

Επίσημη Εφημερίδα C 346

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

53ο έτος
18 Δεκεμβρίου 2010

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 346/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 328 της 4.12.2010 1

Γενικό Δικαστήριο

2010/C 346/02 Ορκωμοσία νέου μέλους του Γενικού Δικαστηρίου 2

2010/C 346/03 Τοποθέτηση του Andrei Popescu στα τμήματα 2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2010/C 346/04 Υπόθεση C-535/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 79/409/ΕΟΚ και 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Μη ορθός καθορισμός και ανεπαρκής έννομη προστασία των ζωνών ειδικής προστασίας) 3

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2010/C 346/05	Υπόθεση C-185/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Rechterbank 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Latchways plc, Eurosafe Solutions BV κατά Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV (Οδηγία 89/106/ΕΟΚ — Προϊόντα δομικών κατασκευών — Οδηγία 89/686/ΕΟΚ — Μέσα ατομικής προστασίας — Απόφαση 93/465/ΕΟΚ — Σήμανση «CE» — Συστήματα αγκυρώσεως για την προστασία από τις πτώσεις στο πλαίσιο εργασιών επί στεγών — Πρότυπο EN 795)	3
2010/C 346/06	Υπόθεση C-280/08 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 — Deutsche Telekom AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Vodafone D2 GmbH, πρώην Vodafone AG & Co. KG, πρώην Arcor AG & Co. KG, κ.λπ. (Αίτηση ανατρέσεως — Ανταγωνισμός — Άρθρο 82 ΕΚ — Αγορές τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών — Πρόσβαση στο σταθερό δίκτυο του ιστορικού φορέα — Τιμές χονδρικής για ενδιάμεσες υπηρεσίες προσβάσεως στον τοπικό βρόχο παρεχόμενες στους ανταγωνιστές — Τιμές λιανικής για υπηρεσίες προσβάσεως παρεχόμενες στους συνδρομητές — Τιμολογιακές πρακτικές κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως — Συμπίεση των τιμών των ανταγωνιστών — Τιμές εγκρινόμενες από την εθνική ρυθμιστική αρχή — Περιθώριο δράσεως της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως — Καταλογισμός της παραβάσεως — Έννοια της «καταχρήσεως» — Κριτήριο του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή — Υπολογισμός της συμπιέσεως των τιμών — Αποτελέσματα της καταχρήσεως — Ύψος του προστίμου)	4
2010/C 346/07	Υπόθεση C-350/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Λιθουανίας [Παράβαση κράτους μέλους — Πράξη Προσχωρήσεως του 2003 — Υποχρεώσεις των προσχωρούντων κρατών — Κοινοτικό κεκτημένο — Οδηγίες 2001/83/ΕΚ και 2003/63/ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2309/93 και κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 — Φάρμακα για ανθρώπινη χρήση — Παρεμφερή βιολογικά φάρμακα προϊόντα βιοτεχνολογίας — Εθνική άδεια κυκλοφορίας στην αγορά χορηγηθείσα πριν από την προσχώρηση στην Ένωση]	5
2010/C 346/08	Υπόθεση C-467/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PADAWAN SL κατά Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Δικαίωμα αναπαραγωγής — Εξαίρεσεις και περιορισμοί — Εξαίρεση της αντιγραφής για ιδιωτική χρήση — Έννοια του όρου «δίκαιη αποζημίωση» — Ενιαία ερμηνεία — Εφαρμογή από τα κράτη μέλη — Κριτήρια — Όρια — Τέλος ιδιωτικής αντιγραφής που επιβάλλεται στον εξοπλισμό, στις συσκευές και στα υποθέματα ψηφιακής αναπαραγωγής)	5
2010/C 346/09	Υπόθεση C-482/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Οκτωβρίου 2010 — Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση 2008/633/ΔΕΥ — Πρόσβαση των εντεταλμένων αρχών των κρατών μελών καθώς και της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρωπόλ) στο σύστημα πληροφοριών για τις θεωρήσεις (VIS) προς αναζήτηση δεδομένων για την πρόληψη, εξακρίβωση και διερεύνηση τρομοκρατικών πράξεων και άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων — Ανάπτυξη διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν — Αποκλεισμός του Ηνωμένου Βασιλείου από τη διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως — Κύρος]	6
2010/C 346/10	Υπόθεση C-499/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ingeniørforeningen i Danmark, εξ ονόματος του Ole Andersen κατά Region Syddanmark (Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στον τομέα της απασχολήσεως και της εργασίας — Απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας — Μη καταβολή αποζημιώσεως απολύσεως σε εργαζόμενους που πληρούν τις προϋποθέσεις για να λάβουν σύνταξη γήρατος)	7
2010/C 346/11	Υπόθεση C-508/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Μάλτας [Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών θαλάσσιων μεταφορών — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3577/92 — Άρθρα 1 και 4 — Υπηρεσίες ενδομεταφορών στο εσωτερικό κράτους μέλους — Υποχρέωση συνάψεως συμβάσεων αναθέσεως δημόσιας υπηρεσίας κατά τρόπον ώστε να μη δημιουργούνται διακρίσεις — Σύναψη, χωρίς προκήρυξη προηγούμενου διαγωνισμού, συμβάσεως με ρήτρα αποκλειστικότητας πριν την ημερομηνία προσχωρήσεως κράτους μέλους στην Ένωση]	7

2010/C 346/12	Υπόθεση C-570/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Κυπριακή Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Συμβούλιο Αποχετεύσεων Λευκωσίας κατά Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών (Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 8 — Υπεύθυνη για τις διαδικασίες προσφυγής αρχή, η οποία δεν είναι δικαστική — Ακύρωση της αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής περί επιλογής μιας προσφοράς — Δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής να προσφύγει ενώπιον δικαστικής αρχής κατά της ακυρωτικής αποφάσεως)	8
2010/C 346/13	Υπόθεση C-16/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gudrun Schwemmer κατά Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse [Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 1408/71 και 574/72 — Οικογενειακές παροχές — Κανόνες κατά της σωρεύσεως παροχών — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 1408/71 — Άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 574/72 — Τέκνα κατοικούντα εντός κράτους μέλους μαζί με την πληρούσα τις προϋποθέσεις λήψεως οικογενειακών παροχών μητέρα, ο πατέρας των οποίων, εργαζόμενος στην Ελβετία και πληρών, a priori, τις προϋποθέσεις λήψεως οικογενειακών παροχών του ίδιου είδους δυνάμει της ελβετικής νομοθεσίας, παραλείπει να ζητήσει τη χορήγηση των παροχών αυτών]	8
2010/C 346/14	Υπόθεση C-45/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Arbeitsgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gisela Rosenblatt κατά Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH (Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Δυσμενείς διακρίσεις λόγω ηλικίας — Λύση συμβάσεως εργασίας λόγω συμπληρώσεως ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως)	9
2010/C 346/15	Υπόθεση C-49/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας [Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Μεταγενέστερη προσχώρηση κρατών μελών — Μεταβατικές διατάξεις — Διαχρονική εφαρμογή — Μειωμένος συντελεστής — Προϊόντα βρεφικής ενδύσεως, εξαρτήματα (αξεσουάρ) βρεφικών ενδυμάτων και παιδικά υποδήματα]	9
2010/C 346/16	Υπόθεση C-61/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Landkreis Bad Dürkheim κατά Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion [Κοινή γεωργική πολιτική — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου ορισμένων καθεστώτων ενισχύσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 — Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως — Κοινοί κανόνες για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης — Έννοια «επιλέξιμου εκταρίου» — Μη γεωργικές δραστηριότητες — Προϋποθέσεις για την υπαγωγή γεωργικής εκτάσεως σε εκμετάλλευση]	10
2010/C 346/17	Υπόθεση C-67/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 — Nuova Agricast Srl, Cofra Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα επενδυτικών ενισχύσεων στις μειονεκτούσες περιοχές της Ιταλίας — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία το σύστημα αυτό κηρύσσεται συμβατό με την κοινή αγορά — Αιτήματα για την αποκατάσταση ζημιών που φέρονται ότι υπέστησαν οι αναρεσειούσες λόγω της εκδόσεως της αποφάσεως — Μέτρα για την μετάβαση από το προηγούμενο στο υπό κρίση σύστημα — Διαχρονικό πεδίο εφαρμογής αποφάσεως της Επιτροπής περί μη προβολής αντιρρήσεων σε σχέση με το προηγούμενο σύστημα — Αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως)	11
2010/C 346/18	Υπόθεση C-72/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Établissements Rimbaud SA κατά Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence (Άμεση φορολογία — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα σε τρίτη χώρα που είναι μέλος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου — Κυριότητα ακινήτων ευρισκομένων σε κράτος μέλος — Φόρος επί της αγοραίας αξίας των εν λόγω ακινήτων — Απόρριψη αιτήσεως απαλλαγής — Πάταξη της φοροδιαφυγής — Εκτίμηση βάσει της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ)	11

2010/C 346/19	Υπόθεση C-81/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ίδρυμα Τύπου Α.Ε. κατά Υπουργού Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Εταιρικό δικαίο — Πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ — Ανώνυμη εταιρεία που υπάγεται στον τομέα του Τύπου και της τηλεόρασεως — Εταιρεία και μέτοχος που κατέχουν ποσοστό μετοχών μεγαλύτερο από 2,5 % — Διοικητικό πρόστιμο που επιβάλλεται από κοινού και εις ολόκληρον) 12	12
2010/C 346/20	Υπόθεση C-97/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ingrid Schmelz κατά Finanzamt Waldviertel (Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρα 24, παράγραφος 3, και 28ῃ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 283, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Κύρος — Άρθρα 12 ΕΚ, 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Ειδικό καθεστώς μικρών επιχειρήσεων — Απαλλαγή από τον φόρο — Μη χορήγηση απαλλαγής σε υποκειμένους στον φόρο εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη — Έννοια του όρου «ετήσιος κύκλος εργασιών») 12	12
2010/C 346/21	Υπόθεση C-175/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs κατά AXA UK plc (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγή — Άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 3 — Πράξεις σχετικές με πληρωμές και εμβάσματα — Είσπραξη απαιτήσεων — Προγράμματα πληρωμής για την παροχή οδοντιατρικής περιθαλψης — Υπηρεσίες εισπράξεως και επεξεργασίας πληρωμών για λογαριασμό των πελατών παρέχοντος υπηρεσίες) 13	13
2010/C 346/22	Υπόθεση C-203/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Volvo Car Germany GmbH κατά Autohof Weidensdorf GmbH [Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) — Καταγγελία της συμβάσεως εμπορικής αντιπροσωπείας από τον αντιπροσωπευόμενο — Αξίωση του αντιπροσώπου για την καταβολή αποζημιώσεως] 14	14
2010/C 346/23	Υπόθεση C-205/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Szombathelyi Városi Bíróság (Δημοκρατία της Ουγγαρίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Emil Eredics, Mária Vassné Sári (Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2001/220/JAI — Καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες — Έννοια του όρου «θύμα» — Νομικό πρόσωπο — Ποινική μεσολάβηση στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας — Κανόνες εφαρμογής) 14	14
2010/C 346/24	Υπόθεση C-227/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Tribunale ordinario di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Antonino Accardo κ.λπ. κατά Comune di Torino (Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Μέλη της δημοτικής αστυνομίας — Οδηγία 93/104/ΕΚ — Οδηγία 93/104/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/34/ΕΚ — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Άρθρα 5, 17 και 18 — Μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας — Συλλογικές συμβάσεις ή συμφωνίες μεταξύ κοινωνικών εταίρων σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο — Παρεκκλίσεις σχετικά με τη χρονική μετάθεση της εβδομαδιαίας αναπαύσεως και την αντισταθμιστική ανάπαυση — Άμεσο αποτέλεσμα — Σύμφωνη ερμηνεία) 15	15
2010/C 346/25	Υπόθεση C-242/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Albron Catering BV κατά FNV Bondgenoten, John Roest (Κοινωνική πολιτική — Μεταβιβάσεις επιχειρήσεων — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Όμιλος εταιριών στο πλαίσιο του οποίου οι μισθωτοί απασχολούνται από «εργοδότηρια» εταιρία και είναι μονίμως τοποθετημένοι σε εταιρία ασκούσα «παραγωγική» δραστηριότητα — Μεταβίβαση εταιρίας ασκούσας παραγωγική δραστηριότητα) ... 15	15

2010/C 346/26	Υπόθεση C-243/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Halle (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Günter Fuß κατά Stadt Halle (Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Πυροσβέστες απασχολούμενοι στον δημόσιο τομέα — Υπηρεσία άμεσης επέμβασης — Άρθρα 6, στοιχείο β', και 22, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β' — Ανώτατη διάρκεια εβδομαδιαίας εργασίας — Άρνηση εκτέλεσης εργασίας υπερβαίνουσας τη διάρκεια αυτή — Μετάθεση σε άλλη υπηρεσία χωρίς τη συναίνεση του εργαζόμενου — Άμεσο αποτέλεσμα — Συνέπειες για τα εθνικά δικαστήρια) 16	16
2010/C 346/27	Υπόθεση C-306/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση εντάλματος συλλήψεως που εκδόθηκε κατά του I. B (Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως και διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών — Άρθρο 4 — Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσεως — Άρθρο 4, παράγραφος 6 — Ένταλμα σύλληψεως με σκοπό την εκτέλεση ποινής — Άρθρο 5 — Εγγυήσεις που πρέπει να παράσχει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος — Άρθρο 5, παράγραφος 1 — Ερήμην καταδίκη — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Ένταλμα σύλληψεως με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης — Παράδοση υπό τον όρο ότι ο εκζητούμενος θα προωθηθεί εκ νέου στο κράτος εκτέλεσεως — Σωρευτική εφαρμογή των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 5 — Συμβατότητα) 16	16
2010/C 346/28	Υπόθεση C-345/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — J. A. van Delft, J. C. Ramaer, J. M. van Willigen, J. F. van der Nat, C. M. Janssen, O. Fokkens κατά College voor zorgverzekeringen [Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Τίτλος III, κεφάλαιο 1 — Άρθρα 28, 28Α και 33 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 — Άρθρο 29 — Ελευθέρη κυκλοφορία των προσώπων — Άρθρα 21 ΣΛΕΕ και 45 ΣΛΕΕ — Παροχές ασφαλίσεως ασθενείας — Δικαιούχοι συντάξεως λόγω γήρατος ή λόγω ανικανότητας προς εργασία — Κατοικία σε άλλο κράτος μέλος πλην του κράτους μέλους που οφείλει τη σύνταξη — Χορήγηση παροχών σε είδος στο κράτος μέλος της κατοικίας με επιβάρυνση του κράτους που οφείλει τη σύνταξη — Μη εγγραφή στο κράτος της κατοικίας — Υποχρέωση καταβολής εισφορών στο κράτος που οφείλει τη σύνταξη — Τροποποίηση της εθνικής νομοθεσίας του κράτους που οφείλει τη σύνταξη — Συνέχιση της ασφάλισης ασθενείας — Διαφορετική μεταχείριση μεταξύ κατοίκων ημεδαπής και κατοίκων αλλοδαπής] 17	17
2010/C 346/29	Υπόθεση C-367/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau κατά SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV [Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Προσβολή των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρα 1, 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, 5 και 7 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3665/87 — Άρθρα 11 και 18, παράγραφος 2, στοιχείο γ' — Έννοια του όρου «οικονομικός φορέας» — Πρόσωπα που συνέπραξαν στην παρατυπία — Πρόσωπα υπεύθυνα για την παρατυπία ή για την αποτροπή της — Διοικητική κύρωση — Άμεσο αποτέλεσμα — Παραγραφή της επισύρουσας την κύρωση πράξεως — Διακοπή] 18	18
2010/C 346/30	Υπόθεση C-385/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Mokestiniių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nidera Handelscompagnie BV κατά Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών — Εθνική ρύθμιση αποκλείουσα το δικαίωμα εκπτώσεως για αγαθά που μεταπωλήθηκαν πριν από την απόκτηση αριθμού μητρώου ΦΠΑ) 19	19
2010/C 346/31	Υπόθεση C-423/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Financiën κατά X BV [Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Ξερά λαχανικά (βολβοί σκόρδου), από τα οποία δεν αφαιρέθηκε ολόκληρη η υγρασία] 19	19

2010/C 346/32	Υπόθεση C-428/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Union syndicale Solidaires Isère κατά Premier ministre, Ministère du Travail, des Relations sociales, de la Famille, de la Solidarité et de la Ville, Ministère de la Santé et des Sports (Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 2003/88/EK — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Άρθρο 1, 3 και 17 — Πεδίο εφαρμογής — Περιστασιακή και εποχιακή δραστηριότητα των απασχολούμενων δυνάμει «συμβάσεως συμμετοχής στην παροχή εκπαίδευσης» — Περιορισμός σε 80 ημέρες ανά έτος του χρόνου εργασίας του προσωπικού αυτού στα κέντρα διακοπών και αναψυχής — Εθνική ρύθμιση μη προβλέπουσα για το προσωπικό αυτό ελάχιστη περίοδο ημερήσιας αναπαύσεως — Παρεκκλίσεις από το άρθρο 17 — Προϋποθέσεις — Διασφάλιση ισοδύναμης περιόδου αντισταθμιστικής αναπαύσεως ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, κατάλληλης προστασίας)	20
2010/C 346/33	Υπόθεση C-500/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ταχυδρομικές υπηρεσίες — Οδηγία 97/67/EK — Εθνικοί περιορισμοί — Επιχειρήσεις ταχυμεταφοράς — Εθνικό καθεστώς αδειοδοτήσεως) ...	20
2010/C 346/34	Υπόθεση C-41/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Πρωτασφάλιση εκτός της ασφαλίσεως ζωής — Οδηγίες 73/239/ΕΟΚ και 92/49/ΕΟΚ — Εταιρίες αλληλασφαλίσεως που δραστηριοποιούνται στην αγορά της συμπληρωματικής ασφαλίσεως ασθενείας — Εσφαλμένη ή ελλιπής μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο)	21
2010/C 346/35	Υπόθεση C-117/09 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 2010 — Kronoply GmbH & Co. KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Αίτημα ενισχύσεως που σκοπεύει στην τροποποίηση προγενέστερης ενισχύσεως προς την ίδια επιχείρηση, κοινοποιηθείσας στην Επιτροπή μετά την ολοκλήρωση της εκτελέσεως του επενδυτικού σχεδίου — Κριτήρια της παροχής κινήτρου και της αναγκαιότητας)	21
2010/C 346/36	Υπόθεση C-386/09: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 [αίτηση του Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jhonny Briot κατά Randstad Interim, Sodexho SA και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Άρθρο 104, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 2001/23/EK — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Μη ανανέωση της συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου ενός προσωρινώς απασχολούμενου εργαζομένου)	22
2010/C 346/37	Υπόθεση C-28/10 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 2ας Σεπτεμβρίου 2010 — Mehmet Salih Bayramoglu κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναίρεσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Παράτυπα αιτήματα — Προδήλωσ απαράδεκτο)	22
2010/C 346/38	Υπόθεση C-292/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgerichts Regensburg (Γερμανία) στις 11 Ιουνίου 2010 — G κατά Cornelius de Visser	23
2010/C 346/39	Υπόθεση C-328/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα (Ιταλία) στις 5 Ιουλίου 2010 — Enipower SpA κατά Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	24
2010/C 346/40	Υπόθεση C-329/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα (Ιταλία) στις 5 Ιουλίου 2010 — ENI SpA κατά Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas και Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico	25

2010/C 346/41	Υπόθεση C-330/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα (Ιταλία) στις 5 Ιουλίου 2010 — Edison Trading SpA κατά Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	25
2010/C 346/42	Υπόθεση C-331/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα (Ιταλία) στις 5 Ιουλίου 2010 — E.On Produzione SpA κατά Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	25
2010/C 346/43	Υπόθεση C-332/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα (Ιταλία) στις 5 Ιουλίου 2010 — Edipower SpA κατά Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	26
2010/C 346/44	Υπόθεση C-333/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα (Ιταλία) στις 5 Ιουλίου 2010 — E.On Energy Trading Spa κατά Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	26
2010/C 346/45	Υπόθεση C-406/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) στις 11 Αυγούστου 2010 — SAS Institute Inc. κατά World Programming Ltd	26
2010/C 346/46	Υπόθεση C-426/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Αυγούστου 2010 η Bell & Ross BV κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 18 Ιουνίου 2010 στην υπόθεση T-51/10, Bell & Ross κατά ΓΕΕΑ	28
2010/C 346/47	Υπόθεση C-442/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) στις 13 Σεπτεμβρίου 2010 — Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans κατά Benjamin Wilkinson, εκπροσωπούμενου από τον πατέρα του Steven Wilkinson ως litigation friend, Equity Claims Limited	29
2010/C 346/48	Υπόθεση C-458/10: Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	29
2010/C 346/49	Υπόθεση C-464/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) στις 24 Σεπτεμβρίου 2010 — État belge κατά Pierre Henfling, Raphaël Davin, Koenraad Tanghe (υπό την ιδιότητά τους ως συνδίκων της πτωχεύσεως της ανώνυμης εταιρίας Tiercé Franco-Belge SA)	30
2010/C 346/50	Υπόθεση C-465/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 27 Σεπτεμβρίου 2010 — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales κατά Chambre de commerce et d'industrie (CCI) de l'Indre	30
2010/C 346/51	Υπόθεση C-468/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 28 Σεπτεμβρίου 2010 — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) κατά Administración del Estado	31
2010/C 346/52	Υπόθεση C-469/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 28 Σεπτεμβρίου 2010 — Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD) κατά Administración del Estado	32

2010/C 346/53	Υπόθεση C-472/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Pest Megyei Bíróság (Ουγγαρία) στις 29 Σεπτεμβρίου 2010 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság κατά Invitel Távközlési Zrt.	32
2010/C 346/54	Υπόθεση C-484/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo στις 7 Οκτωβρίου 2010 — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores del Acero para la Construcción (ASIDAC), Administración del Estado, Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO), Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)	32
2010/C 346/55	Υπόθεση C-487/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal administratif de Rennes (Γαλλία) στις 11 Οκτωβρίου 2010 — L'Océane Immobilière SAS κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	33
2010/C 346/56	Υπόθεση C-488/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante (Ισπανία) στις 11 Οκτωβρίου 2010 — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA κατά Proyectos Integrales de Balizamientos SL	33
2010/C 346/57	Υπόθεση C-491/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Celle στις 15 Οκτωβρίου 2010 — Joseba Andoni Aguirre Zarraga κατά Simone Pelz.	34
2010/C 346/58	Υπόθεση C-496/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Ufficio del Giudice di Pace di Venafrò (Ιταλία) στις 15 Οκτωβρίου 2010 — Ποινική διαδικασία κατά του Aldo Patriciello	34
2010/C 346/59	Υπόθεση C-500/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna (Ιταλία) στις 19 Οκτωβρίου 2010 — Ufficio IVA di Piacenza κατά Belvedere Costruzioni Srl	34
2010/C 346/60	Υπόθεση C-501/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Santa Maria Capua Vetere στις 19 Οκτωβρίου 2010 — Ποινική δίκη Raffaele Russo	34
2010/C 346/61	Υπόθεση C-502/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 20 Οκτωβρίου 2010 — Staatssecretaris van Justitie κατά M. Singh	35
2010/C 346/62	Υπόθεση C-503/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 20 Οκτωβρίου 2010 — Evroetil AD κατά Direktor na Agentsia «Mitnitsi»	35
2010/C 346/63	Υπόθεση C-510/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 25 Οκτωβρίου 2010 — DR και TV2 Danmark A/S κατά NCB	36
2010/C 346/64	Υπόθεση C-235/08: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Landesgericht Ried im Innkreis (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Staatsanwaltschaft Ried im Innkreis	37

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 346/65	Υπόθεση C-95/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας	37
2010/C 346/66	Υπόθεση C-182/09: Διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 3ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Seaport (NI) Ltd κατά Department of the Environment for Northern Ireland	37
2010/C 346/67	Υπόθεση C-355/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας	38
2010/C 346/68	Υπόθεση C-394/09: Διάταξη του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας	38
2010/C 346/69	Υπόθεση C-510/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	38
2010/C 346/70	Υπόθεση C-531/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	38
2010/C 346/71	Υπόθεση C-541/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2010 [αίτηση του Giudice di pace di Varese (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Siddiquee Mohammed Mohiuddin κατά Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese	38
2010/C 346/72	Υπόθεση C-192/10: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας	38
2010/C 346/73	Υπόθεση C-223/10: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	38
2010/C 346/74	Υπόθεση C-264/10: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Inalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Gheorghe Kita	38

Γενικό Δικαστήριο

2010/C 346/75	Υπόθεση T-24/05: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 2010 — Alliance One International κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ισπανική αγορά αποκτήσεως και πρώτης μεταποίησης ακατέργαστου καπνού — Απόφαση που διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Ίση μεταχείριση)	39
---------------	--	----

2010/C 346/76	Υπόθεση T-227/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Ισπανία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Ενισχύσεις στην παραγωγή προοριζόμενες για τους μεταποιητές ντομάτας — Αιφνιδιαστικοί έλεγχοι στις κατάλληλες περιόδους — Αναλογικότητα)	39
2010/C 346/77	Υπόθεση T-236/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2010 — Γερμανία κατά Επιτροπής [ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Οικονομικό έτος 2006 — Ημερομηνία εφαρμογής του άρθρου 32, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 — Δεσμευτική ισχύς μονομερούς δηλώσεως της Επιτροπής επισυναπτόμενης ως παραρτήματος στα πρακτικά συνεδριάσεως της Επιτροπής Μονίμων Αντιπροσώπων]	39
2010/C 346/78	Υπόθεση T-23/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2010 — CNOP και CCG κατά Επιτροπής [Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Απόφαση περί διενέργειας ελέγχου — Άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Έλλειψη νομικής προσωπικότητας ενός αποδέκτη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Έννοιες της επιχειρήσεως και της ενώσεως των επιχειρήσεων]	40
2010/C 346/79	Υπόθεση T-65/09 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 2010 — Reali κατά Επιτροπής (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Κατάταξη σε βαθμό — Επαγγελματική πείρα — Δίπλωμα — Ισοτιμία)	40
2010/C 346/80	Υπόθεση T-131/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Farmeco κατά ΓΕΕΑ — Allergan (BOTUMAX) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος BOTUMAX — Προγενέστερο λεκτικό και εικονιστικό κοινοτικό σήμα BOTOX — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Προσβολή της φήμης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	40
2010/C 346/81	Υπόθεση T-365/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 2010 — Μιχαλακοπούλου Κτηματική Τουριστική ΑΕ κατά ΓΕΕΑ — Free (FREE) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος FREE — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα FREE και προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	41
2010/C 346/82	Υπόθεση T-32/09 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία — Προδήλως αβάσιμη αίτηση αναιρέσεως — Αίτηση ανταναιρέσεως περιοριζόμενη στα δικαστικά έξοδα)	41
2010/C 346/83	Υπόθεση T-515/09 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άρνηση θεσμικού οργάνου να μεταφράσει απόφαση — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	41
2010/C 346/84	Υπόθεση T-516/09 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Απόρριψη αιτήσεως περί διεξαγωγής έρευνας — Άρνηση θεσμικού οργάνου να μεταφράσει απόφαση — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	42

2010/C 346/85	Υπόθεση T-18/10 R II: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου [Ασφαλιστικά μέτρα — Κανονισμός (ΕΚ) 1007/2009 — Εμπόριο των προϊόντων φώκιας — Απαγόρευση εισαγωγής και πωλήσεως — Εξαιρέση υπέρ των κοινοτήτων Inuit — Νέα αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Νέα πραγματικά περιστατικά — Δεν συντρέχει επείγον]	42
2010/C 346/86	Υπόθεση T-353/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2010 — Δητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Χρηματοοικονομική συνδρομή — Χρεωστικό σημείωμα για την αναζήτηση χρηματοοικονομικής συνδρομής — Αίτηση αναστολής εκτέλεσης — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Απαράδεκτο)	43
2010/C 346/87	Υπόθεση T-435/10: Προσφυγή της 17 Σεπτεμβρίου 2010 — IEM ΕΡΓΑ — ΕΡΕΥΝΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ κατά Επιτροπής	43
2010/C 346/88	Υπόθεση T-446/10: Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2010 — Dow AgroSciences και Dintec Agroquímica — Productos Químicos κατά Επιτροπής	43
2010/C 346/89	Υπόθεση T-447/10: Προσφυγή-αγωγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Δικαστηρίου	44
2010/C 346/90	Υπόθεση T-449/10: Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2010 — ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής	45
2010/C 346/91	Υπόθεση T-456/10: Προσφυγή της 1ης Οκτωβρίου 2010 — Timab Industries και CFPR κατά Επιτροπής	46
2010/C 346/92	Υπόθεση T-457/10: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής	47
2010/C 346/93	Υπόθεση T-474/10: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής	48
2010/C 346/94	Υπόθεση T-477/10: Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2010 — SE — Blusen Stenau κατά ΓΕΕΑ — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)	48
2010/C 346/95	Υπόθεση T-478/10: Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Département du Gers κατά Επιτροπής	49
2010/C 346/96	Υπόθεση T-479/10: Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Département du Gers κατά Επιτροπής	50
2010/C 346/97	Υπόθεση T-480/10: Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Département du Gers κατά Επιτροπής	50
2010/C 346/98	Υπόθεση T-481/10: Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Département du Gers κατά Επιτροπής	50
2010/C 346/99	Υπόθεση T-482/10: Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Département du Gers κατά Επιτροπής	50

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 346/100	Υπόθεση T-485/10: Προσφυγή της 13ης Οκτωβρίου 2010 — MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — J. C. Ribeiro SGPS (MISS B)	51
2010/C 346/101	Υπόθεση T-498/10: Προσφυγή της 18ης Οκτωβρίου 2010 — Mayer Naman κατά ΓΕΕΑ — Daniel e Mayer (David Mayer)	51
2010/C 346/102	Υπόθεση T-499/10: Προσφυγή της 8ης Οκτωβρίου 2010 — MOL κατά Επιτροπής	52
2010/C 346/103	Υπόθεση T-500/10: Προσφυγή της 19ης Οκτωβρίου 2010 — Dorma κατά ΓΕΕΑ — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)	52
2010/C 346/104	Υπόθεση T-501/10: Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2010 — TI Media Broadcasting και TI Media κατά Επιτροπής	53
2010/C 346/105	Υπόθεση T-502/10: Προσφυγή της 18ης Οκτωβρίου 2010 — Département du Gers κατά Επιτροπής ...	54
2010/C 346/106	Υπόθεση T-503/10: Προσφυγή της 21ης Οκτωβρίου 2010 — IDT Biologika κατά Επιτροπής	54
2010/C 346/107	Υπόθεση T-504/10: Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2010 — Prima TV SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	55
2010/C 346/108	Υπόθεση T-505/10: Προσφυγή της 18ης Οκτωβρίου 2010 — Höganäs κατά ΓΕΕΑ — Haynes (ASTALOY)	55
2010/C 346/109	Υπόθεση T-506/10: Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2010 — RTI και Elettronica Industriale κατά Επιτροπής	56
2010/C 346/110	Υπόθεση T-508/10: Προσφυγή της 19ης Οκτωβρίου 2010 — Seba Diş Ticaret ve Nakliyat κατά ΓΕΕΑ — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 1932 20 FILTER)	56
2010/C 346/111	Υπόθεση T-509/10: Προσφυγή της 20ής Οκτωβρίου 2010 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co. κατά Συμβουλίου	57
2010/C 346/112	Υπόθεση T-512/10: Προσφυγή της 26ης Οκτωβρίου 2010 — Nike International κατά ΓΕΕΑ (DYNAMIC SUPPORT)	58
2010/C 346/113	Υπόθεση T-443/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Agriconsulting Europe κατά Επιτροπής	58
2010/C 346/114	Υπόθεση T-16/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2010 — Alisei κατά Επιτροπής	58
2010/C 346/115	Υπόθεση T-151/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 2010 — Bank Nederlandse Gemeenten κατά Επιτροπής	58

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2010/C 346/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 328 της 4.12.2010

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 317 της 20.11.2010

EE C 301 της 6.11.2010

EE C 288 της 23.10.2010

EE C 274 της 9.10.2010

EE C 260 της 25.9.2010

EE C 246 της 11.9.2010

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ορκωμοσία νέου μέλους του Γενικού Δικαστηρίου

(2010/C 346/02)

Ο Andrei Popescu, ο οποίος διορίστηκε, με απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 18ης Νοεμβρίου 2010 ⁽¹⁾, δικαστής στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το διάστημα από τις 26 Νοεμβρίου 2010 μέχρι τις 31 Αυγούστου 2016, ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 26 Νοεμβρίου 2010.

Τοποθέτηση του Andrei Popescu στα τμήματα

(2010/C 346/03)

Κατόπιν της αναλήψεως καθηκόντων εκ μέρους του δικαστή Andrei Popescu, η ολομέλεια του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσισε στις 29 Νοεμβρίου 2010 να τροποποιήσει ως ακολούθως την απόφαση της ολομελείας της 20ής Σεπτεμβρίου 2010 περί τοποθέτησεως των δικαστών στα τμήματα, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2010.

Τοποθετούνται στα τμήματα για την περίοδο από 29 Νοεμβρίου 2010 μέχρι την ημερομηνία αναλήψεως καθηκόντων εκ μέρους του βουλγαρικής ιθαγενείας μέλους του Γενικού Δικαστηρίου:

Στο δεύτερο πενταμελές τμήμα οι:

N. Forwood, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek, J. Schwarcz και A. Popescu, δικαστές.

Στο δεύτερο τριμελές τμήμα οι:

N. Forwood, πρόεδρος τμήματος

- α) F. Dehousse και A. Popescu, δικαστές·
- β) F. Dehousse και J. Schwarcz, δικαστές·
- γ) J. Schwarcz και A. Popescu, δικαστές.

Στο έβδομο πενταμελές τμήμα οι:

A. Dittrich, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek, J. Schwarcz και A. Popescu, δικαστές.

⁽¹⁾ EE L 306 της 23.11.2010, σ. 76

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-535/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 79/409/ΕΟΚ και 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Μη ορθός καθορισμός και ανεπαρκής έννομη προστασία των ζωνών ειδικής προστασίας)

(2010/C 346/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Sauer και D. Recchia)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: E. Riedl, E. Püring και K. Drechsel)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και J. Möller)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202), και του άρθρου 6, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7) — Παράλειψη χαρακτηρισμού, ως ζώνης ειδικής προστασίας, τόπου κατάλληλου για τη διατήρηση ορισμένων ειδών πτηνών («Hansags») και εσφαλμένος χαρακτηρισμός άλλου τόπου («Niedere Tauern») — Παράλειψη διασφάλισης στις ήδη καθορισθείσες ζώνες ειδικής προστασίας έννομης προστασίας σύμφωνης προς τις απαιτήσεις που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας:

— παραλείποντας να καθορίσει ορθώς, βάσει ορνιθολογικών κριτηρίων, ως ζώνη ειδικής προστασίας τον τόπο Hansags στο ομόσπονδο κράτος του Burgenland και να οριοθετήσει

ορθώς τη ζώνη ειδικής προστασίας του τόπου Niedere Tauern στο ομόσπονδο κράτος της Στυρίας, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών, και

— παραλείποντας να εξασφαλίσει στις ζώνες ειδικής προστασίας Maltsch, Wiesengebiete im Freinwald, Pfeifer Anger, Oberes Donautal και Untere Traun στο ομόσπονδο κράτος της Κάτω Αυστρίας, καθώς και στη ζώνη ειδικής προστασίας Verwall στο ομόσπονδο κράτος του Vorarlberg, έννομη προστασία σύμφωνη προς τις απαιτήσεις του άρθρου 4 της οδηγίας 79/409 και του άρθρου 6, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Δημοκρατία της Αυστρίας και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 51 της 23.2.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Rechtbank 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Latchways plc, Eurosafe Solutions BV κατά Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

(Υπόθεση C-185/08) ⁽¹⁾

(Οδηγία 89/106/ΕΟΚ — Προϊόντα δομικών κατασκευών — Οδηγία 89/686/ΕΟΚ — Μέσα ατομικής προστασίας — Απόφαση 93/465/ΕΟΚ — Σήμανση «CE» — Συστήματα αγκυρώσεως για την προστασία από τις πτώσεις στο πλαίσιο εργασιών επί στεγών — Πρότυπο EN 795)

(2010/C 346/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank 's-Gravenhage

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Latchways plc, Eurosafe Solutions BV

κατά

Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank 's-Gravenhage — Ερμηνεία των οδηγιών 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών (ΕΕ 1989 L 40, σ. 12), και 89/686/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τη προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέσα ατομικής προστασίας (ΕΕ 1989 L 399, σ. 18), και της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για τις ενότητες που αφορούν τις διάφορες φάσεις των διαδικασιών αξιολόγησης της πιστότητας και τους κανόνες επίθεσης και χρήσης της σήμανσης πιστότητας «CE» που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στις οδηγίες τεχνικής εναρμόνισης (ΕΕ L 220, σ. 23) — Διατάξεις αγκυρώσεως για την προστασία από τις πτώσεις από ύψος, προοριζόμενες για μόνιμη εγκατάσταση στο οικοδόμημα — Ευρωπαϊκό πρότυπο EN 795

Διατακτικό

- 1) Οι διατάξεις του προτύπου EN 795 οι οποίες αφορούν τα συστήματα αγκυρώσεως κατηγορίας Α1 δεν εμπίπτουν στην οδηγία 89/686 ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέσα ατομικής προστασίας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, οπότε δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ως εκ τούτου, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να τις ερμηνεύσει.
- 2) Συστήματα αγκυρώσεως όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, τα οποία σύμφωνα με τον προορισμό τους, ο χρήστης δεν πρέπει να φοράει ή να κρατάει, δεν εμπίπτουν στην οδηγία 89/686, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1882/2003, ούτε καθεαυτά ούτε λόγω του ότι έχουν ως προορισμό τη σύνδεση προς ένα μέσο ατομικής προστασίας.
- 3) Συστήματα αγκυρώσεως, όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, τα οποία αποτελούν μέρος του δομικού έργου επί του οποίου έχουν στερεωθεί, προς κατοχύρωση της ασφαλούς χρήσεως ή λειτουργίας της στέγης του εν λόγω έργου, εμπίπτουν στην οδηγία 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1882/2003.
- 4) Η απόφαση 93/465/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για τις ενότητες που αφορούν τις διάφορες φάσεις των διαδικασιών αξιολόγησης της πιστότητας και τους κανόνες επίθεσης και χρήσης της σήμανσης πιστότητας «CE» που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στις οδηγίες τεχνικής εναρμόνισης,

ζονται να χρησιμοποιηθούν στις οδηγίες τεχνικής εναρμόνισης, απαγορεύει την προαιρετική θέση της σήμανσεως «CE» επί προϊόντος το οποίο δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας βάσει της οποίας τίθεται η σήμανση αυτή, ακόμη και αν το προϊόν αυτό πληροί τις τεχνικές προδιαγραφές τις οποίες καθορίζει η εν λόγω οδηγία.

(¹) ΕΕ C 197 της 2.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετορο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 — Deutsche Telekom AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Vodafone D2 GmbH, πρώην Vodafone AG & Co. KG, πρώην Arcor AG & Co. KG, κ.λπ.

(Υπόθεση C-280/08 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Άρθρο 82 ΕΚ — Αγορές τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών — Πρόσβαση στο σταθερό δίκτυο του ιστορικού φορέα — Τιμές χονδρικής για ενδιάμεσες υπηρεσίες προσβάσεως στον τοπικό βρόχο παρεχόμενες στους ανταγωνιστές — Τιμές λιανικής για υπηρεσίες προσβάσεως παρεχόμενες στους συνδρομητές — Τιμολογιακές πρακτικές κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως — Συμπίεση των τιμών των ανταγωνιστών — Τιμές εγκρινόμενες από την εθνική ρυθμιστική αρχή — Περιθώριο δράσεως της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως — Καταλογισμός της παραβάσεως — Έννοια της «καταχρήσεως» — Κριτήριο του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή — Υπολογισμός της συμπίεσεως των τιμών — Αποτελέσματα της καταχρήσεως — Ύψος του προστίμου)

(2010/C 346/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Deutsche Telekom AG (εκπρόσωποι: U. Quack, S. Ohlhoff και M. Hutschneider, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mojszesowicz, W. Mölls και O. Weber), Vodafone D2 GmbH, πρώην Vodafone AG & Co. KG, πρώην Arcor AG & Co. KG (εκπρόσωπος: M. Klusmann), Versatel NRW GmbH, πρώην Tro-polys NRW GmbH, πρώην CityKom Münster GmbH Telekom-munikations-service, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekom-munikation GmbH, Versatel Nord GmbH, πρώην Versatel Nord-Deu-tschesland GmbH, πρώην KomTel Gesellschaft für Kommunika-tions- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd GmbH, πρώην Ver-satel Süd-Deutschland GmbH, πρώην tesion Telekommunikation GmbH, Verstel West GmbH, πρώην Versatel West-Deutschland GmbH, πρώην Versatel Deutschland GmbH & Co. KG (εκπρόσω-πος: N. Nolte, Rechtsanwalt)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της απόφασης του Πρωτοδικείου (πέμπτο πενταμελές τμήμα), της 10ης Απριλίου 2008, επί της υποθέσεως T-271/03, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή ακυρώσεως της απόφασης 2003/707/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Μαΐου 2003, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 82 ΕΚ (υποθέσεις COMP/C-1/37.451, 37.578, 37.579 — Deutsche Telekom AG) (ΕΕ L 263, σ. 9), επικουρικός δε, μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στην αναιρεσείουσα — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Τιμή προσβάσεως στο σταθερό δίκτυο τηλεπικοινωνιών της Γερμανίας — Καταχρηστικός χαρακτήρας της σχετικής με τις τιμές πρακτικής που ακολουθείται από κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση, η οποία εφαρμόζει για τις ενδιάμεσες υπηρεσίες χονδρικής που παρέχει στους ανταγωνιστές της και αφορούν την πρόσβαση σε τοπικούς βρόχους τιμές υψηλότερες από τις τιμές λιανικής που εφαρμόζει στους συνδρομητές της

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Deutsche Telekom AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 223 της 30.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Λιθουανίας

(Υπόθεση C-350/08) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Πράξη Προσχώρησης του 2003 — Υποχρεώσεις των προσχωρούντων κρατών — Κοινοτικό κεκτημένο — Οδηγίες 2001/83/ΕΚ και 2003/63/ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2309/93 και κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 — Φάρμακα για ανθρώπινη χρήση — Παρεμφερή βιολογικά φάρμακα προϊόντα βιοτεχνολογίας — Εθνική άδεια κυκλοφορίας στην αγορά χορηγηθείσα πριν από την προσχώρηση στην Ένωση]

(2010/C 346/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Steiblytė και M. Šimerdová)

Καθής: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriaučiūnas και R. Mackevičienė)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, και του μέρους 4 του τμήματος II του παραρτήματος I της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/63/ΕΚ, καθώς και του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2309/93 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών έγκρισης και εποπτείας των φαρμακευτικών προϊόντων για ανθρώπινη και κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση

ευρωπαϊκού οργανισμού για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων (ΕΕ L 214, σ. 1), και του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ L 136, σ. 1) — Διατήρηση της ισχύος της εθνικής άδειας κυκλοφορίας του παρεμφερούς βιολογικού φαρμάκου «Grasalva»

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Λιθουανίας, διατηρώντας σε ισχύ την εθνική άδεια κυκλοφορίας στην αγορά για το φάρμακο Grasalva, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2003/63/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2003, καθώς και από το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2309/93 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών έγκρισης και εποπτείας των φαρμακευτικών προϊόντων για ανθρώπινη και κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων, και από το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων.

- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Λιθουανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 247 της 27.9.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PADAWAN SL κατά Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

(Υπόθεση C-467/08) (¹)

(Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Δικαίωμα αναπαραγωγής — Εξαιρέσεις και περιορισμοί — Εξαίρεση της αντιγραφής για ιδιωτική χρήση — Έννοια του όρου «δικαιη απόζημιωση» — Ενιαία ερμηνεία — Εφαρμογή από τα κράτη μέλη — Κριτήρια — Όρια — Τέλος ιδιωτικής αντιγραφής που επιβάλλεται στον εξοπλισμό, στις συσκευές και στα υποθέματα ψηφιακής αναπαραγωγής)

(2010/C 346/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

PADAWAN SL

κατά

Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

παρισταμένων των: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Audiencia Provincial de Barcelona — Ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (EE L 167, σ. 10) — Δικαίωμα αναπαραγωγής — Εξαιρέσεις και περιορισμοί — Δίκαιη αποζημίωση — Σύστημα επιβολής τέλους στον εξοπλισμό, στις συσκευές και στο υλικό ψηφιακής αναπαραγωγής

Διατακτικό

- 1) Η «δίκαιη αποζημίωση» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, είναι αυτοτελής έννοια του δικαίου της Ένωσης, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο ενιαίο σε όλα τα κράτη μέλη που έχουν εισαγάγει εξαίρεση ιδιωτικής αντιγραφής, ανεξαρτητως της ευχέρειας που τους παρέχεται να καθορίζουν, εντός των ορίων που επιβάλλονται από το δίκαιο της Ένωσης και ιδίως από την ως άνω οδηγία, τη μορφή, τις λεπτομέρειες χρηματοδότησεως και εισπράξεως και το ύψος της ως άνω δίκαιης αποζημιώσεως.
- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι η «δέουσα ισορροπία» που πρέπει να εξασφαλισθεί μεταξύ των ενδιαφερομένων σημαίνει ότι η δίκαιη αποζημίωση υπολογίζεται υποχρεωτικά επί τη βάση του κριτηρίου της ζημίας που προξενείται στους δημιουργούς των προστατευόμενων έργων εξαιτίας της εισαγωγής της εξαιρέσεως της ιδιωτικής αντιγραφής. Είναι σύμφωνο με τις απαιτήσεις της ως άνω «δέουσας ισορροπίας» το να προβλεφθεί ότι τα πρόσωπα τα οποία προβαίνουν σε διάθεση εξοπλισμού, συσκευών καθώς και υποθεμάτων ψηφιακής αναπαραγωγής και τα οποία κατά συνέπεια διαθέτουν από νομικής ή πραγματικής απόψεως τον ως άνω εξοπλισμό σε ιδιώτες χρήστες ή παρέχουν σε αυτούς υπηρεσία αναπαραγωγής είναι υπόχρεοι για τη χρηματοδότηση της δίκαιης αποζημιώσεως, εφόσον τα πρόσωπα αυτά έχουν τη δυνατότητα να μετακυλίσουν την πραγματική επιβάρυνση από την ως άνω χρηματοδότηση στους ιδιώτες χρήστες.
- 3) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι είναι απαραίτητος ο σύνδεσμος μεταξύ της επιβολής του τέλους που προορίζεται να χρηματοδοτήσει τη δίκαιη αποζημίωση στον εξοπλισμό, στις συσκευές καθώς και στα υποθέματα ψηφιακής αναπαραγωγής και της τεκμαιρόμε-

νης χρήσεως τούτων για ιδιωτική αναπαραγωγή. Συνεπώς, δεν είναι σύμφωνη προς την οδηγία 2001/29 η άνευ διακρίσεως επιβολή του τέλους ιδιωτικής αντιγραφής, ιδίως σε εξοπλισμό, συσκευές καθώς και υποθέματα ψηφιακής αναπαραγωγής που δεν διατίθενται σε ιδιώτες χρήστες και προδήλως προορίζονται για χρήσεις άλλες από την παραγωγή αντιγράφων για ιδιωτική χρήση.

(¹) EE C 19 της 24.1.2009, σ. 12.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Οκτωβρίου 2010 — Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-482/08) (¹)

[Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση 2008/633/ΔΕΥ — Πρόσβαση των εντεταλμένων αρχών των κρατών μελών καθώς και της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρωπόλ) στο σύστημα πληροφοριών για τις θεωρήσεις (VIS) προς αναζήτηση δεδομένων για την πρόληψη, εξακρίβωση και διερεύνηση τρομοκρατικών πράξεων και άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων — Ανάπτυξη διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν — Αποκλεισμός του Ηνωμένου Βασιλείου από τη διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως — Κύρος]

(2010/C 346/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: V. Jackson και I. Rao και T. Ward, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Schutte και R. Szostak)

Παρεμβαίνοντες προς στήριξη των αιτημάτων του καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. M. Rodríguez Cárcamo), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Wilderspin και B. D. Simon)

Αντικείμενο

Άρθρο 35, παρ. 6 ΕΕ — Ακύρωση της αποφάσεως 2008/633/JHA του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, σχετικά με την πρόσβαση στο Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) των εντεταλμένων αρχών των κρατών μελών καθώς και της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρωπόλ), προς αναζήτηση δεδομένων για την πρόληψη, εξακρίβωση και διερεύνηση τρομοκρατικών πράξεων και άλλων σοβαρών αξιόποινων πράξεων (EE L 218, σ. 129) — Αποκλεισμός του Ηνωμένου Βασιλείου από τη διαδικασία εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως — Παράβαση ουσιώδους τύπου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 32 της 7.2.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ingeniørforeningen i Danmark, εξ ονόματος του Ole Andersen κατά Region Syddanmark

(Υπόθεση C-499/08) (¹)

(Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στον τομέα της απασχολήσεως και της εργασίας — Απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας — Μη καταβολή αποζημιώσεως απολύσεως σε εργαζόμενους που πληρούν τις προϋποθέσεις για να λάβουν σύνταξη γήρατος)

(2010/C 346/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ingeniørforeningen i Danmark, εξ ονόματος του Ole Andersen

κατά

Region Syddanmark

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Vestre Landsret — Ερμηνεία των άρθρων 2 και 6 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα την καταβολή αποζημιώσεως λόγω απολύσεως σε όσους εργαζόμενους απολύονται αφού εργάστηκαν επί ορισμένα συναπτά έτη στον ίδιο εργοδότη, εκτός εάν οι εν λόγω εργαζόμενοι έχουν συμπληρώσει την απαιτούμενη ηλικία ή δικαιούνται τη χορήγηση συντάξεως γήρατος για την οποία κατέβαλε εισφορές και ο εργοδότης — Άμεση ή έμμεση δυσμενής διάκριση λόγω ηλικίας

Διατακτικό

Το άρθρο 2 και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχουν την έννοια ότι αποκλείουν εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας όσοι εργαζόμενοι πληρούν τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση συντάξεως γήρατος από τον εργοδότη τους στο

πλαίσιο συνταξιοδοτικού συστήματος στο οποίο υπήχθησαν πριν τη συμπλήρωση του 50ού έτους της ηλικίας τους δεν μπορούν, εξαιτίας αυτού και μόνο του γεγονότος, να τύχουν της ειδικής αποζημιώσεως απολύσεως, η οποία αποσκοπεί να βοηθήσει την επαγγελματική επανένταξη όσων εργαζομένων έχουν προϋπηρεσία άνω των δώδεκα ετών στην επιχείρηση.

(¹) ΕΕ C 19 της 24.1.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Μάλτας

(Υπόθεση C-508/08) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών θαλάσσιων μεταφορών — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3577/92 — Άρθρα 1 και 4 — Υπηρεσίες ενδομεταφορών στο εσωτερικό κράτους μέλους — Υποχρέωση συνάψεως συμβάσεων αναθέσεως δημόσιας υπηρεσίας κατά τρόπον ώστε να μη δημιουργούνται διακρίσεις — Σύναψη, χωρίς προκήρυξη προηγούμενου διαγωνισμού, συμβάσεως με ρήτρα αποκλειστικότητας πριν την ημερομηνία προσχωρήσεως κράτους μέλους στην Ένωση]

(2010/C 346/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η μαλτέζικη

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Aquilina και K. Simonsson)

Καθής: Δημοκρατίας της Μάλτας (εκπρόσωποι: S. Camilleri, L. Spiteri και A. Fenech)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/1992 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές — καμποτάζ) (ΕΕ L 364, σ. 7) — Σύναψη, χωρίς να προκηρυχθεί προηγούμενως διαγωνισμός, συμβάσεως αποκλειστικότητας για την πραγματοποίηση των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ Μάλτας και Γκόζο

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 32 της 7.2.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Κυπριακή Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Συμβούλιο Αποχτεύσεων Λευκωσίας κατά Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών

(Υπόθεση C-570/08) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 8 — Υπεύθυνη για τις διαδικασίες προσφυγής αρχή, η οποία δεν είναι δικαστική — Ακύρωση της αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής περί επιλογής μιας προσφοράς — Δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής να προσφύγει ενώπιον δικαστικής αρχής κατά της ακυρωτικής αποφάσεως)

(2010/C 346/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Συμβούλιο Αποχτεύσεων Λευκωσίας

κατά

Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου (Κυπριακή Δημοκρατία) — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 8, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395, σ. 33) — Δικαίωμα αναθέτουσας αρχής να ασκήσει ένδικη προσφυγή κατά των αποφάσεων υπεύθυνης κατά την έννοια της διατάξεως αυτής αρχής που δεν είναι δικαστική

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 8, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, πρέπει να ερμηνευθεί κατά την έννοια ότι τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να παρέχουν και στις αναθέτουσες αρχές δυνατότητα ασκήσεως ένδικης προσφυγής κατά αποφάσεων των κατά βάση αρμοδίων, μη δικαστικών αρχών που είναι υπεύθυνες για τις διαδικασίες προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημοσίων συμβάσεων. Η διάταξη αυτή δεν απαγορεύει, πάντως, στα κράτη μέλη να παρέχουν τέτοια δυνατότητα, στο πλαίσιο της εθνικής έννομης τάξης, και στις αναθέτουσες αρχές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gudrun Schwemmer κατά Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

(Υπόθεση C-16/09) ⁽¹⁾

[Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 1408/71 και 574/72 — Οικογενειακές παροχές — Κανόνες κατά της σωρεύσεως παροχών — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 1408/71 — Άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 574/72 — Τέκνα κατοικούντα εντός κράτους μέλους μαζί με την πληρούσα τις προϋποθέσεις λήψεως οικογενειακών παροχών μητέρα, ο πατέρας των οποίων, εργαζόμενος στην Ελβετία και πληρών, α priori, τις προϋποθέσεις λήψεως οικογενειακών παροχών του ίδιου είδους δυνάμει της ελβετικής νομοθεσίας, παραλείπει να ζητήσει τη χορήγηση των παροχών αυτών]

(2010/C 346/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof (Γερμανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gudrun Schwemmer

κατά

Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), καθώς και του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α' του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138), όπως τροποποιήθηκαν — Προσδιορισμός του κράτους που οφείλει να χορηγεί οικογενειακές παροχές — Κανόνες κατά της σωρεύσεως παροχών — Τέκνα που κατοικούν με τη μητέρα τους εντός κράτους μέλους και πληρούν τις προϋποθέσεις για να λαμβάνουν εκεί τα οικογενειακά επιδόματα και των οποίων ο πατέρας, κάτοικος Ελβετίας και πληρών τις προϋποθέσεις για να λαμβάνει οικογενειακά επιδόματα του ίδιου είδους δυνάμει της ελβετικής νομοθεσίας, παραλείπει σκοπίμως να ζητήσει τη χορήγηση των εν λόγω επιδομάτων για να ζημιώσει την πρώην σύζυγό του — Επίδομα τέκνων

Διατακτικό

Τα άρθρα 76 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, και 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού

1408/71, όπως τροποποιήθηκαν και ενημερώθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 28, σ. 1), τροποποιηθέντες περαιτέρω με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, έχουν την έννοια ότι ένα μη εξαρτώμενο από προϋποθέσεις ασφαλίσεως, εργασίας ή ασκήσεως μη μισθωτής δραστηριότητας δικαίωμα λήψεως παροχών που οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους εντός του οποίου ο γονέας κατοικεί μαζί με τα τέκνα υπέρ των οποίων χορηγούνται οι εν λόγω παροχές δεν μπορεί να αναστέλλεται μερικώς σε μια κατάσταση, όπως αυτή της κύριας δίκης, όπου ο πρώην σύζυγος, ο οποίος είναι ο έτερος γονέας των τέκνων, θα είχε καταρχήν δικαίωμα λήψεως οικογενειακών παροχών δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους εντός του οποίου εργάζεται, είτε δυνάμει μόνον της εθνικής νομοθεσίας του κράτους αυτού είτε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 73 του κανονισμού 1408/71, αλλά δεν εισπράττει πράγματι τις παροχές αυτές επειδή δεν έχει υποβάλει αίτηση προς τούτο.

(¹) ΕΕ C 90 της 18.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Arbeitsgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gisela Rosenblatt κατά Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

(Υπόθεση C-45/09) (¹)

(Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Δυσμενείς διακρίσεις λόγω ηλικίας — Λύση συμβάσεως εργασίας λόγω συμπληρώσεως ορίου ηλικίας συνταξιοδοτήσεως)

(2010/C 346/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gisela Rosenblatt

κατά

Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Arbeitsgericht Hamburg (Γερμανία) — Ερμηνεία των άρθρων 1 και 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας — Ρύθμιση συλλογικής συμβάσεως που έχει κηρυχθεί γενικώς δεσμευτική δυνάμει της οποίας η σύμβαση εργασίας λύεται αυτοδικαίως κατά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας του εργαζομένου, ανεξαρτήτως της εκάστοτε οικονομικής, κοινωνικής, δημογραφικής καταστάσεως και της συγκεκριμένης καταστάσεως της αγοράς εργασίας

Διατακτικό

1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει εθνική διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 10, σημείο 5, του γενικού νόμου περί ίσης μεταχειρίσεως (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), δυνάμει της οποίας λογίζονται ως έγκυρες οι ρήτρες περί αυτοδικαίως λύσεως των συμβάσεων εργασίας λόγω συμπληρώσεως ορίου ηλικίας συνταξιοδοτήσεως ενός μισθωτού, στον βαθμό που, αφενός, η εν λόγω διάταξη δικαιολογείται αντικειμενικά και λογικά από έναν θεμιτό σκοπό στους τομείς της πολιτικής απασχολήσεως και αγοράς εργασίας και, αφετέρου, τα μέσα για την επίτευξη του σκοπού αυτού είναι πρόσφορα και αναγκαία. Η χρήση της ως άνω δυνατότητας στο πλαίσιο συλλογικής συμβάσεως δεν εκφεύγει, αυτή καθεαυτή, οποιουδήποτε δικαστικού ελέγχου, αλλά, σύμφωνα με όσα επιτάσσει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, πρέπει, και αυτή, να αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση ενός θεμιτού σκοπού κατά τρόπο πρόσφορο και αναγκαίο.

2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78 έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει μέτρο όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 19, σημείο 8, της συλλογικής συμβάσεως γενικής ισχύος για τους μισθωτούς εργαζόμενους στον τομέα του βιομηχανικού καθαρισμού (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung) ρήτρα περί αυτοδικαίως λύσεως των συμβάσεων εργασίας όσων μισθωτών συμπληρώνουν το καθοριζόμενο στα 65 έτη όριο ηλικίας συνταξιοδοτήσεως.

3) Τα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας 2000/78 έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν σε κράτος μέλος να κηρύξει γενικώς δεσμευτική συλλογική σύμβαση εργασίας, όπως η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης, εφόσον αυτή δεν στερεί τους υπαγόμενους στο πεδίο εφαρμογής της εργαζόμενους από την προστασία που τους παρέχεται με τις διατάξεις κατά των διακρίσεων λόγω ηλικίας.

(¹) ΕΕ C 102 της 1.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-49/09) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Μεταγενέστερη προσχώρηση κρατών μελών — Μεταβατικές διατάξεις — Διαχρονική εφαρμογή — Μειωμένος συντελεστής — Προϊόντα βρεφικής ενδύσεως, εξαρτήματα (αξεσουάρ) βρεφικών ενδυμάτων και παιδικά υποδήματα]

(2010/C 346/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και Κ. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Szpunar, M. Dowgiewlewiec, M. Jarosz και A. Rutkowska)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 98, σε συνδυασμό με το παράρτημα III, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Επιβολή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στα προϊόντα βρεφικής ενδύσεως, στα εξαρτήματα (αξεσουάρ) βρεφικών ενδυμάτων και στα παιδικά υποδήματα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, προβλέποντας την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή φόρου προστιθέμενης αξίας 7% για τις παραδόσεις, την εισαγωγή και το ενδοκοινοτικό εμπόριο προϊόντων βρεφικής ενδύσεως, εξαρτημάτων (αξεσουάρ) βρεφικών ενδυμάτων και παιδικών υποδημάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 98 και του παραρτήματος III της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 102 της 1.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Landkreis Bad Dürkheim κατά Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(Υπόθεση C-61/09) (¹)

[Κοινή γεωργική πολιτική — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισεως και ελέγχου ορισμένων καθεστώτων ενισχύσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 — Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως — Κοινοί κανόνες για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης — Έννοια «επιλέξιμου εκταρίου» — Μη γεωργικές δραστηριότητες — Προϋποθέσεις για την υπαγωγή γεωργικής εκτάσεως σε εκμετάλλευση]

(2010/C 346/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Landkreis Bad Dürkheim

κατά

Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Ερμηνεία του άρθρου 44, παράγραφος

2, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1) — Ερμηνεία των όρων «γεωργική έκταση» και «μη γεωργικές δραστηριότητες» όσον αφορά περίπτωση κατά την οποία ο σκοπός της προστασίας του περιβάλλοντος υπερισχύει του σκοπού της γεωργικής παραγωγής — Προϋποθέσεις για την υπαγωγή γεωργικής εκτάσεως σε εκμετάλλευση

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 44, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2013/2006 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2006, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει να είναι επιλέξιμη η έκταση η οποία, μολοντί χρησιμοποιείται και για γεωργικούς σκοπούς, εξυπηρετεί κυρίως την προστασία του τοπίου και της φύσεως. Επιπλέον, το γεγονός ότι ο γεωργός οφείλει να ακολουθεί τις οδηγίες της αρμόδιας για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος αρχής δεν αίρει τον γεωργικό χαρακτήρα δραστηριότητας η οποία ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 2, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού.
- 2) Το άρθρο 44, παράγραφος 2, του κανονισμού 1782/2003, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2013/2006, έχει την έννοια ότι:

— δεν είναι απαραίτητο, προκειμένου να θεωρηθεί ότι γεωργική έκταση υπάγεται στην εκμετάλλευση γεωργού, ο εν λόγω γεωργός να κατέχει την έκταση αυτή εξ επαχθούς αιτίας, βάσει συμβάσεως μισθώσεως αγροτικού κτήματος ή άλλου είδους συμβάσεως μισθώσεως της ίδιας φύσεως·

— δεν απαγορεύει να θεωρηθεί ως υπαγόμενη σε εκμετάλλευση η έκταση που παραχωρείται στον γεωργό δωρεάν, με μόνο αντάλλαγμα την εκ μέρους του ανάληψη της υποχρεώσεως καταβολής των εισφορών προς τον επαγγελματικό ασφαλιστικό φορέα, για καθορισμένη χρήση εντός περιορισμένου χρονικού διαστήματος, σύμφωνα με τους σκοπούς της προστασίας της φύσεως, υπό την προϋπόθεση ότι ο ως άνω γεωργός είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει την εν λόγω έκταση με επαρκή αυτονομία για τις γεωργικές του δραστηριότητες τουλάχιστον για διάστημα δέκα μηνών, και ότι

— η υπαγωγή της οικείας εκτάσεως στην εκμετάλλευση του γεωργού δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι αυτός υποχρεούται να πραγματοποιεί έναντι αμοιβής ορισμένες εργασίες για λογαριασμό τρίτου, εφόσον χρησιμοποιεί την ως άνω έκταση και για την άσκηση της γεωργικής του δραστηριότητας στο όνομά του και για λογαριασμό του.

(¹) ΕΕ C 113 της 16.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 — Nuova Agricast Srl, Cofra Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-67/09 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα επενδυτικών ενισχύσεων στις μειονεκτούσες περιοχές της Ιταλίας — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία το σύστημα αυτό κηρύσσεται συμβατό με την κοινή αγορά — Αιτήματα για την αποκατάσταση ζημιών που φέρονται ότι υπέστησαν οι αναιρεσείουσες λόγω της εκδόσεως της αποφάσεως — Μέτρα για την μετάβαση από το προηγούμενο στο υπό κρίση σύστημα — Διαχρονικό πεδίο εφαρμογής αποφάσεως της Επιτροπής περί μη προβολής αντιρρήσεων σε σχέση με το προηγούμενο σύστημα — Αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως)

(2010/C 346/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Nuova Agricast Srl, Cofra Srl (εκπρόσωπος: A. Calabrese, avvocato)

Εναγομένη πρωτοδίκως: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και E. Righini)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 2ας Δεκεμβρίου 2008, T-362/05 και T-363/05, Nuova Agricast κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε τις αγωγές αποζημιώσεως που είχαν ασκήσει οι νυν αναιρεσείουσες ισχυριζόμενες ότι υπέστησαν ζημία από την απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2000, με την οποία κριθike συμβατό με την κοινή αγορά το σύστημα επενδυτικών ενισχύσεων στις μειονεκτούσες περιοχές της Ιταλίας [κρατική ενίσχυση N 715/99 — Ιταλία (SG 2000 D/105754)] και από τις ενέργειες της Επιτροπής κατά τη διαδικασία που προηγήθηκε της εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τη Nuova Agricast Srl και την Cofra Srl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 90 της 18.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Établissements Rimbaud SA κατά Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

(Υπόθεση C-72/09) (¹)

(Άμεση φορολογία — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα σε τρίτη χώρα που είναι μέλος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου — Κυριότητα ακινήτων ευρισκομένων σε κράτος μέλος — Φόρος επί της αγοραίας αξίας των εν λόγω ακινήτων — Απόρριψη αιτήσεως απαλλαγής — Πάταξη της φοροδιαφυγής — Εκτίμηση βάσει της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ)

(2010/C 346/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Établissements Rimbaud SA

κατά

Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour de Cassation (Γαλλία) — Ερμηνεία του άρθρου 40 της συμφωνίας, της 2ας Μαΐου 1992, για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΕ 1994, L 1, σ. 3) — Φόρος επί της αγοραίας αξίας των ευρισκομένων στη Γαλλία ακινήτων — Απαλλαγή των νομικών προσώπων που έχουν την έδρα τους στη Γαλλία ή σε κράτος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, υπό την προϋπόθεση ότι η Γαλλία έχει συνάψει με το κράτος αυτό σύμβαση διοικητικής συνδρομής με σκοπό την πάταξη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής ή ότι, κατ'εφαρμογήν συνθήκης περιέχουσας ρήτρα περί απαγορεύσεως των διακρίσεων, τα εν λόγω νομικά πρόσωπα δεν υπόκεινται σε βαρύτερη φορολογία από εκείνη που επιβάλλεται στις εγκατεστημένες στη Γαλλία εταιρίες — Απόρριψη αιτήσεως απαλλαγής εταιρίας εγκατεστημένης στο Λιχτενστάιν

Διατακτικό

Το άρθρο 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία απαλλάσσει από τον φόρο επί της αγοραίας αξίας των ακινήτων που βρίσκονται στο έδαφος κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις επιχειρήσεις που έχουν την εταιρική τους έδρα στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, ενώ εξαρτά την απαλλαγή αυτή, προκειμένου περί εταιρίας που έχει την έδρα της σε τρίτο κράτος το οποίο, όμως, είναι μέλος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, είτε από την ύπαρξη συμβάσεως διοικητικής συνδρομής συναφθείσας μεταξύ του εν λόγω κράτους μέλους και του συγκεκριμένου τρίτου κράτους με σκοπό την πάταξη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής είτε από την προϋπόθεση ότι, κατ' εφαρμογήν συνθήκης περιέχουσας ρήτρα περί απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας, τα νομικά αυτά πρόσωπα δεν πρέπει να υπόκεινται σε φορολογία βαρύτερη από εκείνη που επιβάλλεται στις εταιρίες οι οποίες είναι εγκατεστημένες στο οικείο κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 102 της 1.5.2009, σ. 12.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ίδρυμα Τύπου Α.Ε. κατά Υπουργού Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης

(Υπόθεση C-81/09) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Εταιρικό δίκαιο — Πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ — Ανώνυμη εταιρεία που υπάγεται στον τομέα του Τύπου και της τηλεόρασεως — Εταιρεία και μέτοχος που κατέχουν ποσοστό μετοχών μεγαλύτερο από 2,5 % — Διοικητικό πρόστιμο που επιβάλλεται από κοινού και εις ολόκληρον)

(2010/C 346/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ίδρυμα Τύπου Α.Ε.

κατά

Υπουργού Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Συμβούλιο της Επικρατείας — Ερμηνεία του άρθρου 1 της πρώτης οδηγίας 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1968, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58, παράγραφος 2, της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες

(ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 80) — Εθνική διάταξη που προβλέπει ευθύνη εις ολόκληρο μεταξύ, αφενός, μιας ανώνυμης εταιρείας του τομέα τύπου και τηλεόρασεως και, αφετέρου, των μετόχων που κατέχουν ποσοστό άνω του 2,5 % του εταιρικού κεφαλαίου, για την πληρωμή των διοικητικών προστίμων που επιβάλλονται λόγω της δραστηριότητας της εταιρείας

Διατακτικό

1) Η πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 1968, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες, έχει την έννοια ότι δεν αντίκειται στη θέσπιση εθνικής διατάξεως, όπως εκείνης του άρθρου 4, παράγραφος 3, του νόμου 2328/1995 «Νομικό καθεστώς της ιδιωτικής τηλεόρασης και της τοπικής ραδιοφωνίας, ρύθμιση θεμάτων της ραδιοτηλεοπτικής αγοράς και άλλες διατάξεις», όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο 2644/1998 «Για την παροχή συνδρομητικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών και συναφείς διατάξεις», κατά την οποία τα προβλεπόμενα στις προηγούμενες παραγράφους του άρθρου αυτού πρόστιμα για παραβιάσεις της νομοθεσίας και των κανόνων δεοντολογίας που διέπουν τη λειτουργία των τηλεοπτικών σταθμών επιβάλλονται από κοινού και εις ολόκληρον όχι μόνο στην εταιρεία κάτοχο της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας του τηλεοπτικού σταθμού, αλλά και σε όλους τους μετόχους που κατέχουν ποσοστό μετοχών μεγαλύτερο από 2,5 %.

2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 63 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντίκεινται στη θέσπιση τέτοιας εθνικής διατάξεως.

(¹) ΕΕ C 102 της 1.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ingrid Schmelz κατά Finanzamt Waldviertel

(Υπόθεση C-97/09) (¹)

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρα 24, παράγραφος 3, και 28θ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 283, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Κύρος — Άρθρα 12 ΕΚ, 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Ειδικό καθεστώς μικρών επιχειρήσεων — Απαλλαγή από τον φόρο — Μη χορήγηση απαλλαγής σε υποκειμένους στον φόρο εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη — Έννοια του όρου «ετήσιος κύκλος εργασιών»)

(2010/C 346/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ingrid Schmelz

κατά

Finanzamt Waldviertel

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Κύρος τμήματος του κειμένου των άρθρων 24, παράγραφος 3, και 28, στοιχείο θ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/111/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και για τη λήψη μέτρων απλουστεύσεως στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 384, σ. 47), καθώς και τμήματος του κειμένου του άρθρου 283, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Ειδικό καθεστώς ΦΠΑ για τις μικρές επιχειρήσεις, στο πλαίσιο του οποίου επιτρέπεται η απαλλαγή από τον φόρο εκτός αν πρόκειται για παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών εκ μέρους υποκειμένου στον φόρο ο οποίος δεν είναι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας — Άρνηση χορηγήσεως απαλλαγής από τον φόρο σε υποκείμενο στον φόρο εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ, δυνάμει των προαναφερθεισών διατάξεων — Συμβατό του συστήματος αυτού με τα άρθρα 12, 43 και 49 ΕΚ, καθώς και με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου — Σε περίπτωση που τα προαναφερθέντα τμήματα των οριζομένων στα αντίστοιχα άρθρα είναι ανίσχυρα, ερμηνεία της έννοιας του «ετήσιου κύκλου εργασιών», όπως αυτή χρησιμοποιείται στο άρθρο 24 της προαναφερθείσας οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και στο σημείο 2, στοιχείο γ', του παραρτήματος XV, τίτλος ΙΧ. Φορολογία, της πράξεως για τους όρους προσχωρήσεως του Βασιλείου της Νορβηγίας, της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση μαζί με την τελική πράξη (ΕΕ C 241, σ. 335), καθώς και στο άρθρο 287 της προαναφερθείσας οδηγίας 2006/112/ΕΚ

Διατακτικό

- 1) Από την εξέταση των ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που να θίγει το κύρος των άρθρων 24, παράγραφος 3, και 28θ της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2006/18/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 2006, καθώς και του άρθρου 283, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έναντι του άρθρου 49 ΕΚ.
- 2) Τα άρθρα 24 και 24α της οδηγίας 77/388, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2006/18, καθώς και τα άρθρα 284 έως 287 της οδηγίας 2006/112 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι «ετήσιος κύκλος εργασιών» είναι ο κύκλος εργα-

σιών που πραγματοποιεί μια επιχείρηση επί ένα έτος στο εσωτερικό του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένη.

(1) ΕΕ C 129 της 6.6.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs κατά AXA UK plc

(Υπόθεση C-175/09) (1)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγή — Άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 3 — Πράξεις σχετικές με πληρωμές και εμβάσματα — Είσπραξη απαιτήσεων — Προγράμματα πληρωμής για την παροχή οδοντιατρικής περίθαλψης — Υπηρεσίες εισπράξεως και επεξεργασίας πληρωμών για λογαριασμό των πελατών παρέχοντας υπηρεσίες)

(2010/C 346/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

κατά

AXA UK plc

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Court of Appeal — Ερμηνεία του άρθρου 13, Β, στοιχείο δ', περίπτωση 3, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1) — Απαλλαγές — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της φράσεως «να έχουν ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κεφαλαίων και να συνεπάγονται νομικές και οικονομικές μεταβολές» — Υπηρεσίες εισπράξεως, επεξεργασίας και αναζήτησεως οφειλών από τους πελάτες επιχειρήσεως — Προγράμματα πληρωμής για την παροχή οδοντιατρικής περίθαλψης

Διατακτικό

Το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 3, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι δεν εμπίπτει στην προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας η παροχή υπηρεσιών που συνίσταται, κατ' ουσίαν, πρώτον, στην υποβολή, προς την τράπεζα τρίτου προσώπου, αιτήματος περί μεταφοράς, μέσω του συστήματος της «απευθείας χρεώσεως», ποσού που οφείλει το πρόσωπο

αυτό στον πελάτη του παρέχοντας τις υπηρεσίες στον τραπεζικό λογαριασμό του εν λόγω πελάτη, δεύτερον, στην αποστολή προς τον πελάτη καταστάσεως με τα εισπραχθέντα ποσά και, τρίτον, στη διαβίβαση εντολής προς την τράπεζα του παρέχοντος την υπηρεσία να μεταφέρει τα εισπραχθέντα ποσά, μειωμένα κατά το ποσό της αμοιβής του, στον τραπεζικό λογαριασμό του πελάτη.

(¹) ΕΕ C 153 της 4.7.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Volvo Car Germany GmbH κατά Autohof Weidensdorf GmbH

(Υπόθεση C-203/09) (¹)

[Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) — Καταγγελία της συμβάσεως εμπορικής αντιπροσωπείας από τον αντιπροσωπευόμενο — Αξίωση του αντιπροσώπου για την καταβολή αποζημιώσεως]

(2010/C 346/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Volvo Car Germany GmbH

κατά

Autohof Weidensdorf GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 18, στοιχείο α', της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ΕΕ L 382, σ. 17) — Καταγγελία συμβάσεως εμπορικού αντιπροσώπου από τον εντολέα — Δικαίωμα του αντιπροσώπου για αποζημίωση — Εθνική κανονιστική ρύθμιση προβλέπουσα απώλεια του δικαιώματος αυτού σε περίπτωση πταίσματος του αντιπροσώπου δικαιολογούντος την κατά πάντα χρόνο καταγγελία της συμβάσεως, έστω και αν το πταίσμα τελείται κατά τον χρόνο μεταξύ της καταγγελίας της συμβάσεως εμπορικού αντιπροσώπου και της λήξεως αυτής, το δε πταίσμα περιήλθε σε γνώση του εντολέα μετά τη λήξη της συμβάσεως

Διατακτικό

Το άρθρο 18, στοιχείο α', της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986 για τον συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες), δεν επιτρέπει το ενδεχόμενο ανεξάρτητος εμπορικός αντιπρόσωπος να στερηθεί την αξίωση για την καταβολή αποζημιώσεως πελατείας σε περίπτωση κατά την οποία ο αντιπροσωπευόμενος αποδεικνύει την ύπαρξη υπαίτιας συμπεριφοράς στην οποία υπέπεσε ο εμπορικός αντιπρόσωπος κατόπιν της

κοινοποίησεως της τακτικής καταγγελίας της συμβάσεως, αλλά πριν λήξει η προθεσμία που τάχθηκε με τη σχετική προειδοποίηση, και η οποία δύναται να δικαιολογήσει έκτακτη καταγγελία της επίμαχης συμβάσεως.

(¹) ΕΕ C 180 της 1.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Szombathelyi Városi Bíróság (Δημοκρατία της Ουγγαρίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Emil Eredics, Mária Vassné Sári

(Υπόθεση C-205/09) (¹)

(Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2001/220/JAI — Καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες — Έννοια του όρου «θύμα» — Νομικό πρόσωπο — Ποινική μεσολάβηση στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας — Κανόνες εφαρμογής)

(2010/C 346/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szombathelyi Városi Bíróság

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Emil Eredics, Mária Vassné Sári

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Szombathelyi Városi Bíróság — Ερμηνεία του άρθρου 1, στοιχείο α', και του άρθρου 10 της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες — Ποινική διαδικασία στην οποία το θύμα είναι νομικό πρόσωπο και στην οποία η εφαρμογή της ποινικής μεσολαβήσεως αποκλείεται από το εθνικό δίκαιο — Έννοια του «θύματος» στην απόφαση-πλαίσιο — Περιλαμβάνει, όσον αφορά τις διατάξεις περί ποινικής μεσολαβήσεως, άλλα πρόσωπα πλην των φυσικών προσώπων; — Προϋποθέσεις εφαρμογής της ποινικής μεσολαβήσεως στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 1, στοιχείο α', και 10 της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο όρος «θύμα» δεν περιλαμβάνει, για τους σκοπούς της προβλεπόμενης από το εν λόγω άρθρο 10, παράγραφος 1, προωθήσεως της μεσολαβήσεως στις ποινικές υποθέσεις, τα νομικά πρόσωπα.
- 2) Το άρθρο 10 της απόφασης-πλαισίου πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να επιτρέπουν τη μεσολάβηση για όλες τις εγκληματικές πράξεις των οποίων η οριζόμενη στην εθνική νομοθεσία αντικειμενική υπόσταση είναι, κατ' ουσίαν, αντίστοιχη προς αυτή των εγκληματικών πράξεων για τις οποίες η εν λόγω νομοθεσία προβλέπει ρητώς τη μεσολάβηση.

(¹) ΕΕ C 205 της 29.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Tribunale ordinario di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Antonino Accardo κ.λπ κατά Comune di Torino

(Υπόθεση C-227/09) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Μέλη της δημοτικής αστυνομίας — Οδηγία 93/104/ΕΚ — Οδηγία 93/104/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/34/ΕΚ — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Άρθρα 5, 17 και 18 — Μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας — Συλλογικές συμβάσεις ή συμφωνίες μεταξύ κοινωνικών εταίρων σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο — Παρεκκλίσεις σχετικά με τη χρονική μετάθεση της εβδομαδιαίας αναπαύσεως και την αντισταθμιστική ανάπαυση — Άμεσο αποτέλεσμα — Σύμφωνη ερμηνεία)

(2010/C 346/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglini, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponzo, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

κατά

Comune di Torino

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Tribunale ordinario di Torino — Ερμηνεία των άρθρων 5, 17 και 18 της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 307, σ. 18) — Παρεκκλίσεις που αφορούν τη χρονική μετάθεση της εβδομαδιαίας αναπαύσεως και τις περιόδους αντισταθμιστικής αναπαύσεως — Δυνατότητα εφαρμογής στα μέλη της δημοτικής αστυνομίας

Διατακτικό

1) Το άρθρο 17, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, ως αρχικώς είχε και όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/34/ΕΚ του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 2000, έχει αυτοτελές περιεχόμενο σε σχέση με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, ώστε το γεγονός ότι ένα επάγγελμα δεν απαριθμείται στην εν λόγω παράγραφο 2 δεν εμποδίζει το επάγγελμα αυτό να εμπίπτει στην παρέκκλιση των δύο κειμένων του άρθρου 17, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/104.

2) Υπό συνθήκες όπως αυτές της κύριας δίκης, δεν μπορεί να γίνει επίκληση κατά ιδιωτών, όπως των εναγόντων της κύριας δίκης, των διατάξεων περί παρεκκλίσεων του άρθρου 17 της οδηγίας 93/104 και της οδηγίας 93/104, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/34, καθώς και, ενδεχομένως, με τα άρθρα 17 ή/και 18 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας. Εξάλλου, οι διατάξεις αυτές δεν μπορούν να ερμηνευθούν υπό τον έννοια ότι επιτρέπουν ή απαγορεύουν την εφαρμογή συλλογικών συμβάσεων όπως αυτών της κύριας δίκης, εφόσον η εφαρμογή των συλλογικών αυτών συμβάσεων εξαρτάται από το εσωτερικό δίκαιο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 205 της 29.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Albron Catering BV κατά FNV Bondgenoten, John Roest

(Υπόθεση C-242/09) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Μεταβιβάσεις επιχειρήσεων — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Όμιλος εταιριών στο πλαίσιο του οποίου οι μισθωτοί απασχολούνται από «εργοδότηρια» εταιρία και είναι μονίμως τοποθετημένοι σε εταιρία ασκούσα «παραγωγική» δραστηριότητα — Μεταβίβαση εταιρίας ασκούσας παραγωγική δραστηριότητα)

(2010/C 346/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Albron Catering BV

κατά

FNV Bondgenoten, John Roest

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Gerechtshof te Amsterdam — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16) — Εταιρία η οποία συγκεντρώνει όλο το προσωπικό ενός ομίλου επιχειρήσεων και το θέτει στη διάθεση των εταιριών παραγωγής του ομίλου αυτού, αναλόγως των αναγκών τους — Μεταβίβαση της δραστηριότητας μιας εταιρίας παραγωγής εκτός του ομίλου — Χαρακτηρισμός

Διατακτικό

Σε περίπτωση μεταβίβασης, κατά την έννοια της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, επιχειρήσεως ανήκουσας σε όμιλο σε επιχείρηση μη ανήκουσα στον όμιλο αυτό, μπορεί να χαρακτηριστεί ως «εκχωρητής», κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της εν λόγω οδηγίας, και η επιχείρηση του ομίλου στην οποία ήταν μονίμως τοποθετημένοι οι εργαζόμενοι, χωρίς πάντως να συνδέονται μ' αυτήν με σύμβαση εργασίας, μολονότι εντός του ομίλου αυτού υφίσταται επιχείρηση με την οποία συνδέονταν οι οικείοι εργαζόμενοι δυνάμει τέτοιας συμβάσεως εργασίας.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009, σ. 21.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Halle (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Günter Fuß κατά Stadt Halle

(Υπόθεση C-243/09) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 2003/88/EK — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Πυροσβέστες απασχολούμενοι στον δημόσιο τομέα — Υπηρεσία άμεσης επέμβασης — Άρθρα 6, στοιχείο β', και 22, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β' — Ανώτατη διάρκεια εβδομαδιαίας εργασίας — Άρνηση εκτέλεσης εργασίας υπερβαίνουσας τη διάρκεια αυτή — Μετάθεση σε άλλη υπηρεσία χωρίς τη συναίνεση του εργαζόμενου — Άμεσο αποτέλεσμα — Συνέπειες για τα εθνικά δικαστήρια)

(2010/C 346/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Halle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Günter Fuß

κατά

Stadt Halle

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Halle — Ερμηνεία του άρθρου 22, παράγραφος 1, στοιχείο β' της οδηγίας 2003/88/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση, η οποία κατ' αντίθεση προς την οδηγία προβλέπει χρόνο εργασίας υπερβαίνοντα, ανά επτάημερο, τις 48 ώρες, κατά μέσο όρο, όσον αφορά τους εργαζόμενους στην υπηρεσία άμεσης επέμβασης της πυροσβεστικής — Αυτεπάγγελτη τοποθέτηση υπαλλήλου ο οποίος αρνήθηκε να συμμορφωθεί προς αυτόν τον χρόνο εργασίας σε διοικητική θέση με τον ίδιο βαθμό — Έννοια της «ζημίας»

Διατακτικό

Το άρθρο 6, στοιχείο β', της οδηγίας 2003/88/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003,

σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική ρύθμιση, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία παρέχει τη δυνατότητα σε εργοδότη του δημοσίου τομέα να μεταθέσει χωρίς τη συναίνεσή του σε άλλη υπηρεσία εργαζόμενο απασχολούμενο ως πυροσβέστη σε μονάδα άμεσης επέμβασης, λόγω του ότι ζήτησε να τηρηθεί στην εν λόγω μονάδα το ανώτατο όριο μέσης εβδομαδιαίας διάρκειας εργασίας που προβλέπεται με τη διάταξη αυτή. Το γεγονός ότι ο εργαζόμενος αυτός δεν υφίσταται, λόγω της μετάθεσης, καμία συγκεκριμένη ζημία πέραν αυτής που απορρέει από την παράβαση του εν λόγω άρθρου 6, στοιχείο β', δεν ασκεί συναφώς επιρροή.

(¹) ΕΕ C 233 της 26.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση εντάλματος συλλήψεως που εκδόθηκε κατά του I. B

(Υπόθεση C-306/09) (¹)

(Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών — Άρθρο 4 — Λόγοι προαιρετικής μη εκτελέσεως — Άρθρο 4, παράγραφος 6 — Ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την εκτέλεση ποινής — Άρθρο 5 — Εγγυήσεις που πρέπει να παράσχει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος — Άρθρο 5, παράγραφος 1 — Ερήμην καταδίκη — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης — Παράδοση υπό τον όρο ότι ο εκζητούμενος θα προωθηθεί εκ νέου στο κράτος εκτελέσεως — Σωρευτική εφαρμογή των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 5 — Συμβατότητα)

(2010/C 346/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

I. B.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour constitutionnelle (Βέλγιο) — Ερμηνεία των άρθρων 4, σημείο 6, και 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1), καθώς και του άρθρου 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΕ — Λόγοι προαιρετικής μη εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και εγγυήσεις που πρέπει να παράσχει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος — Δυνατότητα του κράτους μέλους εκτελέσεως να εξαρτήσει την παράδοση προσώπου που κατοικεί στο έδαφός του

από την προϋπόθεση το πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται το ένταλμα να μεταχθεί, μετά την ακρόασή του στο κράτος εκδόσεως του εντάλματος, στο κράτος εκτελέσεως προκειμένου να εκτίσει την ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας που του επιβλήθηκε στο κράτος εκδόσεως του εντάλματος — Ειδική κατάσταση προσώπου ήδη καταδικασθέντος στο κράτος εκδόσεως, με απόφαση εκδοθείσα ερήμην του η οποία όμως μπορεί ακόμα να προσβληθεί με ένδικα μέσα — Επηρεασμός της αποφάσεως των αρχών του κράτους εκτελέσεως από το ενδεχόμενο προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσώπου αυτού και, ιδίως, του ιδιωτικού και οικογενειακού του βίου

Διατακτικό

Τα άρθρα 4, σημείο 6, και 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, έχουν την έννοια ότι, οσάκις το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εκτελέσεως έχει μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 5, σημεία 1 και 3, της εν λόγω αποφάσεως-πλασιού, η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος με σκοπό την εκτέλεση ποινής επιβληθείσας με ερήμην εκδοθείσα δικαστική απόφαση κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 5, σημείο 1, μπορεί να εξαρτάται από τον όρο ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, που είναι υπήκοος του κράτους μέλους εκτελέσεως ή διαμένει σε αυτό, θα μεταχθεί στο κράτος αυτό προκειμένου, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να εκτίσει την ποινή που ενδεχομένως θα του επιβληθεί μετά το πέρας νέας δίκης διεξαχθείσας παρουσία του στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.

(¹) ΕΕ C 233 της 26.9.2009, σ. 11.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — J. A. van Delft, J. C. Ramaer, J. M. van Willigen, J. F. van der Nat, C. M. Janssen, O. Fokkens κατά College voor zorgverzekeringen

(Υπόθεση C-345/09) (¹)

[Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Τίτλος ΙΙΙ, κεφάλαιο 1 — Άρθρα 28, 28Α και 33 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 — Άρθρο 29 — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Άρθρα 21 ΣΛΕΕ και 45 ΣΛΕΕ — Παροχές ασφάλισης ασθενείας — Δικαιούχοι συντάξεως λόγω γήρατος ή λόγω ανικανότητας προς εργασία — Κατοικία σε άλλο κράτος μέλος πλην του κράτους μέλους που οφείλει τη σύνταξη — Χορήγηση παροχών σε είδος στο κράτος μέλος της κατοικίας με επιβάρυνση του κράτους που οφείλει τη σύνταξη — Μη εγγραφή στο κράτος της κατοικίας — Υποχρέωση καταβολής εισφορών στο κράτος που οφείλει τη σύνταξη — Τροποποίηση της εθνικής νομοθεσίας του κράτους που οφείλει τη σύνταξη — Συνέχιση της ασφάλισης ασθενείας — Διαφορετική μεταχείριση μεταξύ κατοίκων ημεδαπής και κατοίκων αλλοδαπής]

(2010/C 346/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

J. A. van Delft, J. C. Ramaer, J. M. van Willigen, J. F. van der Nat, C. M. Janssen, O. Fokkens

κατά

College voor zorgverzekeringen

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Centrale Raad van Beroep — Ερμηνεία της Συνθήκης ΕΚ, των άρθρων 28, 28 Α, 33, και του παραρτήματος VI, τμήμα ΙΗ, στοιχεία 1α' και β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογενείες τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001 σ. 73) και του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 — Δικαιούχοι συντάξεως — Υποχρέωση εγγραφής στον φορέα ασφάλισης υγείας στις Κάτω Χώρες — Υποχρέωση καταβολής εισφοράς

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 28, 28Α και 33 του κανονισμού 1408/71, του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1992/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, ερμηνεύονται σε συνδυασμό με το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογενείες τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 311/2007 της Επιτροπής, της 19ης Μαρτίου 2007, έχουν την έννοια ότι δεν αποκλείουν ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη, που προβλέπει ότι οι δικαιούμενοι δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους συντάξεως, οι οποίοι κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος, όπου δικαιούνται, κατ' εφαρμογή των εν λόγω άρθρων 28 και 28Α του κανονισμού 1408/71, παροχές ασθένειας σε είδος που χορηγεί ο αρμόδιος φορέας του συγκεκριμένου κράτους μέλους, οφείλουν να καταβάλλουν, υπό μορφή παρακρατήσεως από την εν λόγω σύνταξη, εισφορά για τις εν λόγω παροχές, ακόμη και στην περίπτωση που δεν είναι εγγεγραμμένοι στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους της κατοικίας τους.
- 2) Το άρθρο 21 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη, που προβλέπει ότι οι δικαιούμενοι δυνάμει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους συντάξεως, οι οποίοι κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος, όπου δικαιούνται, κατά τα άρθρα 28 και 28Α του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 1992/2006, παροχών ασθένειας σε είδος, τις οποίες χορηγεί ο αρμόδιος φορέας του συγκεκριμένου κράτους μέλους, υποχρεούνται να καταβάλλουν, υπό μορφή παρακρατήσεως από τη σύνταξη, εισφορά για τις παροχές αυτές, ακόμη και σε περίπτωση που δεν έχουν εγγραφεί στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους της κατοικίας τους.

Αντιθέτως, το άρθρο 21 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αποκλείει τέτοιου είδους εθνική ρύθμιση, σε περίπτωση που αυτή συνεπάγεται ή περιέχει, πράγμα το οποίο αποκλείεται στο αιτούν δικαστήριο να προσδιορίσει, αδικαιολόγητη διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των κατοίκων ημεδαπής και των κατοίκων αλλοδαπής όσον αφορά τη συνέχιση της καθολικής προστασίας έναντι του κινδύνου ασθένειας που απέλασαν στο πλαίσιο ασφαλιστικών συμβάσεων που είχαν συνάψει πριν τη θέση σε ισχύ της νομοθετικής αυτής ρυθμίσεως.

(¹) EE C 11 της 16.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau κατά SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

(Υπόθεση C-367/09) (¹)

[Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Προσβολή των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρα 1, 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, 5 και 7 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3665/87 — Άρθρα 11 και 18, παράγραφος 2, στοιχείο γ' — Έννοια του όρου «οικονομικός φορέας» — Πρόσωπα που συνέπραξαν στην παρατυπία — Πρόσωπα υπεύθυνα για την παρατυπία ή για την αποτροπή της — Διοικητική κύρωση — Άμεσο αποτέλεσμα — Παραγραφή της επισύρουσας την κύρωση πράξεως — Διακοπή]

(2010/C 346/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

κατά

SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hof van beroep te Antwerpen — Ερμηνεία των άρθρων 1, 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, 5 και 7 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EE L 312, σ. 1) και του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (EE L 351, σ. 1) — Έννοια του όρου «οικονομικός φορέας» — Πρόσωπα

που έχουν συμπράξει στην παρατυπία και πρόσωπα που φέρουν την ευθύνη για την παρατυπία ή όφειλαν να αποτρέψουν τη διάπραξη της — Παραγραφή της διώξεως — Διακοπή

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 5 και 7 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δεν μπορούν να εφαρμοστούν κατά τρόπον ώστε να είναι δυνατή η επιβολή των διοικητικής κυρώσεως βάσει των διατάξεων αυτών και μόνον, καθώς, στο πλαίσιο της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, η επιβολή διοικητικής κυρώσεως σε συγκεκριμένα πρόσωπα προϋποθέτει, πριν τη διάπραξη συγκεκριμένης παρατυπίας, είτε ο νομοθέτης της Ένωσης να έχει θεσπίσει τομεακή κανονιστική ρύθμιση που να καθορίζει την κύρωση, καθώς και τις προϋποθέσεις επιβολής της, είτε, ενδεχομένως, εφόσον δεν υφίσταται τέτοια ρύθμιση σε επίπεδο Ένωσης, η επιβολή διοικητικής κυρώσεως στα συγκεκριμένα πρόσωπα να προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου διαπράχθηκε η παρατυπία.
- 2) Υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως της κύριας δίκης και δεδομένου ότι, κατά τον κρίσιμο χρόνο, η τομεακή ρύθμιση της Ένωσης δεν υποχρέωνε τα κράτη μέλη να επιβάλλουν αποτελεσματικές κυρώσεις σε διεθνώς ειδικευμένη σε θέματα ελέγχου και εποπτείας εταιρία, αναγνωρισμένη από κράτος μέλος, η οποία εκδίδει ψευδείς βεβαιώσεις, το άρθρο 7 του κανονισμού 2988/95 δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν κύρωση στην εταιρία αυτή ως πρόσωπο που έχει «[συμπράξει] στην πραγμάτωση της παρατυπίας» ή που «[φέρει] την ευθύνη» για την παρατυπία κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, υπό την προϋπόθεση, πάντως, ότι η επιβολή τέτοιας κυρώσεως στηρίζεται σε σαφή και μη διφορούμενη νομική βάση, πράγμα που αποκλείεται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει.
- 3) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η ανακοίνωση, σε διεθνώς ειδικευμένη σε θέματα ελέγχου και εποπτείας εταιρία, η οποία έχει εκδώσει, σχετικά με συγκεκριμένη εξαγωγή, βεβαίωση περί διαθέσεως στην κατανάλωση του περιεχομένου εκθέσεως διερευνησεως της υποθέσεως, με την οποία διαπιστώνεται παρατυπία σε σχέση με την εν λόγω εξαγωγή, ή ένα έγγραφο με το οποίο ζητείται από την εταιρία αυτή η προσκόμιση συμπληρωματικών εγγράφων προς επιβεβαίωση της διαθέσεως προς κατανάλωση ή μια συστημένη επιστολή με την οποία επιβάλλεται κύρωση στην εταιρία αυτή λόγω συμπράξεώς της σε παρατυπία, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2988/95, συνιστούν πράξεις με αρκούντως σαφές περιεχόμενο, γνωστοποιηθείσες στον ενδιαφερόμενο, οι οποίες αποσκοπούν στη διερεύνηση ή τη δίωξη της παρατυπίας και, συνεπώς, διακόπτουν την παραγραφή της επισύρουσας την κύρωση πράξεως, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού.

(¹) EE C 297 της 5.12.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Mokestinii ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Nidera Handelscompagnie BV κατά Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Υπόθεση C-385/09) ⁽¹⁾

(Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών — Εθνική ρύθμιση αποκλείουσα το δικαίωμα εκπτώσεως για αγαθά που μεταπωλήθηκαν πριν από την απόκτηση αριθμού μητρώου ΦΠΑ)

(2010/C 346/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Mokestinii ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nidera Handelscompagnie BV

κατά

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Mokestinii ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Ερμηνεία των άρθρων 167, 168, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', και 178, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ μόνο για όσους υποκειμένους στον φόρο έχουν αποκτήσει αριθμό μητρώου ΦΠΑ σε αυτό το κράτος μέλος — Αποκλεισμός του δικαιώματος εκπτώσεως του ΦΠΑ για τα αγαθά και τις υπηρεσίες που ο υποκείμενος στον φόρο έλαβε πριν από την ημερομηνία απόκτησής αριθμού μητρώου ΦΠΑ στο σχετικό κράτος μέλος αν τα αγαθά αυτά και οι υπηρεσίες αυτές έχουν ήδη χρησιμοποιηθεί για φορολογητέες πράξεις του υποκειμένου στον φόρο

Διατακτικό

Η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει το ενδεχόμενο ένας υποκείμενος σε φόρο προστιθεμένης αξίας ο οποίος πληροί τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για την έκπτωσή του, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας αυτής, και ο οποίος απέκτησε αριθμό μητρώου φόρου προστιθεμένης αξίας εντός εύλογης προθεσμίας από την τέλεση των πράξεων που παρέχουν δικαίωμα εκπτώσεως, να στερηθεί της δυνατότητας ασκήσεως του δικαιώματος αυτού από μια εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει την έκπτωση του

φόρου προστιθεμένης αξίας που καταβλήθηκε λόγω της αγοράς αγαθών όταν αυτός ο υποκείμενος δεν είχε αποκτήσει αριθμό μητρώου φόρου προστιθεμένης αξίας πριν τα χρησιμοποιήσει για φορολογητέα δραστηριότητά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 312 της 19.12.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Staatssecretaris van Financiën κατά X BV

(Υπόθεση C-423/09) ⁽¹⁾

[Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Ξερά λαχανικά (βολβοί σκόρδου), από τα οποία δεν αφαιρέθηκε ολόκληρη η υγρασία]

(2010/C 346/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staatssecretaris van Financiën

κατά

X BV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία των κανονισμών (ΕΚ) 1789/2003 της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 281, σ. 1), και (ΕΚ) 1810/2004 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2004, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 327, σ. 1) — Δασμολογική κατάταξη ξερών λαχανικών (βολβών σκόρδου) των οποίων δεν έχει αφαιρεθεί όλη η υγρασία και τα οποία εισήχθησαν διατηρημένα με απλή ψύξη

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1810/2004 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2004, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το σκόρδο, που υποβλήθηκε σε εντατική διαδικασία ξηράσεως με ειδική επεξεργασία στο τέλος της οποίας αφαιρέθηκε ολόκληρη ή σχεδόν ολόκληρη η υγρασία που υπήρχε στο προϊόν αυτό, υπάγεται στη δασμολογική διάκριση 0712 90 90 της ΣΟ, αλλά το εν μέρει αποξηραμένο σκόρδο, το οποίο διατηρεί τις ιδιότητες και τα χαρακτηριστικά του νωπού σκόρδου, υπάγεται στη δασμολογική διάκριση 0703 20 00 της ΣΟ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Union syndicale Solidaires Isère κατά Premier ministre, Ministère du Travail, des Relations sociales, de la Famille, de la Solidarité et de la Ville, Ministère de la Santé et des Sports

(Υπόθεση C-428/09) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Άρθρο 1, 3 και 17 — Πεδίο εφαρμογής — Περιστασιακή και εποχιακή δραστηριότητα των απασχολούμενων δυνάμει «συμβάσεως συμμετοχής στην παροχή εκπαίδευσης» — Περιορισμός σε 80 ημέρες ανά έτος του χρόνου εργασίας του προσωπικού αυτού στα κέντρα διακοπών και αναψυχής — Εθνική ρύθμιση μη προβλέπουσα για το προσωπικό αυτό ελάχιστη περίοδο ημερησίας αναπαύσεως — Παρεκκλίσεις από το άρθρο 17 — Προϋποθέσεις — Διασφάλιση ισοδύναμης περιόδου αντισταθμιστικής αναπαύσεως ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, κατάλληλης προστασίας)

(2010/C 346/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Union syndicale Solidaires Isère

κατά

Premier ministre, Ministère du Travail, des Relations sociales, de la Famille, de la Solidarité et de la Ville, Ministère de la Santé et des Sports

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Conseil d'État (Γαλλία) — Ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφοι 1, 2 και 3, στοιχείο β', της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9), σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας — Έκτακτη και εποχιακή δραστηριότητα των παρεχόντων υπηρεσίες δυνάμει συμβάσεων συμμετοχής στην παροχή εκπαίδευσης — Συμβατότητα με την οδηγία εθνικής ρυθμίσεως που περιορίζει σε εικοσιτέσσερις ημέρες ετησίως τον χρόνο εργασίας του εν λόγω προσωπικού σε κέντρα διακοπών και ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων χωρίς να διασφαλίζει μια περίοδο αναπαύσεως ελάχιστης διάρκειας μιας ημέρας — Έννοια των ισοδύναμων περιόδων αντισταθμιστικής ανάπαυσης και της κατάλληλης προστασίας των οικείων εργαζομένων

Διατακτικό

1) Οι απασχολούμενοι δυνάμει συμβάσεων συμμετοχής στην παροχή εκπαίδευσης όπως οι επίδικες, ασκώντας έκτακτες και εποχιακές δραστηριότητες σε κέντρα διακοπών και αναψυχής κατά ογδόντα κατ' ανώτατο όριο εργάσιμες ημέρες ανά έτος, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας.

2) Οι απασχολούμενοι δυνάμει των συμβάσεων συμμετοχής στην παροχή εκπαίδευσεως, που ασκούν έκτακτες και εποχιακές δραστηριότητες σε κέντρα διακοπών και αναψυχής, εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 17, παράγραφος 3, στοιχείο β' ή/και γ', της οδηγίας 2003/88.

Εθνική διάταξη η οποία περιορίζει σε ογδόντα εργάσιμες ημέρες ανά έτος την απασχόληση των εργαζομένων δυνάμει τέτοιου είδους συμβάσεων δεν πληροί τις προϋποθέσεις που τάσσει το άρθρο 17, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής για την εφαρμογή της εν λόγω εξαίρεσεως, κατά τις οποίες χορηγούνται ισοδύναμες περίοδοι αντισταθμιστικής ανάπαυσης ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όπου η χορήγηση τέτοιου είδους περιόδων είναι αντικειμενικώς αδύνατη, παρέχεται κατάλληλη προστασία στους οικείους εργαζομένους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-500/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ταχυδρομικές υπηρεσίες — Οδηγία 97/67/ΕΚ — Εθνικοί περιορισμοί — Επιχειρήσεις ταχυμεταφοράς — Εθνικό καθεστώς αδειοδοτήσεως)

(2010/C 346/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και Δ. Τριανταφύλλου)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Δ. Τσαγκαράκη)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών (ΕΕ L 15, σ. 14)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, συνεχίζοντας να εφαρμόζει την υπουργική απόφαση υπ' αριθ. Α1/44351/3608, της 12ης Οκτωβρίου 2005, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2002/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2002, ιδίως δε από το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 37 της 13.2.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-41/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Πρωτασφάλιση εκτός της ασφαλίσεως ζωής — Οδηγίες 73/239/ΕΟΚ και 92/49/ΕΟΚ — Εταιρίες αλληλασφαλίσεως που δραστηριοποιούνται στην αγορά της συμπληρωματικής ασφαλίσεως ασθενείας — Εσφαλμένη ή ελλιπής μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο)

(2010/C 346/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Rozet και N. Yerrell)

Καθού: Βασιλείο του Βελγίου (εκπρόσωποι: M. Jacobs και L. Van den Broeck)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Εσφαλμένη και ελλιπής μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των άρθρων 6, 8, 15, 16 και 17 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001 σ. 157) καθώς και των άρθρων 20, 21 και 22 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228, σ. 1)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Βασιλείο του Βελγίου, μεταφέροντας στο εσωτερικό δίκαιο κατά τρόπο εσφαλμένο και ελλιπή την πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2002, και την οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για

την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, μεταξύ άλλων, από τα άρθρα 6, 8, 15, 16 και 17 της οδηγίας 73/239, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/13, καθώς και από τα άρθρα 20 έως 22 της οδηγίας 92/49.

2) Καταδικάζει το Βασιλείο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 80 της 27.3.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 2010 — Kronoply GmbH & Co. KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-117/09 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Αίτημα ενισχύσεως που σκοπεί στην τροποποίηση προγενέστερης ενισχύσεως προς την ίδια επιχείρηση, κοινοποιηθείσας στην Επιτροπή μετά την ολοκλήρωση της εκτελέσεως του επενδυτικού σχεδίου — Κριτήρια της παροχής κινήτρου και της αναγκαιότητας)

(2010/C 346/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Kronoply GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: R. Nierer και L. Gordalla, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Gross, V. Kreuzschitz και T. Scharf)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2009, T-162/06, Kronoply κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως 2006/262/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Σεπτεμβρίου 2005, κηρύσσουσας ασύμβατη προς την κοινή αγορά την κρατική ενίσχυση την οποία προτίθεται να χορηγήσει η Γερμανία στην προσφεύγουσα (ΕΕ L 94, σ. 50) — Σχέδιο ενισχύσεως για την τροποποίηση προγενέστερης ενισχύσεως προς την ίδια επιχείρηση, κοινοποιηθέν στην Επιτροπή μετά την ολοκλήρωση της εκτελέσεως του επενδυτικού σχεδίου, η οποία κατέστη δυνατή χάρη στην αρχικώς εγκριθείσα ενίσχυση — Εσφαλμένη εκτίμηση των αποτελεσμάτων της επίδικης ενισχύσεως ως κινήτρου και της αναγκαιότητάς της

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.

2) Καταδικάζει την Kronoply GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 141 της 20.6.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 [αίτηση του Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jhonny Briot κατά Randstad Interim, Sodexho SA και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-386/09) ⁽¹⁾

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Μη ανανέωση της συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου ενός προσωρινώς απασχολούμενου εργαζομένου)

(2010/C 346/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jhonny Briot

κατά

Randstad Interim, Sodexho SA και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour du travail de Bruxelles — Ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφος 1, 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο γ', 3, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16) — Μη ανανέωση της συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου ενός προσωρινώς απασχολούμενου εργαζομένου, λόγω μεταβιβάσεως επιχείσεως — Δυνατότητα εξομοίσεως εταιρίας προσωρινής απασχολήσεως ή, άλλως, κοινοτικού οργάνου το οποίο χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες προσωρινώς απασχολούμενων εργαζομένων προς «εκχωρητή-εργοδότη» — Ενδεχόμενος αποκλεισμός των προσωρινώς απασχολούμενων εργαζομένων από τις εγγυήσεις που παρέχει η εν λόγω οδηγία — Υποχρέωση ή ευχέρεια του εκδοχέα να διατηρήσει τη σχέση εργασίας

Διατακτικό

Υπό συνθήκες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, όταν η σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου ενός προσωρινώς απασχολούμενου εργαζομένου έχει λυθεί, λόγω λήξεως του χρόνου ισχύος της, σε ημερομηνία προγενέστερη της ημερομηνίας μεταβιβάσεως της εκμεταλλεύσεως στην οποία εργαζόταν ο εν λόγω προσωρινώς απασχολούμενος εργαζόμενος, η μη ανανέωση της ανωτέρω συμ-

βάσεως λόγω της μεταβιβάσεως αυτής δεν αντιβαίνει στην απαγόρευση του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων. Συνεπώς, ο εν λόγω προσωρινώς απασχολούμενος εργαζόμενος δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ευρισκόμενος πάντοτε στη διάθεση της επιχείσεως στην οποία απασχολούνταν κατά τον χρόνο της ανωτέρω μεταβιβάσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 312 της 19.12.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 2ας Σεπτεμβρίου 2010 — Mehmet Salih Bayramoglu κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-28/10 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Παράτυπα αιτήματα — Προδήλως απαράδεκτο)

(2010/C 346/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτιούμενος: Mehmet Salih Bayramoglu (εκπρόσωπος: A. Riza QC)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: X. Καραμάρκος και N. Görlietz), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Balta και E. Finnegan)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, T-110/09, Bayramoglu κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως προδήλως απαράδεκτη προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/511/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2004, σχετικά με την αντιπροσώπευση του κυπριακού λαού στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε περίπτωση διευθέτησης του κυπριακού προβλήματος — Εκπρόθεσμη άσκηση προσφυγής

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον M. S. Bayramoglu στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 80 της 27.3.2010.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Landgerichts Regensburg (Γερμανία) στις 11 Ιουνίου 2010 — G κατά Cornelius de Visser

(Υπόθεση C-292/10)

(2010/C 346/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Regensburg (Γερμανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: G

Εναγόμενος: Cornelius de Visser

Προδικαστικά ερωτήματα

α) Αποκλείει το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη φράση του πρώτου εδαφίου, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως διαμορφώθηκε με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλες κοινοτικές διατάξεις, την καλούμενη «επίδοση δια δημοσιεύσεως» κατά το εθνικό δίκαιο [η οποία σύμφωνα με τα άρθρα 185 έως 188 του γερμανικού κώδικα πολιτικής δικονομίας (Zivilprozessordnung, στο εξής: ZPO) πραγματοποιείται με την ανάρτηση της ανακοινώσεως περί επιδοτήσεως στον πίνακα ανακοινώσεων του εντέλλοντος δικαστηρίου επί διάστημα ενός μηνός], όταν ο αντίδικος (στο πλαίσιο μιας ευρισκόμενης σε αρχικό στάδιο) αστικής δίκης δηλώνει μεν σε ιστοσελίδα διεύθυνση ευρισκόμενη στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: έδαφος της Ένωσης), η επίδοση όμως στη διεύθυνση δεν είναι δυνατή επειδή ο εναγόμενος δεν διαμένει εκεί και ούτε δύναται να διαπιστωθεί με άλλον τρόπο ο τόπος διαμονής του εναγόμενου τη δεδομένη χρονική στιγμή;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Οφείλει το εθνικό δικαστήριο στην περίπτωση αυτή να μην εφαρμόσει, σύμφωνα με την μέχρι τούδε νομολογία του ΔΕΚ (η τελευταία σχετική απόφαση αφορούσε στην υπόθεση της 12ης Ιανουαρίου 2010, C-341/08, Petersen, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή), τις εθνικές διατάξεις που επιτρέπουν την επίδοση δια δημοσιεύσεως ακόμη και αν το εθνικό δίκαιο αναγνωρίζει μία τέτοια αρμοδιότητα (την καλούμενη Verwerfungskompetenz) μόνο στο Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο (Bundesverfassungsgericht);

και

Πρέπει η ενάγουσα να γνωστοποιήσει στο δικαστήριο νέα, διεύθυνση του εναγομένου στην οποία να είναι δυνατόν να γίνει εκ νέου επίδοση της αγωγής, προκειμένου να καταστεί δυνατή η διεκδίκηση των δικαιωμάτων της, δεδομένου ότι κατά το εθνικό δίκαιο, χωρίς επίδοση δια δημοσιεύσεως και εφόσον δεν είναι γνωστός ο τόπος διαμονής του εναγομένου δεν θα ήταν δυνατή η διεξαγωγή της δίκης;

γ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα που διαλαμβάνεται στο σημείο 2 α: Συμβιβάζεται με το άρθρο 26, παρά-

γραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: κανονισμός 44/2001) η έκδοση ερμηνη αποφάσεως κατά το άρθρο 331 ZPO, και, κατά προέκταση, εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις κατά την έννοια του Κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 2004 για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις (στο εξής: κανονισμός 805/2004), όταν το αίτημα της αγωγής είναι να καταδικαστεί ο εναγόμενος στην καταβολή αποζημιώσεως προς ικανοποίηση ηθικής βλάβης, ελάχιστου ύψους 20 000,00 ευρώ πλέον τόκων και εξόδων δικηγόρου ύψους 1 419,19 ευρώ πλέον τόκων;

Τα κατωτέρω ερωτήματα έχουν ως προϋπόθεση ότι βάσει των απαντήσεων του ΔΕΚ στα ερωτήματα υπό σημεία 2 α έως γ η ενάγουσα θα έχει τη δυνατότητα συνεχίσεως της δίκης:

δ) Λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων των άρθρων 4, παράγραφος 1, και 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001, έχει εφαρμογή ο εν λόγω κανονισμός και επί περιπτώσεων στις οποίες ο εναγόμενος σε πολιτική δίκη, ο οποίος ζητείται να καταδικασθεί σε παράλειψη, παροχή στοιχείων και αποζημίωση για ηθική βλάβη, (πιθανολογείται ότι) είναι μεν πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, ΣΕΕ, η διαμονή του όμως δεν είναι γνωστή και συνεπώς δεν είναι καθόλου βέβαιο αν τη δεδομένη χρονική στιγμή βρίσκεται εντός του εδάφους της Ένωσης ή/και των λοιπών κρατών που έχουν συνάψει τη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις της, η οποία συμφωνήθηκε στο Λουγκάνο στις 16 Σεπτεμβρίου 1988 (στο εξής: σύμβαση του Λουγκάνο), ούτε είναι γνωστός ο ακριβής τόπος του διακομιστή (server) στον οποίο βρίσκεται αποθηκευμένη η ιστοσελίδα, παρότι εικάζεται ότι ο διακομιστής πρέπει να βρίσκεται εντός του εδάφους της Ένωσης;

ε) Σε περίπτωση (επαπειλούμενης) προσβολής της προσωπικότητας από περιεχόμενα ιστοσελίδας, έχει η φράση «του τόπου όπου συνέρχεται ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός» του άρθρου 5, σημείο 3 του κανονισμού 44/2001 την έννοια:

ότι επιτρέπεται στον διγόμενο (στο εξής: η ενάγουσα) να εγείρει αγωγή επί παραλείψει, καθώς και για παροχή στοιχείων και ικανοποίηση ηθικής βλάβης κατά του υπεύθυνου της ιστοσελίδας (στο εξής: ο εναγόμενος) ενώπιον των δικαστηρίων οποιουδήποτε κράτους μέλους, από όπου υπάρχει δυνατότητα προσβάσεως στην ιστοσελίδα, ανεξαρτήτως του τόπου εγκαταστάσεως του υπεύθυνου της ιστοσελίδας (εντός ή εκτός του εδάφους της Ένωσης),

ή μήπως

η δικαιοδοσία των δικαστηρίων κράτους μέλους, στο οποίο δεν είναι εγκατεστημένος ο εναγόμενος, ή για το οποίο δεν προκύπτει ότι ο εναγόμενος διαμένει σε αυτό, προϋποθέτει έναν ειδικότερο δεσμό μεταξύ του προσβαλλόμενου περιεχομένου ή της συγκεκριμένης ιστοσελίδας και του κράτους της έδρας του δικαστηρίου (εσωτερικός δεσμός (Inlandsbezug)), πέραν της τεχνικής δυνατότητας προσβάσεως;

στ) Σε περίπτωση που απαιτείται τέτοιου είδους ειδικός εσωτερικός δεσμός: Βάσει ποιων κριτηρίων καθορίζεται ο δεσμός αυτός;

Έχει σημασία, αν η συγκεκριμένη ιστοσελίδα απευθύνεται, βάσει του σκοπού για τον οποίο την προορίζει ο υπεύθυνός της, ειδικά (και) στους χρήστες του Διαδικτύου στο κράτος της έδρας του δικαστηρίου, ή αρκεί ότι οι πληροφορίες που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα παρουσιάζουν αντικειμενικά δεσμό με το κράτος της έδρας του δικαστηρίου, υπό την έννοια ότι η πιθανή σύγκρουση μεταξύ των συμφερόντων της ενάγουσας σχετικά με τον σεβασμό της προσωπικότητάς της, αφενός, και του υπεύθυνου της ιστοσελίδας σχετικά με την ελεύθερη διαμόρφωση της σελίδας του, αφετέρου, ενδέχεται, με βάση τα δεδομένα της συγκεκριμένης υποθέσεως, και ιδίως λόγω του περιεχομένου της προσβαλλόμενης ιστοσελίδας, να έχει πράγματι επέλθει ή να επέλθει μελλοντικά στο κράτος της έδρας του δικαστηρίου ή να έχει επέλθει υπό την έννοια ότι ένας ή περισσότεροι γνωστοί της ενάγουσας έλαβαν γνώση του περιεχομένου της ιστοσελίδας;

ζ) Εξαρτάται ο ειδικός εσωτερικός δεσμός ιδίως από τον αριθμό των επισκέψεων που δέχτηκε η προσβαλλόμενη ιστοσελίδα από το κράτος της έδρας του δικαστηρίου;

η) Σε περίπτωση που με βάση τις απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα το αιτούν δικαστήριο είναι αρμόδιο να δικάσει την αγωγή: Ισχύουν και στην ως άνω περιγραφόμενη περίπτωση οι αρχές που διατυπώνονται στην απόφαση του ΔΕΚ της 7ης Μαρτίου 1995, C-68/93, Fiona Shevil κ.λπ. (Συλλογή 1995, σ. I-415);

θ) Σε περίπτωση που για την κατάφαση της αρμοδιότητας δεν απαιτείται ειδικότερος εσωτερικός δεσμός, ή που αυτός τεκμαίρεται ήδη από το γεγονός ότι οι προσβαλλόμενες πληροφορίες παρουσιάζουν αντικειμενικά κάποιον ειδικότερο δεσμό με το κράτος της έδρας του δικαστηρίου, υπό την έννοια ότι μία σύγκρουση αντίθετων συμφερόντων στο κράτος της έδρας του δικαστηρίου ενδέχεται, υπό τα δεδομένα της συγκεκριμένης περιπτώσεως και ιδίως εξαιτίας του περιεχομένου της προσβαλλόμενης ιστοσελίδας, να έχει πράγματι επέλθει ή να επέλθει μελλοντικά ή να έχει επέλθει υπό την έννοια ότι ένας ή περισσότεροι γνωστοί της ενάγουσας έλαβαν γνώση του περιεχομένου της ιστοσελίδας, και για την αναγνώριση της υπάρξεως ειδικού εσωτερικού δεσμού δεν απαιτείται ελάχιστος αριθμός επισκέψεων της προσβαλλόμενης ιστοσελίδας προερχόμενων από το κράτος της έδρας του δικαστηρίου ή στην περίπτωση που ο κανονισμός 44/2001 δεν εφαρμόζεται καν στην προκείμενη υπόθεση:

Έχει το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά την έννοια ότι προσδίδεται στις ανωτέρω διατάξεις χαρακτήρας κανόνων συγκρούσεως δικαίων υπό την έννοια, ότι επιβάλλουν και στον τομέα του αστικού δικαίου την αποκλειστική εφαρμογή του ισχύοντος στη χώρα εγκαταστάσεως δικαίου, εκτοπίζοντας τους εθνικούς κανόνες συγκρούσεως

ή μήπως

οι διατάξεις αυτές αποτελούν διορθωτικό κανόνα σε επίπεδο ουσιαστικού δικαίου, με τον οποίο η ουσιαστική συνέπεια του κριθέντος με βάση τους εθνικούς κανόνες συγκρούσεως δικαίων ως εφαρμοστέου δικαίου τροποποιείται και περιορίζεται στις απαιτήσεις της χώρας εγκαταστάσεως;

ι) Σε περίπτωση που οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 3, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ, έχουν το χαρακτήρα κανόνων συγκρούσεως δικαίων:

Επιβάλλουν οι εν λόγω διατάξεις απλώς την αποκλειστική εφαρμογή του ισχύοντος στη χώρα εγκαταστάσεως ουσιαστικού δικαίου ή μήπως επιβάλλουν και την εφαρμογή των ισχυόντων στο κράτος αυτό κανόνων συγκρούσεως, έτσι ώστε να διατηρείται η δυνατότητα αναπομπής (renvoi) του δικαίου της χώρας εγκαταστάσεως στο δίκαιο της χώρας προορισμού;

ια) Σε περίπτωση που οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 3, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ, έχουν τον χαρακτήρα κανόνων συγκρούσεως:

Λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του τόπου εγκαταστάσεως του παρέχοντος την υπηρεσία η (πιθανολογούμενη) παρούσα διαμονή του, η διαμονή του κατά την έναρξη της δημοσιεύσεως των φωτογραφιών της ενάγουσας ή ο (πιθανολογούμενος) τόπος εγκαταστάσεως του διακομιστή στον οποίο βρίσκεται αποθηκευμένη η ιστοσελίδα;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα (Ιταλία) στις 5 Ιουλίου 2010 — Enipower SpA κατά Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Υπόθεση C-328/10)

(2010/C 346/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Enipower SpA

Καθής: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείουν τα άρθρα 23, 43, 49 και 56 της Συνθήκης, καθώς και τα άρθρα 11, παράγραφοι 2 και 6, και 24 της οδηγίας 54/2003⁽¹⁾ εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, χωρίς να έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επιβάλλει, κατά τρόπο άγιο, σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας που, υπό δεδομένες περιστάσεις, θεωρούνται απαραίτητοι για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών των υπηρεσιών κατανομής φορτίου, την υποχρέωση να υποβάλλουν προσφορές στις χρηματιστηριακές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας βάσει ετερόνομων προγραμμάτων, καθοριζόμενων από τον διαχειριστή του δικτύου, και η οποία αφαιρεί τη διαμόρφωση της τιμής των εν λόγω προσφορών από τη σφαίρα της ελεύθερης βουλήσεως του παραγωγού, συναρτώντας την με παραμέτρους που δεν έχουν προκαθορισθεί σύμφωνα με «διαφανείς, αμερόληπτες και βσιζόμενες [σε κριτήρια της] «αγορά[ς]» διαδικασίες».

(¹) ΕΕ L 176, σ. 37.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα (Ιταλία) στις 5 Ιουλίου 2010 — ENI SpA κατά Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas και Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico

(Υπόθεση C-329/10)

(2010/C 346/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ENI SpA

Καθόν: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas και Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείουν τα άρθρα 23, 43, 49 και 56 της Συνθήκης, καθώς και τα άρθρα 11, παράγραφοι 2 και 6, και 24 της οδηγίας 54/2003⁽¹⁾ εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, χωρίς να έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επιβάλλει, κατά τρόπο πάγιο, σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας που, υπό δεδομένες περιστάσεις, θεωρούνται απαραίτητοι για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών των υπηρεσιών κατανομής φορτίου, την υποχρέωση να υποβάλλουν προσφορές στις χρηματιστηριακές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας βάσει ετερόνομων προγραμμάτων, καθοριζόμενων από τον διαχειριστή του δικτύου, και η οποία αφαιρεί τη διαμόρφωση της τιμής των εν λόγω προσφορών από τη σφαίρα της ελεύθερης βουλήσεως του παραγωγού, συναρτώντας την με παραμέτρους που δεν έχουν προκαθορισθεί σύμφωνα με «διαφανείς, αμερόληπτες και βασιζόμενες [σε κριτήρια της] “αγορά[ς]” διαδικασίες».

⁽¹⁾ ΕΕ L 176, σ. 37.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα (Ιταλία) στις 5 Ιουλίου 2010 — Edison Trading SpA κατά Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Υπόθεση C-330/10)

(2010/C 346/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Edison Trading SpA

Καθή: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείουν τα άρθρα 23, 43, 49 και 56 της Συνθήκης, καθώς και τα άρθρα 11, παράγραφοι 2 και 6, και 24 της οδηγίας 54/2003⁽¹⁾ εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, χωρίς να έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επιβάλλει, κατά τρόπο πάγιο, σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας που, υπό δεδομένες περιστάσεις, θεωρούνται απαραίτητοι για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών των υπηρεσιών κατανομής φορτίου, την υποχρέωση να υποβάλλουν προσφορές στις χρηματιστηριακές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας βάσει ετερόνομων προγραμμάτων, καθοριζόμενων από τον διαχειριστή του δικτύου, και η οποία αφαιρεί τη διαμόρφωση της τιμής των εν λόγω προσφορών από τη σφαίρα της ελεύθερης βουλήσεως του παραγωγού, συναρτώντας την με παραμέτρους που δεν έχουν προκαθορισθεί σύμφωνα με «διαφανείς, αμερόληπτες και βασιζόμενες [σε κριτήρια της] “αγορά[ς]” διαδικασίες».

⁽¹⁾ ΕΕ L 176, σ. 37.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα (Ιταλία) στις 5 Ιουλίου 2010 — E.On Produzione SpA κατά Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Υπόθεση C-331/10)

(2010/C 346/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: E.On Produzione SpA

Καθή: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείουν τα άρθρα 23, 43, 49 και 56 της Συνθήκης, καθώς και τα άρθρα 11, παράγραφοι 2 και 6, και 24 της οδηγίας 54/2003⁽¹⁾ εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, χωρίς να έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επιβάλλει, κατά τρόπο πάγιο, σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας που, υπό δεδομένες περιστάσεις, θεωρούνται απαραίτητοι για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών των υπηρεσιών κατανομής φορτίου, την υποχρέωση να υποβάλλουν προσφορές στις χρηματιστηριακές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας βάσει ετερόνομων προγραμμάτων, καθοριζόμενων από τον διαχειριστή του δικτύου, και η οποία αφαιρεί τη διαμόρφωση της τιμής των εν λόγω προσφορών από τη σφαίρα της ελεύθερης βουλήσεως του παραγωγού, συναρτώντας την με παραμέτρους που δεν έχουν προκαθορισθεί σύμφωνα με «διαφανείς, αμερόληπτες και βασιζόμενες [σε κριτήρια της] “αγορά[ς]” διαδικασίες».

⁽¹⁾ ΕΕ L 176, σ. 37.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα (Ιταλία) στις 5 Ιουλίου 2010 — Edipower SpA κατά Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Υπόθεση C-332/10)

(2010/C 346/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Edipower SpA

Καθής: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείουν τα άρθρα 23, 43, 49 και 56 της Συνθήκης, καθώς και τα άρθρα 11, παράγραφοι 2 και 6, και 24 της οδηγίας 54/2003 ⁽¹⁾ εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, χωρίς να έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επιβάλλει, κατά τρόπο πάγιο, σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας που, υπό δεδομένες περιστάσεις, θεωρούνται απαραίτητοι για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών των υπηρεσιών κατανομής φορτίου, την υποχρέωση να υποβάλλουν προσφορές στις χρηματιστηριακές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας βάσει ετερόνομων προγραμμάτων, καθοριζόμενων από τον διαχειριστή του δικτύου, και η οποία αφαιρεί τη διαμόρφωση της τιμής των εν λόγω προσφορών από τη σφαίρα της ελεύθερης βουλήσεως του παραγωγού, συναρτώντας την με παραμέτρους που δεν έχουν προκαθορισθεί σύμφωνα με «διαφανείς, αμερόληπτες και βασιζόμενες [σε κριτήρια της] “αγορά[ς]” διαδικασίες».

⁽¹⁾ EE L 176, σ. 37.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα (Ιταλία) στις 5 Ιουλίου 2010 — E.On Energy Trading Spa κατά Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Υπόθεση C-333/10)

(2010/C 346/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Τρίτο τμήμα

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: E.On Energy Trading Spa

Καθής: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείουν τα άρθρα 23, 43, 49 και 56 της Συνθήκης, καθώς και τα άρθρα 11, παράγραφοι 2 και 6, και 24 της οδηγίας 54/2003 ⁽¹⁾ εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, χωρίς να έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επιβάλλει, κατά τρόπο πάγιο, σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας που, υπό δεδομένες περιστάσεις, θεωρούνται απαραίτητοι για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών των υπηρεσιών κατανομής φορτίου, την υποχρέωση να υποβάλλουν προσφορές στις χρηματιστηριακές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας βάσει ετερόνομων προγραμμάτων, καθοριζόμενων από τον διαχειριστή του δικτύου, και η οποία αφαιρεί τη διαμόρφωση της τιμής των εν λόγω προσφορών από τη σφαίρα της ελεύθερης βουλήσεως του παραγωγού, συναρτώντας την με παραμέτρους που δεν έχουν προκαθορισθεί σύμφωνα με «διαφανείς, αμερόληπτες και βασιζόμενες [σε κριτήρια της] “αγορά[ς]” διαδικασίες».

⁽¹⁾ EE L 176, σ. 37.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) στις 11 Αυγούστου 2010 — SAS Institute Inc. κατά World Programming Ltd

(Υπόθεση C-406/10)

(2010/C 346/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: SAS Institute Inc.

Εναγομένη: World Programming Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

A. *Επί της ερμηνείας της οδηγίας 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1991, για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών ⁽¹⁾, και της οδηγίας 2009/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009 (κωδικοποιημένη έκδοση) ⁽²⁾:*

1) Εφόσον ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή (στο εξής: πρώτο πρόγραμμα) καλύπτεται από την προστασία των δικαιωμάτων του δημιουργού ως λογοτεχνικό έργο, έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, την έννοια ότι δεν αποτελεί προσβολή των δικαιωμάτων του δημιουργού επί του πρώτου προγράμματος η εκ μέρους ανταγωνιστή του φορέα των δικαιωμάτων, ο οποίος δεν έχει πρόσβαση στον πηγαίο κώδικα του πρώτου προγράμματος, δημιουργία, άμεσα ή μέσω διαδικασίας όπως η απομεταγλώττιση του πηγαίου κώδικα, άλλου προγράμματος (στο εξής: δεύτερο πρόγραμμα) το οποίο αναπαράγει τις λειτουργίες του πρώτου προγράμματος;

- 2) Επηρεάζεται η απάντηση στο ερώτημα 1 από κάποιον από τους ακόλουθους παράγοντες:
- α) τη φύση και/ή την έκταση των λειτουργικών δυνατοτήτων του πρώτου προγράμματος·
 - β) τη φύση και/ή την έκταση της δεξιότητας και της κριτικής ικανότητας που επέδειξε, καθώς και της προσπάθειας που κατέβαλε ο δημιουργός του πρώτου προγράμματος κατά τη διαμόρφωση των λειτουργικών δυνατοτήτων του πρώτου προγράμματος·
 - γ) το πόσο λεπτομερώς οι λειτουργικές δυνατότητες του πρώτου προγράμματος έχουν αναπαραχθεί στο δεύτερο πρόγραμμα·
 - δ) το αν ο πηγαίος κώδικας του δεύτερου προγράμματος αναπαράγει πτυχές του πηγαίου κώδικα του πρώτου προγράμματος σε βαθμό που υπερβαίνει το αυστηρώς αναγκαίο μέτρο προκειμένου να παραχθούν οι ίδιες λειτουργικές δυνατότητες με αυτές του πρώτου προγράμματος;
- 3) Εφόσον το πρώτο πρόγραμμα ερμηνεύει και εκτελεί προγράμματα εφαρμογής συνταχθέντα από τους χρήστες του πρώτου προγράμματος σε γλώσσα προγραμματισμού επινοηθείσα από τον δημιουργό του πρώτου προγράμματος, η οποία περιέχει λέξεις-κλειδιά επινοηθείσες ή επιλεγείσες από τον δημιουργό του πρώτου προγράμματος και σύνταξη επινοηθείσα από τον δημιουργό του πρώτου προγράμματος, έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, την έννοια ότι δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων του δημιουργού επί του πρώτου προγράμματος η κατάρτιση του δεύτερου προγράμματος κατά τρόπον ώστε να ερμηνεύει και να εκτελεί τέτοια προγράμματα εφαρμογής χρησιμοποιώντας τις ίδιες λέξεις-κλειδιά και την ίδια σύνταξη;
- 4) Εφόσον το πρώτο πρόγραμμα διαβάζει από και εγγράφει σε αρχεία δεδομένων συγκεκριμένου μορφοτύπου τον οποίο έχει επινοήσει ο δημιουργός του πρώτου προγράμματος, έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, την έννοια ότι δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων του δημιουργού επί του πρώτου προγράμματος η κατάρτιση του δεύτερου προγράμματος κατά τρόπον ώστε να διαβάζει από και να εγγράφει σε αρχεία δεδομένων του ίδιου μορφοτύπου;
- 5) Μεταβάλλεται η απάντηση στα ερωτήματα 1, 3 και 4, αν ο δημιουργός του δεύτερου προγράμματος δημιούργησε το δεύτερο πρόγραμμα ως εξής:
- α) παρατηρώντας, μελετώντας και δοκιμάζοντας τη λειτουργία του πρώτου προγράμματος, ή
 - β) διαβάζοντας ένα εγχειρίδιο το οποίο κατάρτισε και δημοσίευσε ο δημιουργός του πρώτου προγράμματος και το οποίο περιγράφει τις λειτουργίες του πρώτου προγράμματος (στο εξής: εγχειρίδιο), ή
 - γ) πράττοντας τόσο τα υπό στοιχείο α' όσο και τα υπό στοιχείο β';
- 6) Εφόσον ένα πρόσωπο έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί αντίγραφο του πρώτου προγράμματος βάσει αδειάς, έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, την έννοια ότι ο κάτοχος της αδειάς δικαιούται, χωρίς τη συναίνεση του φορέα του δικαιώματος, να τελεί πράξεις φορτώσεως, εκτελέσεως και αποθηκεύσεως του προγράμματος, προκειμένου να παρατηρεί, να δοκιμάζει ή να μελετά τη λειτουργία του πρώτου προγράμματος, ώστε να εντοπίσει τις ιδέες και τις αρχές στις οποίες βασίζεται οποιοδήποτε στοιχείο του προγράμματος, αν η άδεια επιτρέπει στον κάτοχο της αδειάς να τελεί πράξεις φορτώσεως, εκτελέσεως και αποθηκεύσεως του πρώτου προγράμματος, όταν το χρησιμοποιεί για τον συγκεκριμένο σκοπό τον οποίο επιτρέπει η άδεια, αλλά οι πράξεις που τελούνται για την παρατήρηση, τη μελέτη ή τη δοκιμή του πρώτου προγράμματος υπερβαίνουν τα όρια του επιτρεπτού κατά τους όρους της αδειάς σκοπού;
- 7) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, την έννοια ότι οι πράξεις της παρατήρησης, της δοκιμής ή της μελέτης της λειτουργίας του πρώτου προγράμματος πρέπει να θεωρούνται ως διενεργούμενες με σκοπό των εντοπισμό των ιδεών ή των αρχών στις οποίες στηρίζεται οποιοδήποτε στοιχείο του πρώτου προγράμματος, εφόσον τελούνται:
- α) προς διαπίστωση του τρόπου λειτουργίας του πρώτου προγράμματος, ιδίως λεπτομερειών που δεν περιγράφονται στο εγχειρίδιο, με σκοπό την κατάρτιση του δεύτερου προγράμματος κατά τον προεκτεθέντα στο ερώτημα 1 τρόπο·
 - β) προς διαπίστωση του τρόπου κατά τον οποίο το πρώτο πρόγραμμα ερμηνεύει και εκτελεί προτάσεις συνταχθείσες στη γλώσσα προγραμματισμού την οποία ερμηνεύει και εκτελεί (βλ. ερώτημα 3 ανωτέρω)·
 - γ) προς διαπίστωση των μορφοτύπων των αρχείων δεδομένων τα οποία εγγράφει ή διαβάζει το πρώτο πρόγραμμα (βλ. ερώτημα 4 ανωτέρω)·
 - δ) προς σύγκριση της αποδόσεως του δεύτερου προγράμματος με αυτή του πρώτου προγράμματος, προκειμένου να διερευνηθούν οι λόγοι για τους οποίους οι αποδόσεις τους διαφέρουν και να βελτιωθεί η απόδοση του δεύτερου προγράμματος·
 - ε) προς διενέργεια παραλλήλων δοκιμών του πρώτου προγράμματος και του δεύτερου προγράμματος, κατά τη διαδικασία ανάπτυξεως του δεύτερου προγράμματος, προκειμένου να συγκριθούν τα αποτελέσματα που παράγουν ιδίως δια της εκτελέσεως των ίδιων δοκιμαστικών σεναρίων (script) τόσο στο πρώτο όσο και στο δεύτερο πρόγραμμα·
 - στ) προς εξακρίβωση των καταχωρίσεων στο αρχείο ημερολογίου που δημιουργείται από το πρώτο πρόγραμμα, προκειμένου να δημιουργηθεί αρχείο ημερολογίου το οποίο είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο·
 - ζ) προς πρόκληση της εκ μέρους του πρώτου προγράμματος παραγωγής δεδομένων (συγκεκριμένα, δεδομένων που συσχετίζουν ταχυδρομικούς κώδικες με πολιτείες των ΗΠΑ) προκειμένου να διαπιστωθεί αν αντιστοιχούν στις επίσημες βάσεις που περιέχουν τέτοια δεδομένα και, αν πράγματι αντιστοιχούν, να προγραμματισθεί το δεύτερο πρόγραμμα κατά τρόπον ώστε να αντιδρά κατά τον ίδιο τρόπο με το πρώτο πρόγραμμα στα ίδια εισαγόμενα δεδομένα.
- B. Επί της ερμηνείας της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας⁽³⁾:**
- 8) Εφόσον το εγχειρίδιο καλύπτεται από την προστασία των δικαιωμάτων του δημιουργού, ως λογοτεχνικό έργο, έχει το άρθρο 2, στοιχείο α', την έννοια ότι συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων του δημιουργού επί του εγχειριδίου η εκ μέρους του δημιουργού του δεύτερου προγράμματος αναπαραγωγή ή κατ' ουσίαν αναπαραγωγή στο δεύτερο πρόγραμμα οποιοδήποτε από τα ακόλουθα, περιγραφόμενα στο εγχειρίδιο θέματα:
- α) της επιλογής πράξεων στατιστικής που έχουν εφαρμοσθεί στο πρώτο πρόγραμμα·

- β) των μαθηματικών τύπων που χρησιμοποιήθηκαν στο εγχειρίδιο για την εφαρμογή των πράξεων αυτών·
- γ) των συγκεκριμένων εντολών ή συνδυασμών εντολών που μπορούν να προκαλέσουν την εκτέλεση των πράξεων αυτών·
- δ) των επιλογών που προσφέρει ο δημιουργός του πρώτου προγράμματος σε σχέση με διάφορες εντολές·
- ε) των λέξεων-κλειδιών και της συντάξεως που αναγνωρίζει το πρώτο πρόγραμμα·
- στ) των προεπιλογών τις οποίες ο δημιουργός του πρώτου προγράμματος προτίμησε να εφαρμόσει για την περίπτωση που ο χρήστης δεν έχει καθορίσει μια συγκεκριμένη εντολή ή επιλογή·
- ζ) του αριθμού επαναλήψεων στις οποίες θα προβεί το πρώτο πρόγραμμα υπό ορισμένες περιστάσεις;
- 9) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο α', την έννοια ότι αποτελεί προσβολή των δικαιωμάτων του δημιουργού επί του εγχειριδίου η εκ μέρους του δημιουργού του δευτέρου προγράμματος αναπαραγωγή ή κατ' ουσίαν αναπαραγωγή, σε εγχειρίδιο που περιγράφει το δεύτερο πρόγραμμα, των λέξεων-κλειδιών και της συντάξεως που αναγνωρίζει το πρώτο πρόγραμμα;

(¹) ΕΕ L 122, σ. 42.

(²) Οδηγία 2009/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών (Κωδικοποιημένη έκδοση) (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ), ΕΕ L 111, σ. 16.

(³) ΕΕ L 167, σ. 10.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Αυγούστου 2010 η Bell & Ross BV κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 18 Ιουνίου 2010 στην υπόθεση T-51/10, Bell & Ross κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση C-426/10 P)

(2010/C 346/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bell & Ross BV (εκπρόσωπος: S. Guerlain, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Klockgrossisten i Norden AB

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να αναγνωρίσει ότι η ασκηθείσα από τη νυν ανααιρεσείουσα προσφυγή ακυρώσεως κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (T-51/10) είναι παραδεκτή και, κατά συνέπεια, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να προβεί στην επί της ουσίας εκδίκαση της εν λόγω προσφυγής ακυρώσεως·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα τόσο της κατ' αναίρεση διαδικασίας όσο και της πρωτόδικης διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει έξι λόγους αναίρεσεως προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, η Bell & Ross προβάλλει παράβαση του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι η προσφυγή ήταν προδήλως απαράδεκτη χωρίς να ακούσει προηγουμένως τον γενικό εισαγγελέα.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει παράβαση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, του άρθρου 43, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα υπογεγραμμένα αντίτυπα του δικογράφου της προσφυγής που περιήλθαν στη γραμματεία την 1η Φεβρουαρίου 2010 δεν ήσαν πρωτότυπα και ότι μόνον το αντίτυπο που περιήλθε στη γραμματεία στις 5 Φεβρουαρίου 2010, ως εκ τούτου εκπροθέσμως, μπορούσε να θεωρηθεί ως πρωτότυπο, χωρίς ωστόσο να διευκρινίζει με ποιον τρόπο τα πρωτότυπα μπορούν να διακριθούν από τα αντίγραφα. Πράγματι, το προαναφερθέν άρθρο δεν αποσαφηνίζει τους λεπτομερείς κανόνες προς τους οποίους θα πρέπει να συνάδει η υπογραφή του δικηγόρου, η οποία πρέπει να τίθεται στο πρωτότυπο ενός διαδικαστικού εγγράφου.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσεως, η Bell & Ross προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν της παρέσχε τη δυνατότητα να τακτοποιήσει, κατά το άρθρο 57, στοιχείο β', των πρακτικών οδηγιών προς τους διαδικούς και το άρθρο 7.1 των οδηγιών προς τον γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου, το τυπικό ελάττωμα που της καταλογίσθηκε. Σύμφωνα με τις διατάξεις των προαναφερθέντων κειμένων, εναπόκειται στον γραμματέα να τάξει στον προσφεύγοντα προθεσμία προς τακτοποίηση του διαπιστωθέντος ελαττώματος.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσεως, η Bell & Ross προβάλλει συγγνωστή πλάνη κατά το μέτρο που η σύγχυση σχετικά με την εξακρίβωση του πρωτοτύπου απορρέει από εξαιρετικές περιστάσεις, οι οποίες είναι ξένες προς την ανααιρεσείουσα. Πράγματι, ο σημαντικός αριθμός αντιγράφων που καθιστά αναγκαία την προσφυγή σε εξωτερικό παρέχοντα υπηρεσίες, η άριστη ποιότητα των εκτυπώσεων σε χαρτί που δεν παρέχει τη δυνατότητα να αναγνωρισθεί το πρωτότυπο καθώς και η αναγραφή της υπογραφής σε καθένα από τα αντίτυπα που παραδίδονται στη γραμματεία εμπροθέσμως συνιστούν περιστάσεις που παρέχουν τη δυνατότητα να γίνει δεκτή, εν προκειμένω, η ύπαρξη συγγνωστής πλάνης.

Με τον πέμπτο λόγο αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει την ύπαρξη εκτάκτων, ασυνήθων και ξένων προς τον επιχειρηματία περιστάσεων, οι οποίες καταμαρτυρούν την ύπαρξη τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας.

Τέλος, με τον έκτο και τελευταίο λόγο αναίρεσεως, η Bell & Ross προβάλλει παραβίαση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, των αρχών της αναλογικότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά το μέτρο που, αφενός, επτά υπογεγραμμένα αντίτυπα και ένα αντίγραφο, το οποίο απεστάλη με τηλεομοιοτυπία, περιήλθαν στη γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου και, αφετέρου, τα προαναφερθέντα κείμενα προβλέπουν τη δυνατότητα τακτοποίησης τυχόν παρατυπιών του δικογράφου της προσφυγής.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) στις 13 Σεπτεμβρίου 2010 — Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans κατά Benjamin Wilkinson, εκπροσωπούμενου από τον πατέρα του Steven Wilkinson ως litigation friend, Equity Claims Limited

(Υπόθεση C-442/10)

(2010/C 346/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans

Εφεσίβλητοι: Benjamin Wilkinson, εκπροσωπούμενος από τον πατέρα του Steven Wilkinson ως litigation friend, Equity Claims Limited

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν τα άρθρα 12, παράγραφος 1, και 13, παράγραφος 1, της οδηγίας ⁽¹⁾ την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική ρύθμιση της οποίας το αποτέλεσμα, από πλευράς των σχετικών διατάξεων του εσωτερικού δικαίου, είναι να αποκλείεται από την ασφαλιστική κάλυψη το θύμα τροχαίου ατυχήματος, σε περιπτώσεις όπου:

- α) το ατύχημα προκλήθηκε από ανασφάλιστο οδηγό,
- β) με όχημα που του επέτρεψε να οδηγήσει το θύμα,
- γ) το οποίο, αφενός, επέβαινε στο όχημα κατά τον χρόνο του ατυχήματος και,
- δ) αφετέρου, ήταν ασφαλισμένο να οδηγήει το συγκεκριμένο όχημα;

Ειδικότερα:

- i) συνιστά η εθνική αυτή ρύθμιση «διάταξη [που] αποκλείει την ασφάλιση» κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, της οδηγίας;
- ii) μπορεί να θεωρηθεί, υπό τις περιστάσεις που περιγράφηκαν ανωτέρω, ότι με την άδεια που έδωσε ο ασφαλισμένος στον ανασφάλιστο αυτός κατέστη πρόσωπο στο οποίο «έχει επιτραπεί ρητά η σιωπηρά» [να οδηγήσει], κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας;
- iii) έχει σημασία για την απάντηση που πρέπει να δοθεί στο ερώτημα αυτό το γεγονός ότι, δυνάμει του άρθρου 10 της οδηγίας, οι εθνικοί οργανισμοί, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την καταβολή αποζημιώσεως οσάκις πρόκειται για αγνώστων στοιχείων ή ανασφάλιστα οχήματα, μπορούν να μην αποζημιώνουν πρόσωπα τα οποία επιβίβαστηκαν με τη θύλησή τους στο όχημα που προκάλεσε τη ζημία ή τη

σωματική βλάβη, εφόσον ο οικείος οργανισμός μπορεί να αποδείξει ότι γνώριζαν ότι το όχημα δεν ήταν ασφαλισμένο;

2) Εξαρτάται η απάντηση που θα δοθεί στο πρώτο ερώτημα από το αν, στην προκειμένη περίπτωση, ο ασφαλισμένος επέτρεψε στον ανασφάλιστο να οδηγήσει (α) γνωρίζοντας ότι πρόκειται για πρόσωπο που δεν είναι ασφαλισμένο ή (β) έχοντας την πεποίθηση ότι ο οδηγός ήταν ασφαλισμένος ή (γ) χωρίς να έχει λάβει υπόψη το ζήτημα αυτό;

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) ΕΕ L 263, σ. 11.

Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-458/10)

(2010/C 346/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και O. Beynet)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη έχοντας μεταφέρει στο εσωτερικό δικαίο πλήρως και ορθώς το άρθρο 9, παράγραφος 3, στοιχεία β', γ' και ε', της οδηγίας 98/83/ΕΚ ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9, παράγραφος 3, στοιχεία β', γ' και ε', της οδηγίας 98/83/ΕΚ·

— να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει δύο αιτιάσεις προς στήριξη της προσφυγής της.

Με την πρώτη αιτίασή της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η μεταφορά στο εσωτερικό δικαίο του άρθρου 9, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 98/83/ΕΚ είναι ελλιπής. Συγκεκριμένα, η εθνική ρύθμιση δεν προβλέπει ότι η απόφαση περί παρεκκλίσεως πρέπει να περιέχει «τα σχετικά αποτελέσματα της προηγούμενης παρακολούθησης» και δεν διευκρινίζει την «ημερησίως παρεχόμενη ποσότητα ύδατος», τον «οικείο πληθυσμό» και το «κατά πόσον ή όχι θίγεται κάποια ενδιαφερόμενη επιχείρηση παραγωγής τροφίμων».

Με τη δεύτερη αιτίασή της, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 9, παράγραφος 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 98/83/ΕΚ είναι ελλιπής και εσφαλμένη καθόσον οι λουξεμβουργιανές αρχές υποστηρίζουν, ιδίως, ότι, εφόσον απόκειται στον αιτούντα την παρέκκλιση να ορίσει και να εφαρμόσει διορθωτικά μέτρα, η «σύνοψη του προγράμματος», το «χρονοδιάγραμμα εργασιών» και η «εκτίμηση του κόστους» των μέτρων θα πρέπει να παρασχεθούν από τον ίδιο τον αιτούντα την παρέκκλιση, και όχι από τον εκδόντα την απόφαση περί χορηγήσεως της παρεκκλίσεως, όπως απαιτεί η οδηγία.

(¹) Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330, σ. 32).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) στις 24 Σεπτεμβρίου 2010 — État belge κατά Pierre Henfling, Raphaël Davin, Koenraad Tanghe (υπό την ιδιότητά τους ως συνδίκων της πτωχεύσεως της ανώνυμης εταιρίας Tiercé Franco-Belge SA)

(Υπόθεση C-464/10)

(2010/C 346/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Mons

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: État belge

Εφεσίβλητοι: Pierre Henfling, Raphaël Davin, Koenraad Tanghe (υπό την ιδιότητά τους ως συνδίκων της πτωχεύσεως της ανώνυμης εταιρίας Tiercé Franco-Belge SA)

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 6, παράγραφος 4, και 13, Β, στοιχείο στ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (¹), την έννοια ότι απαγορεύουν τη φοροαπαλλαγή για υπηρεσίες τις οποίες παρέχει αντιπρόσωπος, ο οποίος μεσολαβεί μεν ιδίω ονόματι, αλλά για τον λογαριασμό αντιπροσωπευόμενου ο οποίος διοργανώνει την παροχή υπηρεσιών για τις οποίες γίνεται λόγος στο προαναφερθέν άρθρο 13, Β, στοιχείο στ';

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 27 Σεπτεμβρίου 2010 — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales κατά Chambre de commerce et d'industrie (CCI) de l'Indre

(Υπόθεση C-465/10)

(2010/C 346/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales

Αναρρεσίβλητο: Chambre de commerce et d'industrie (CCI) de l'Indre

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Όσον αφορά την ύπαρξη νομικής βάσεως από την οποία να προκύπτει υποχρέωση ανακτήσεως της ενισχύσεως που χορηγήθηκε στο επιμελητήριο:

Όταν αναθέτουσα αρχή η οποία έχει λάβει επιδοτήσεις στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ δεν συμμορφώνεται με έναν ή περισσότερους κανόνες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων για την εκτέλεση του επιδοτούμενου προγράμματος, χωρίς να αμφισβητείται ότι το πρόγραμμα είναι επιλέξιμο για ενίσχυση από το εν λόγω ταμείο και ότι εκτελέστηκε, υπάρχει διάταξη του κοινοτικού δικαίου, και ιδίως των κανονισμών (ΕΟΚ) 2052/88 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1988 (¹) και (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1988 (²), στην οποία να μπορεί να θεμελιωθεί υποχρέωση ανακτήσεως των επιδοτήσεων; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, η υποχρέωση αυτή ισχύει για οποιαδήποτε παράβαση των κανόνων συνάψεως δημοσίων συμβάσεων ή μόνον για ορισμένες παραβιάσεις και, στη δεύτερη περίπτωση, ποιες είναι αυτές;

2) Σε περίπτωση έστω και εν μέρει καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, όσον αφορά τον τρόπο ανακτήσεως παρανόμως χορηγηθείσας ανακτήσεως:

α) Συνιστά η παράβαση από αναθέτουσα αρχή, η οποία έχει λάβει ενίσχυση στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ, ενός ή περισσότερων κανόνων σχετικών με τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων για την επιλογή του παρέχοντος στον οποίο ανατίθεται η εκτέλεση του επιδοτούμενου προγράμματος, παρατυπία κατά την έννοια του κανονισμού 2988/95 (³); Επηρεάζει το γεγονός ότι η αρμόδια εθνική αρχή δεν μπορούσε να αγνοεί, όταν αποφάσισε να χορηγήσει την ενίσχυση που είχε ζητηθεί στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ, ότι ο δικαιούχος οικονομικός φορέας είχε ενεργήσει κατά παράβαση των κανόνων περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων για την πρόσληψη, πριν από τη χορήγηση της ενισχύσεως, του παρέχοντος στον οποίο ανατέθηκε η εκτέλεση του χρηματοδοτούμενου από την εθνική αρχή προγράμματος, τη διαπίστωση παρατυπίας κατά την έννοια του κανονισμού 2988/95;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2 α) και εφόσον, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο (απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2009, C-278/07 έως C-280/07, Hauptzollamt Hamburg-Jonas κατά Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co), η προθεσμία παραγραφής την οποία προβλέπει το άρθρο 3 του κανονισμού 2988/95 εφαρμόζεται σε διοικητικά μέτρα όπως αυτό της ανακτήσεως αχρεωστήτως καταβληθείσας σε οικονομικό φορέα ενισχύσεως λόγω παρατυπιών που διέπραξε ο οικονομικός φορέας:

— είναι δυνατόν η προθεσμία παραγραφής να αρχίσει να τρέχει από την ημερομηνία καταβολής της ενισχύσεως στον δικαιούχο ή από την ημερομηνία χρησιμοποίησής της από τον δικαιούχο της ληφθείσας επιδοτήσεως για την αμοιβή του παρέχοντος που προσλήφθηκε κατά παράβαση ενός ή περισσότερων κανόνων σχετικών με τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων;

— πρέπει να θεωρηθεί ότι η εν λόγω προθεσμία διακόπτεται με τη διαβίβαση, από την αρμόδια εθνική αρχή στον δικαιούχο της επιδοτήσεως, εκθέσεως ελέγχου με την οποία διαπιστώνεται ότι δεν τηρήθηκαν οι κανόνες συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων και συνιστάται στην εθνική αρχή να ζητήσει την επιστροφή των καταβληθέντων ποσών;

— όταν κράτος μέλος κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχει η παράγραφος 3 του άρθρου 3 του κανονισμού 2988/95 να εφαρμόσει μακρότερη προθεσμία παραγραφής, και ειδικότερα όταν, στη Γαλλία, εφαρμόζεται η προθεσμία του κοινού δικαίου την οποία προβλέπει κατά τον χρόνο των επίδικων πραγματικών περιστατικών το άρθρο 2262 του αστικού κώδικα, σύμφωνα με το οποίο: «Όλες οι αγωγές, εμπράγματα και προσωπικές, παραγράφονται μετά την πάροδο τριάντα ετών [...]», πρέπει η συμβατότητα μιας τέτοιας προθεσμίας με το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα με την αρχή της αναλογικότητας, να εκτιμηθεί βάσει της μέγιστης προθεσμίας παραγραφής την οποία προβλέπει το εθνικό κείμενο που χρησιμεύει ως νομική βάση για το αίτημα ανακτήσεως, το οποίο προβάλλει η εθνική διοίκηση, ή βάσει της προθεσμίας που εφαρμόζεται πράγματι στη συγκεκριμένη περίπτωση;

γ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2 α), εμποδίζουν τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας την εφαρμογή από το δικαστήριο, για την καταβολή ενισχύσεως ανάλογης με την επίδικη εν προκειμένω, τους εθνικούς κανόνες που αφορούν την ανάκληση αποφάσεων από τις οποίες απορρέουν δικαιώματα, σύμφωνα με τους οποίους, εκτός από τις περιπτώσεις ανίσχυρου, εκδόσεως λόγω πλάνης ή αιτήματος του δικαιούχου, η διοίκηση μπορεί να ανακαλέσει ατομική απόφαση από την οποία απορρέουν δικαιώματα, εφόσον δεν είναι νόμιμη, μόνον εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την έκδοσή της, μολονότι η ατομική διοικητική απόφαση μπορεί, όταν μάλιστα αφορά την καταβολή ενισχύσεως, να συνοδεύεται από διαλυτικές αιρέσεις, η πλήρωση των οποίων επιτρέπει την ανάκτηση της ενισχύσεως χωρίς χρονικό περιορισμό; Διευκρινίζεται ότι το Conseil d'Etat έχει κρίνει ότι ο εθνικός αυτός κανόνας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η επίκλησή του είναι δυνατή μόνον από

τον καλής πίστεως δικαιούχο ενισχύσεως η οποία καταβλήθηκε αχρεωστήτως κατ' εφαρμογή κοινοτικής πράξεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και τον συντονισμό των παρεμβάσεών τους μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 185, σ. 9).

(²) Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1).

(³) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 28 Σεπτεμβρίου 2010 — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-468/10)

(2010/C 346/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)

Καθής: Administración del Estado

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, την έννοια ότι απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, ελλείψει της συγκαταθέσεως του ενδιαφερομένου προσώπου και για να επιτραπεί η επεξεργασία των δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα, που είναι απαραίτητη για την επίτευξη εννόμου συμφέροντος του υπευθύνου ή των τρίτων στους οποίους τα δεδομένα ανακοινώνονται, απαιτεί, εκτός του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του τελευταίου, τα δεδομένα να περιλαμβάνονται σε προσβάσιμες για το κοινό πηγές;

2) Συντρέχουν στο προαναφερθέν άρθρο 7, στοιχείο στ', οι απαιτούμενες από τη νομολογία του Δικαστηρίου προϋποθέσεις για να του αναγνωριστεί άμεσο αποτέλεσμα;

(¹) ΕΕ L 281, σ. 31.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 28 Σεπτεμβρίου 2010 — Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD) κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-469/10)

(2010/C 346/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD)

Καθής: Administración del Estado

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, την έννοια ότι απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, ελλείψει της συγκατάθεσης του ενδιαφερομένου προσώπου και για να επιτραπεί η επεξεργασία των δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα, που είναι απαραίτητη για την επίτευξη ενόμου συμφέροντος του υπευθύνου ή των τρίτων στους οποίους τα δεδομένα ανακοινώνονται, απαιτεί, εκτός του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του τελευταίου, τα δεδομένα να περιλαμβάνονται σε προσβάσιμες για το κοινό πηγές;
- 2) Συντρέχουν στο προαναφερθέν άρθρο 7, στοιχείο στ', οι απαιτούμενες από τη νομολογία του Δικαστηρίου προϋποθέσεις για να του αναγνωρισθεί άμεσο αποτέλεσμα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 281, σ. 31.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Pest Megyei Bíróság (Ουγγαρία) στις 29 Σεπτεμβρίου 2010 — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság κατά Invitel Távközlési Zrt.

(Υπόθεση C-472/10)

(2010/C 346/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Pest Megyei Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Felperes: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Alperes: Invitel Távközlési Zrt.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/EOK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, την έννοια ότι καταχρηστική συμβατική ρήτρα δεν είναι δεσμευτική για κανένα καταναλωτή στην περίπτωση κατά την οποία εκ του νόμου οριζόμενος και εξουσιοδοτημένος φορέας ζητεί, επ' ονόματι των καταναλωτών, στο πλαίσιο ομαδικής αγωγής (popularis actio), να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της εν λόγω καταχρηστικής ρήτρας, η οποία αποτελεί μέρος σύμβασης συναφθείσας με καταναλωτές;
- 2) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 την έννοια ότι, σε περίπτωση ασκήσεως ομαδικής αγωγής, με την οποία ζητείται η υπέρ καταναλωτών έκδοση καταδικαστικής απόφασης, οι οποίοι δεν είναι διάδικοι, ή η απαγόρευση χρησιμοποίησης καταχρηστικού γενικού συμβατικού όρου, η εν λόγω καταχρηστική ρήτρα, η οποία αποτελεί μέρος συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, δεν είναι δεσμευτική για κανέναν από τους οικείους καταναλωτές ή για κανέναν καταναλωτή στο μέλλον, οπότε το δικαστήριο πρέπει να εφαρμόσει αυτεπαγγέλτως τις απορρέουσες νομικές συνέπειες;
- 3) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13, σε συνδυασμό με τα σημεία 1, στοιχείο ι', και 2, στοιχείο δ', του παραρτήματος που είναι εφαρμοστέο κατά το άρθρο 3, παράγραφος 3, της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία ο επαγγελματίας τροποποιήσει μονομερώς τους όρους της σύμβασης χωρίς να περιγράψει σαφώς τον τρόπο διακυμάνσεως της τιμής και χωρίς να αναφέρει σχετική βάσιμη αιτιολογία στη σύμβαση, η εν λόγω συμβατική ρήτρα είναι ipso iure καταχρηστική;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo στις 7 Οκτωβρίου 2010 — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores del Acero para la Construcción (ASIDAC), Administración del Estado Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO), Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

(Υπόθεση C-484/10)

(2010/C 346/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores del Acero para la Construcción (ASIDAC)

Καθών: Administración del Estado, Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO), Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι η εξαντλητική ρύθμιση που περιέχεται στο Παράρτημα 19 του βασιλικού διατάγματος 1247/08, της 18ης Ιουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 81, για την επίσημη αναγνώριση των δεικτών ποιότητας είναι υπερβολική, δυσανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό και συνιστά αδικαιολόγητο περιορισμό που δυσχεραίνει την αναγνώριση της ισοδυναμίας των πιστοποιητικών και εμπόδιο ή περιορισμό στην εμπορία εθνικών ή εισαγόμενων προϊόντων αντίθετο προς τα 28 EK και 30 EK;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal administratif de Rennes (Γαλλία) στις 11 Οκτωβρίου 2010 — L'Océane Immobilière SAS κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-487/10)

(2010/C 346/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Rennes

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: L'Océane Immobilière SAS

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία.

Προδικαστικό ερώτημα

Επιτρέπει το άρθρο 5 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977 σε ένα κράτος μέλος να διατηρήσει σε ισχύ ή να θεσπίσει ένα σύστημα το οποίο υποβάλλει στον φόρο προστιθεμένης αξίας την παράδοση στον ίδιο τον παραδίδοντα κτι-

ρίου την οποία ο υποκείμενος στο φόρο πραγματοποιεί για την εξυπηρέτηση των αναγκών της επιχείρησής του, παρά το ότι η εν λόγω παράδοση γεννά δικαίωμα για την άμεση και πλήρη έκπτωση του φόρου προστιθεμένης αξίας που εισπράχθηκε στο πλαίσιο αυτό;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante (Ισπανία) στις 11 Οκτωβρίου 2010 — Celaya Emperanza y Galdos Internacional SA κατά Proyectos Integrales de Balizamientos SL

(Υπόθεση C-488/10)

(2010/C 346/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Celaya Emperanza y Galdos Internacional SA.

Καθής: Proyectos Integrales de Balizamientos SL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στο πλαίσιο διαφοράς που αφορά την προσβολή του αποκλειστικού δικαιώματος που παρέχει καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, εκτείνεται το δικαίωμα απαγορεύσεως σε τρίτους να χρησιμοποιούν το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα, το οποίο προβλέπεται από το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 5, σ. 1), σε οιονδήποτε τρίτον ο οποίος χρησιμοποιεί άλλο σχέδιο ή υπόδειγμα που δεν προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση, ή αποκλείει, αντίθετως, τον τρίτο ο οποίος χρησιμοποιεί μεταγενέστερο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που καταχωρίστηκε προς όφελός του, ενόσω αυτό δεν ακυρώνεται;
- 2) Είναι ανεξάρτητη η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα από την πρόθεση του τρίτου ή ποικίλλει ανάλογα με τη συμπεριφορά αυτού, όπου το αποφασιστικό κριτήριο είναι ότι ο εν λόγω τρίτος κατέθεσε και καταχώρισε το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα αφού έλαβε το έγγραφο οχλήσεως που απέστειλε ο δικαιούχος του προγενέστερου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος για να πάψει αυτός να εμπορεύεται προϊόν επειδή έτσι προσβάλλονται τα δικαιώματα που απορρέουν από το εν λόγω προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα;

⁽¹⁾ ΕΕ 2002, L 3, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Celle στις 15 Οκτωβρίου 2010 — Joseba Andoni Aguirre Zarraga κατά Simone Pelz.

(Υπόθεση C-491/10)

(2010/C 346/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Celle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Joseba Andoni Aguirre Zarraga

Εφεσίβλητη: Simone Pelz

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Διαθέτει το δικαστήριο του κράτους μέλους της εκτέλεσως κατ' εξαίρεση, βάσει σύμφωνης με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων ερμηνείας του άρθρου 42 του κανονισμού Βρυξελλών Ια⁽¹⁾, ίδια εξουσία ελέγχου σε περιπτώσεις στις οποίες η προς εκτέλεση απόφαση του κράτους μέλους προελεύσεως ενέχει σοβαρές προσβολές θεμελιωδών δικαιωμάτων;
- 2) Υποχρεούται το δικαστήριο του κράτους μέλους της εκτέλεσως να προβεί σε εκτέλεση παρά το γεγονός, που προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, ότι το πιστοποιητικό του άρθρου 42 του κανονισμού Βρυξελλών Ια που εξέδωσε το δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως είναι προδήλως ανακριβές;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ.1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Ufficio del Giudice di Pace di Venafro (Ιταλία) στις 15 Οκτωβρίου 2010 — Ποινική διαδικασία κατά του Aldo Patriciello

(Υπόθεση C-496/10)

(2010/C 346/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Ufficio del Giudice di Pace di Venafro

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κατηγορούμενος: Patriciello Aldo

Προδικαστικό ερώτημα

Αν η πράξη που αποδίδεται in abstracto στο μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Patriciello Aldo (πράξη περιγραφόμενη στο κατηγορητήριο και αποτελούσα ήδη αντικείμενο απόφασης περί υπερασπίσεως της ασυλίας, την οποία έλαβε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την 5η Μαΐου 2009), η οποία υπήχθη νομικώς στη διάταξη του άρθρου 594 του Ποινικού Κώδικα που τυποποιεί το έγκλημα

της εξουβρίσεως, συνιστά ή όχι γνώμη εκπεφρασμένη στο πλαίσιο της ασκήσεως των βουλευτικών καθηκόντων, κατά την έννοια του άρθρου 9 του Πρωτοκόλλου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna (Ιταλία) στις 19 Οκτωβρίου 2010 — Ufficio IVA di Piacenza κατά Belvedere Costruzioni Srl

(Υπόθεση C-500/10)

(2010/C 346/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιών: Ufficio IVA di Piacenza

Αναρρεσίβλητη: Belvedere Costruzioni Srl

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται αν το άρθρο 10 της Συνθήκης ΕΚ, νυν άρθρο 4 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και στα άρθρα 2 και 22 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, κανονιστική ρύθμιση της Ιταλίας, περιλαμβανόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 2bis, του νομοθετικού διατάγματος 40, της 25ης Μαρτίου 2010, το οποίο μετατράπηκε στον νόμο 73, της 22ας Μαΐου 2010, το οποίο δεν παρέχει στον φορολογικό δικαστή την ευχέρεια να αποφαιίνεται επί της υπάρξεως της φορολογικής αξιώσεως την οποία προέβαλε εμπροθέσμως η Amministrazione, στο πλαίσιο προσφυγής της περί ακυρώσεως δυσμενούς για την ίδια απόφασης, και το οποίο υπό την έννοια αυτή ορίζει ότι η Amministrazione παραιτείται ολοσχερώς από την αμφισβητούμενη πίστωση του ΦΠΑ, σε περίπτωση κατά την οποία η πίστωση αυτή κρίθηκε ως ανύπαρκτη σε αμοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας, χωρίς οποιαδήποτε πληρωμή, ούτε καν μειωμένη, της αμφισβητούμενης πιστώσεως εκ μέρους του φορολογουμένου ο οποίος επωφελείται της παραίτησως.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Santa Maria Capua Vetere στις 19 Οκτωβρίου 2010 — Ποινική δίκη Raffaele Russo

(Υπόθεση C-501/10)

(2010/C 346/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κατηγορούμενος: Raffaele Russo

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερωτάται αν η ελευθερία εγκαταστάσεως και η ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών περιορίζονται ενδεχομένως στο πλαίσιο εθνικού συστήματος το οποίο εδράζεται στη χρήση περιορισμένου αριθμού παραχωρήσεων και επακόλουθων αδειών [με γνώμονα τη δημόσια ασφάλεια] και το οποίο προβλέπει, μεταξύ άλλων:

- 1) την εν γένει προστασία των δικαιούχων αδειών παραχωρήσεως οι οποίες χορηγήθηκαν σε προγενέστερο χρόνο βάσει διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας αποκλείστηκε παρανόμως μέρος των επιχειρήσεων του τομέα
- 2) διατάξεις οι οποίες εξασφαλίζουν εκ των πραγμάτων τη διατήρηση των εμπορικής φύσεως κτηθέντων δικαιωμάτων (μέσω της απαγορεύσεως οι νέοι παραχωρησιούχοι να εγκαθίστουν τα σημεία παροχής των υπηρεσιών τους πέραν της κατ' ελάχιστον όριο οριζόμενης αποστάσεως από τα ήδη λειτουργούντα πρακτορεία)
- 3) περιπτώσεις εκπτώσεως του παραχωρησιούχου μεταξύ των οποίων και η περίπτωση κατά την οποία ο τελευταίος επιδιέχεται, έστω και έμμεσα, σε διασυννοριακές δραστηριότητες αφορώσεως παίγνια, εξομοιούμενες με εκείνες οι οποίες αποτελούν αντικείμενο της παραχωρήσεως, με αποτέλεσμα την κατάρτιση εγγυήσεων μεγάλου ύψους εις βάρος του.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 20 Οκτωβρίου 2010 — Staatssecretaris van Justitie κατά M. Singh

(Υπόθεση C-502/10)

(2010/C 346/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Staatssecretaris van Justitie

Αναιρεσίβλητος: M. Singh

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η έννοια επίσημα περιορισμένη άδεια διαμονής, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, αρχή και στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/109/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, να ερμηνευθεί κατά τέτοιον τρόπο ώστε να υπάγεται στην έννοια αυτή μια άδεια διαμονής ορισμένου χρόνου, η οποία κατά το ολλανδικό δίκαιο δεν παρέχει προσδοκία ότι θα ληφθεί άδεια διαμονής αορίστου χρόνου, έστω και αν κατά το ολλανδικό δίκαιο η ισχύς αυτής της άδειας διαμονής ορισμένου χρόνου δύναται κατ' αρχήν να παραταθεί απεριόριστα και έστω και αν έτσι μια ορισμένη ομάδα προσώπων, όπως οι πνευματικοί και δάσκαλοι θρησκείας, αποκλείεται από την εφαρμογή της οδηγίας;

(¹) ΕΕ 2004, L 16, σ. 44.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 20 Οκτωβρίου 2010 — Evroetil AD κατά Direktor na Agentsia «Mitnitsi»

(Υπόθεση C-503/10)

(2010/C 346/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα/αναιρεσείουσα: Evroetil AD

Καθού/αναιρεσίβλητος: Direktor na Agentsia «Mitnitsi»

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2003, σχετικά με την προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων ή άλλων ανανεώσιμων καυσίμων για τις μεταφορές⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο ορισμός της βιοαιθανόλης αφορά (καλύπτει) προϊόντα όπως το επίμαχο εν προκειμένω, το οποίο έχει τα εξής χαρακτηριστικά και τις εξής αντικειμενικές ιδιότητες:

— παράγεται από βιομάζα,

— παράγεται κατ' εφαρμογή ιδιαίτερης τεχνικής μεθόδου, η οποία περιγράφεται από την προσφεύγουσα εταιρία Evroetil στην τεχνική προδιαγραφή για την παραγωγή βιοαιθανόλης, την οποία έχει καταρτίσει η εν λόγω εταιρία, και η οποία διαφέρει από την τεχνική μέθοδο που εφαρμόζεται, σύμφωνα με την τεχνική προδιαγραφή που έχει καταρτίσει η ίδια εταιρία, για την παραγωγή αιθυλικής αλκοόλης γεωργικής προέλευσης,

— περιέχει περισσότερο από 98,5 % αλκοόλη και τις ακόλουθες ουσίες, οι οποίες το καθιστούν ακατάλληλο προς πόση: ανώτερες αλκοόλες — 714,49 έως 8 311 mg/dm³, αλδεύδες — 238,16 έως 411 mg/dm³, εστέρες (οξικό αιθυλεστέρα) — 1 014 έως 8 929 mg/dm³,

— ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που προβλέπονται στο σχέδιο ευρωπαϊκού προτύπου prEN 15376 για τη βιοαιθανόλη ως καύσιμο,

— προορίζεται να χρησιμοποιείται ως καύσιμο και χρησιμοποιείται πράγματι ως βιοκαύσιμο, κατόπιν προσθήκης του στη βενζίνη Α95, και πωλείται στα πρατήρια καυσίμων,

— δεν μετουσιώνεται κατ' εφαρμογή ιδιαίτερης διαδικασίας μετουσίωσης;

- 2) Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/30 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το επίμαχο προϊόν μπορεί να καταταγεί δασμολογικά ως βιοαιθανόλη μόνο στην περίπτωση κατά την οποία χρησιμοποιείται πράγματι ως βιοκαύσιμο ή αρκεί να προορίζεται απλώς για χρήση ως βιοκαύσιμο και/ή να είναι πράγματι κατάλληλο για τη χρήση αυτή;

3) Σε περίπτωση που από τις απαντήσεις στα ερωτήματα 1 και 2 προκύψει ότι το επίμαχο προϊόν ή ένα μέρος του συνιστά βιοαιθανόλη, σε ποιο κωδικό της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (ΣΟ) που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2587/91 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1991 ⁽²⁾, πρέπει τότε να υπαχθεί το επίμαχο προϊόν;

3.1. Πρέπει οι διατάξεις του κεφαλαίου 22 της ΣΟ, και συγκεκριμένα η κλάση 2207, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι περιλαμβάνουν τη δασμολογική κατάταξη του προϊόντος βιοαιθανόλη;

3.2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 3.1, πρέπει κατά τη δασμολογική κατάταξη της βιοαιθανόλης, και συγκεκριμένα του επίμαχου προϊόντος, να λαμβάνεται υπόψη το αν το προϊόν έχει υποστεί μετουσίωση (κατ' εφαρμογή μιας από τις διαδικασίες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 3199/93 Επιτροπής της 22ας Νοεμβρίου 1993, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των διαδικασιών για την πλήρη μετουσίωση της αλκοόλης με σκοπό την απαλλαγή από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης ⁽³⁾, ή κάποιας άλλης επιτρεπόμενης διαδικασίας);

3.3. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 3.2, πρέπει τότε οι διατάξεις της ΣΟ σχετικά με την κλάση 2207 να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι στον κωδικό ΣΟ 2207 20 000 υπάγεται μόνο η μετουσιωμένη βιοαιθανόλη;

3.4. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 3.3, πρέπει τότε οι διατάξεις της ΣΟ σχετικά με την κλάση 2207 να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η μη μετουσιωμένη βιοαιθανόλη υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 2207 10 000;

3.5. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 3.1 και αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 3.2, σε ποια από τις δύο διακρίσεις –2207 10 000 ή 2207 20 000– υπάγεται τότε το επίμαχο προϊόν;

3.6. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 3.1, πρέπει η βιοαιθανόλη να υπαχθεί σε έναν από τους κωδικούς ΣΟ τους οποίους αναφέρει ο ορισμός που περιλαμβάνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας ⁽⁴⁾, και, αν ναι, σε ποιον;

4) Σε περίπτωση που από τις απαντήσεις στα ερωτήματα 1 και 2 προκύψει ότι το επίμαχο προϊόν ή ένα μέρος του δεν συνιστά βιοαιθανόλη, πρέπει τότε το επίμαχο προϊόν, το οποίο έχει τα χαρακτηριστικά και τις αντικειμενικές ιδιότητες που αναφέρθηκαν στο ερώτημα 1, να καταταγεί δασμολογικά ως αιθυλική αλκοόλη, κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 1,

πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά ⁽⁵⁾;

(1) ΕΕ L 123, σ. 42.

(2) ΕΕ L 328, σ. 50.

(3) ΕΕ L 288, σ. 12.

(4) ΕΕ L 283, σ. 51.

(5) ΕΕ L 316, σ. 21.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 25 Οκτωβρίου 2010 — DR και TV2 Danmark A/S κατά NCB

(Υπόθεση C-510/10)

(2010/C 346/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: 1. DR και 2. TV2 Danmark A/S

Καθής: NCB

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει οι φράσεις «δι' ιδίων μέσων» από το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ ⁽¹⁾ και «για λογαριασμό και υπό την ευθύνη του τηλεοπτικού οργανισμού» από την 41η αιτιολογική σκέψη της οδηγίας αυτής να ερμηνευθούν με βάση το εθνικό ή το κοινοτικό δίκαιο;

2) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η διατύπωση του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ, όπως, λόγου χάρι, στο δανικό, αγγλικό και γαλλικό κείμενό της σημαίνει «για λογαριασμό και υπό την ευθύνη του τηλεοπτικού οργανισμού» ή, όπως λόγου χάρι στο γερμανικό κείμενο, ότι σημαίνει «για λογαριασμό ή υπό την ευθύνη του τηλεοπτικού οργανισμού»;

3) Αν υποτεθεί ότι οι φράσεις που παρατίθενται στο ερώτημα 1 πρέπει να ερμηνευθούν με βάση το κοινοτικό δίκαιο ερωτάται περαιτέρω: ποια κριτήρια πρέπει να εφαρμοσούν τα εθνικά δικαστήρια για να κρίνουν αν μια εγγραφή που πραγματοποιείται από τρίτον (τον παραγωγό) προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για τις μεταδόσεις του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού έγινε «δι' ιδίων μέσων», και «για λογαριασμό και/ή υπό την ευθύνη του τηλεοπτικού οργανισμού» έτσι ώστε η εγγραφή καλύπτεται από την εξαίρεση του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ;

Σε σχέση με το ερώτημα 3, χρήζουν διευκρινίσεως τα ακόλουθα ειδικότερα ζητήματα:

α) Έχει η φράση «ίδια μέσα» του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2001/29/EK την έννοια ότι η εγγραφή που πραγματοποιείται από τον παραγωγό για να χρησιμοποιηθεί στις εκπομπές του τηλεοπτικού οργανισμού καλύπτεται από την εξαίρεση του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο δ', μόνο αν ο τηλεοπτικός οργανισμός ευθύνεται έναντι τρίτων για τις πράξεις και παραλείψεις του παραγωγού σε σχέση με την εγγραφή, ως αν είχε τελέσει ο ίδιος ο τηλεοπτικός οργανισμός τις πράξεις και παραλείψεις αυτές;

β) Πληρούται η προϋπόθεση ότι οι εγγραφές πρέπει να γίνονται «για λογαριασμό και/ή υπό την ευθύνη του τηλεοπτικού οργανισμού» οσάκις ο τηλεοπτικός οργανισμός παραγγέλλει στον παραγωγό να πραγματοποιήσει εγγραφή την οποία θα μεταδώσει ο τηλεοπτικός οργανισμός και αν υποτεθεί ότι ο τηλεοπτικός οργανισμός έχει το δικαίωμα να μεταδώσει την εν λόγω εγγραφή;

Το Østre Landsret ερωτά αν μπορούν ή πρέπει να ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία για την απάντηση στο ερώτημα 3(β) και αν πρέπει ποια είναι η βαρύτητά τους:

i) Το αν την τελική και αποφασιστική και καλλιτεχνική/εκδοτική απόφαση ως προς το περιεχόμενο του προγράμματος που παραγγέλλεται βάσει της συμφωνίας μεταξύ των μερών αυτών έχει ο τηλεοπτικός οργανισμός ή ο παραγωγός.

ii) Το αν ο τηλεοπτικός οργανισμός ευθύνεται έναντι τρίτων για τις υποχρεώσεις του παραγωγού σχετικά με την εγγραφή ως αν είχε τελέσει ο ίδιος τις συναφείς πράξεις ή παραλείψεις.

iii) Το αν ο παραγωγός υποχρεούται βάσει της συμφωνίας με τον τηλεοπτικό οργανισμό να παραδώσει το οικείο πρόγραμμα στον τηλεοπτικό οργανισμό αντί συγκεκριμένου τιμήματος και οφείλει να αντιμετωπίσει, με το τίμημα αυτό όλες τις δαπάνες που συνεπάγεται ενδεχομένως η εγγραφή.

iv) Το αν την ευθύνη για την εγγραφή έναντι τρίτων αναλαμβάνει ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός ή ο παραγωγός.

γ) Πληρούται η προϋπόθεση ότι η εγγραφή πρέπει να πραγματοποιείται «για λογαριασμό και/ή υπό την ευθύνη ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού» στην περίπτωση όπου ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός παραγγέλλει στον παραγωγό να πραγματοποιήσει εγγραφή την οποία θα μεταδώσει ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός και αν υποτεθεί ότι ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει το δικαίωμα να μεταδώσει την εγγραφή, και στην περίπτωση όπου ο παραγωγός, κατόπιν συμφωνίας με τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για την εγγραφή, έχει αναλάβει την οικονομική και νομική ευθύνη για (i) την κάλυψη όλων των εξόδων που συνδέονται με την εγγραφή αντί τιμήματος εκ των προτέρων καθορισθέντος· (ii) την αγορά των δικαιωμάτων· και (iii) απρόοπτες περιστάσεις περιλαμβανομένης ενδεχομένης καθυστέρησης στην εγγραφή και καταγγελίας της συμβάσεως χωρίς όμως ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισ-

μός να ευθύνεται έναντι τρίτων για τις υποχρεώσεις του παραγωγού όσον αφορά την εγγραφή ως αν είχε τελέσει ο ίδιος ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός τις οικείες πράξεις και παραλείψεις;

(¹) ΕΕ L 167, σ. 10.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Landesgericht Ried im Innkreis (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Staatsanwaltschaft Ried im Innkreis

(Υπόθεση C-235/08) (¹)

(2010/C 346/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 223 της 30.8.2008.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδία

(Υπόθεση C-95/09) (¹)

(2010/C 346/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 113 της 16.5.2009.

Διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 3ης Ιουνίου 2010 [αίτηση του High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Seaport (NI) Ltd κατά Department of the Environment for Northern Ireland

(Υπόθεση C-182/09) (¹)

(2010/C 346/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 193 της 15.8.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας(Υπόθεση C-355/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 256 της 24.10.2009.

Διάταξη του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας(Υπόθεση C-394/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 282 της 21.11.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας(Υπόθεση C-510/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 37 της 13.2.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας(Υπόθεση C-531/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 51 της 27.2.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2010 [αίτηση του Giudice di pace di Varese (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Siddiquee Mohammed Mohiuddin κατά Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese(Υπόθεση C-541/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 63 της 13.3.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας(Υπόθεση C-192/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 195 της 17.7.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας(Υπόθεση C-223/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 195 της 17.7.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Inalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Gheorghe Kita(Υπόθεση C-264/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 209 της 31.7.2010.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 2010
— Alliance One International κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-24/05) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ισπανική αγορά αποκτήσεως και πρώτης μεταποιήσεως ακατέργαστου καπνού — Απόφαση που διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Ίση μεταχείριση)

(2010/C 346/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Alliance One International, Inc., πρώην Standard Commercial Corp. (Danville, Βιρτζίνια, Ηνωμένες Πολιτείες)· Standard Commercial Tobacco Co., Inc. (Wilson, Βόρεια Καρολίνα, Ηνωμένες Πολιτείες)· και Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd. (Vaduz, Λιχτενστάιν) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Odriozola Alén, M. Marañon Hermoso και A. Emch, στη συνέχεια Odriozola Alén, M. Barrantes Diaz και A. João Vide, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και E. Gippini Fournier)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως E(2004) 4030 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2004, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής δυνάμει του άρθρου 81, παράγραφος 1, [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/C.38.238/B.2 — Ακατέργαστος καπνός — Ισπανία)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση E(2004) 4030 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2004, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81, παράγραφος 1, [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/C.38.238/B.2 — Ακατέργαστος καπνός — Ισπανία), κατά το μέρος που αφορά την Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Alliance One International, Inc., η Standard Commercial Tobacco Co., Inc. και η Trans-Continental Leaf Tobacco φέρουν τα δύο τρίτα των δικών τους δικαστικών εξόδων και τα δύο τρίτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, η δε Επιτροπή φέρει το ένα τρίτο των δικών της εξόδων και το ένα τρίτο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 2.4.2005.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 2010
— Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-227/07) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Ενισχύσεις στην παραγωγή προοριζόμενες για τους μεταποιητές ντομάτας — Αιφνιδιαστικοί έλεγχοι στις κατάλληλες περιόδους — Αναλογικότητα)

(2010/C 346/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς T. van Rijn στη συνέχεια F. Jimeno Fernández)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2007/243/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Απριλίου 2007, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων» (ΕΕ L 106, σ. 55).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 211 της 8.9.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2010
— Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-236/07) ⁽¹⁾

[ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Οικονομικό έτος 2006 — Ημερομηνία εφαρμογής του άρθρου 32, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 — Δεσμευτική ισχύς μονομερούς δηλώσεως της Επιτροπής επισυναπτόμενης ως παραρτήματος στα πρακτικά συνεδριάσεως της Επιτροπής Μονίμων Αντιπροσώπων]

(2010/C 346/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Lumma και J. Möller, στη συνέχεια J. Möller και N. Graf Vitzthum)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: F. Erlbacher)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2007/327/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2007, για την εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών όσον αφορά δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 2006 (ΕΕ L 122, σ. 51).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 211 της 8.9.2007.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2010 — CNOP και CCG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-23/09) (¹)

[Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Απόφαση περί διενέργειας ελέγχου — Άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Έλλειψη νομικής προσωπικότητας ενός αποδέκτη — Υποχρέωση αιτιολόγησεως — Έννοιες της επιχειρήσεως και της ενώσεως των επιχειρήσεων]

(2010/C 346/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) (Παρίσι, Γαλλία), και Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) (Παρίσι) (εκπρόσωποι: αρχικώς, Y. R. Guillou, H. Speyart van Woerden, T. Verstraeten και C. van Sasse van Ysselt, στη συνέχεια, Y. R. Guillou, L. Defalque και C. Robert, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet και É. Girpini Fournier)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2008) 6494 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση COMP/39510, με την οποία επιβάλλεται στον Ordre national des pharmaciens (ONP), στο CNOP και στο CCG να υποβληθούν σε έλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) και το Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 2010 — Reali κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-65/09 P) (¹)

[Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Κατάταξη σε βαθμό — Επαγγελματική πείρα — Δίπλωμα — Ισοτιμία]

(2010/C 346/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Enzo Reali (Φλωρεντία, Ιταλία) (εκπρόσωπος: S. Pappas)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Curral και B. Eggers)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δευτερο τμήμα), της 11ης Δεκεμβρίου 2008, F-136/06, Reali κατά Επιτροπής, με την οποία ζητείται η αναίρεση της αποφάσεως αυτής

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Ο Enzo Reali φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο της κατ' αναίρεση δίκης.

(¹) ΕΕ C 102 της 1.5.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Farmeco κατά ΓΕΕΑ — Allergan (BOTUMAX)

(Υπόθεση T-131/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος BOTUMAX — Προγενέστερο λεκτικό και εικονιστικό κοινοτικό σήμα ΒΟΤΟΧ — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Προσβολή της φήμης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 346/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Farmeco ΑΕ Δερμοκαλλυντικά (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: N. Λυμπέρης, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Allergan, Inc. (Irvine, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Φεβρουαρίου 2009 (υπόθεση R 60/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Allergan Inc. και Farmeco ΑΕ Δερμοκαλλυντικά.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Farmeco ΑΕ Δερμοκαλλυντικά στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 129 της 6.6.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 2010 — Μιχαλακοπούλου Κτηματική Τουριστική ΑΕ κατά ΓΕΕΑ — Free (FREE)

(Υπόθεση T-365/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος FREE — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα FREE και προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα free LA LIBERTÉ N'À PAS DE PRIX — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2010/C 346/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Μιχαλακοπούλου Κτηματική Τουριστική ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Κ. Παπαδιαμάντης και Α. Κολιοθωμάς, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Free SAS (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: Y. Coursin, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Ιουνίου 2009 (υπόθεση R 1346/2008-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Free SAS και Ειδικές Εκδόσεις ΑΕ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Μιχαλακοπούλου Κτηματική Τουριστική ΑΕ φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς

(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και η Free SAS στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

(¹) ΕΕ C 267 της 7.11.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-32/09 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία — Προδήλως αβάσιμη αίτηση αναίρεσης — Αίτηση ανταναιρέσεως περιοριζόμενη στα δικαστικά έξοδα)

(2010/C 346/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Curral και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης υποβληθείσα κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα), της 4ης Νοεμβρίου 2008, F-18/07, Marcuccio κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), με αίτημα την αναίρεση της διατάξεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης ως προδήλως αβάσιμη.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση ανταναιρέσεως ως προδήλως απαράδεκτη.
- 3) Υποχρεώνει τον Luigi Marcuccio να φέρει, εκτός από τα δικαστικά έξοδά του, και εκείνα της Επιτροπής στο πλαίσιο της αιτήσεως αναίρεσης.
- 4) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του στο πλαίσιο της αιτήσεως ανταναιρέσεως.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-515/09 P) (¹)

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άρνηση θεσμικού οργάνου να μεταφράσει απόφαση — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2010/C 346/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης ασκηθείσα κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα), της 7ης Οκτωβρίου 2009, F-3/08, Marcuccio κατά Επιτροπής (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή), με την οποία ζητείται η αναίρεση της εν λόγω διατάξεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τον Luigi Marcuccio στα δικαστικά του έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας κατ' αναίρεση διαδικασίας.

(¹) EE C 51 της 27.2.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-516/09 P) (¹)

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Απόρριψη αιτήσεως περί διεξαγωγής έρευνας — Άρνηση θεσμικού οργάνου να μεταφράσει απόφαση — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2010/C 346/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα), της 7ης Οκτωβρίου 2009, F-122/07, Marcuccio κατά Επιτροπής (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή), με την οποία ζητείται η αναίρεση της εν λόγω διατάξεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τον Luigi Marcuccio στα δικαστικά του έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας κατ' αναίρεση διαδικασίας.

(¹) EE C 51 της 27.2.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου

(Υπόθεση T-18/10 R II)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Κανονισμός (ΕΚ) 1007/2009 — Εμπόριο των προϊόντων φώκιας — Απαγόρευση εισαγωγής και πωλήσεως — Εξαίρεση υπέρ των κοινοτήτων Inuit — Νέα αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Νέα πραγματικά περιστατικά — Δεν συντρέχει επείγον]

(2010/C 346/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Inuit Tapiriit Kanatami (Οτάβα, Καναδάς)· Nativak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Καναδάς)· Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Καναδάς)· Jayrootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq)· Allen Kooneliusie (Qikiqtarjuaq)· Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq)· David Kuptana (Ulukhaktok, Καναδάς)· Karliin Aariak (Iqaluit, Καναδάς)· Canadian Seal Marketing Group (Κεμπέκ, Καναδάς)· Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Καναδάς)· Fur Institute of Canada (Οτάβα)· NuTan Furs, Inc. (Catalina, Καναδάς)· GC Rieber Skinn AS (Bergen, Νορβηγία)· Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Groenland, Δανία)· Johannes Egede (Nuuk)· Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk) (εκπρόσωποι: J. Bouckaert και H. Viaene, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: I. Αναγνωστοπούλου και L. Visaggio) και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Moore και K. Michael)

Παρεμβαίνοντες υπέρ των καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (É. White, P. Oliver και K. Mifsud-Bonnici) και Βασίλειο των Κάτω Χωρών (C. Wissels, Y. de Vries, J. Langer και M. Noort)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής της εκτελέσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1007/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, περί εμπορίου των προϊόντων φώκιας (EE L 286, σ. 36).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Ακυρώνει τη διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Αυγούστου 2010, T-18/10 R II, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (η οποία δεν δημοσιεύθηκε στη Συλλογή).
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2010 — Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-353/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Χρηματοοικονομική συνδρομή — Χρεωστικό σημείωμα για την αναζήτηση χρηματοοικονομικής συνδρομής — Αίτηση αναστολής εκτέλεσης — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Απαράδεκτο)

(2010/C 346/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αιτούσα: Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Ε. Τζαννίνη, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και Α. Sauka)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής της εκτέλεσης ενός χρεωστικού σημειώματος που εξέδωσε η Επιτροπή στις 22 Ιουλίου 2010 για την επιστροφή από την αιτούσα του ποσού των 109 415,20 ευρώ, το οποίο της είχε καταβληθεί ως χρηματοοικονομική συνδρομή για ένα πρόγραμμα ιατρικής έρευνας.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 17 Σεπτεμβρίου 2010 — IEM ΕΡΓΑ — ΕΡΕΥΝΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-435/10)

(2010/C 346/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: IEM ΕΡΓΑ — ΕΡΕΥΝΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ Α.Ε. (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Ν. Σοφοκλέους, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από της 7 Μαΐου 2010 προπαρασκευαστική πράξη της Γενικής Διεύθυνσης Έρευνας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την οποία γνωστοποιείται στην προσφεύγουσα η απόφαση έκδοσης σε βάρος της καταλογιστικής πράξης·
- να ακυρώσει την υπ' αριθμό 3241004968 καταλογιστική πράξη (χρεωστικό σημείωμα) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της από 7 Μαΐου 2010 προπαρασκευαστικής πράξης της Γενικής Διεύθυνσης Έρευνας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την οποία γνωστοποιείται στην προσφεύγουσα η απόφαση έκδοσης εις βάρος της καταλογιστικής πράξης και την ακύρωση της καταλογιστικής πράξης (χρεωστικό σημείωμα) αριθ. 3241004968 της 14 Ιουλίου 2010, που εκδόθηκε δυνάμει της Σύμβασης FAIR-CT98-9544.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους:

— έλλειψη νομίμου ερείσματος και αναρμοδιότητα καθόσον οι προσβαλλόμενες πράξεις, οι οποίες εκδόθηκαν στο πλαίσιο της Σύμβασης FAIR-CT98-9544, είναι διοικητικές πράξεις εκδοθείσες χωρίς νόμιμο έρεισμα και αναρμοδίως, διότι η Σύμβαση αυτή, διεπόμενη, κατά το άρθρο 10 αυτής, αποκλειστικά από το Ελληνικό δίκαιο, δεν παρέχει στην Επιτροπή το δικαίωμα του μονομερούς προσδιορισμού και της αυτοδύναμης εισπραξης των απορρεουσών από αυτήν απαιτήσεών της·

— έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας, έλλειψη απόδειξης και άρνηση των ισχυρισμών της Επιτροπής, καθόσον, όπως αποδεικνύεται από την απόφαση T-7/05 του Γενικού Δικαστηρίου και από τα εκδοθέντα από την προσφεύγουσα τιμολόγια παροχής υπηρεσιών, τα ποσά που εισέπραξε η προσφεύγουσα από την «Παρθενών Α.Ε.», έναντι των τιμολογίων αυτών, αποτελούσε μέρος της αμοιβής της για την παροχή των περιγραφόμενων σ' αυτά υπηρεσιών και όχι προκαταβολή επιχορήγησης, που η «Παρθενών Α.Ε.» εισέπραξε από την Επιτροπή ως αντιπρόσωπος της προσφεύγουσας·

— αντιφατικές αιτιολογίες των προσβαλλόμενων πράξεων·

— έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας και έλλειψη απόδειξης καθόσον οι ισχυρισμοί της Επιτροπής, με τους οποίους αιτιολογεί τις προσβαλλόμενες πράξεις, δεν αποδεικνύονται ούτε από το σκεπτικό της υπ' αριθμό T-7/05, Επιτροπή κατά Παρθενών Α.Ε., απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου ούτε από τα προσκομισθέντα σ' αυτό τιμολόγια και τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία.

Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2010 — Dow AgroSciences και Dintec Agroquímica — Productos Químicos κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-446/10)

(2010/C 346/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Ηνωμένο Βασίλειο) και Dintec Agroquímica — Productos Químicos, Lda (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση 2010/355/ΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·
- να λάβει ενδεχομένως άλλα ενδεδειγμένα μέτρα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως 2010/355/ΕΕ της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2010 σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας trifluralin στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν με την προσφυγή τους δύο νομικούς ισχυρισμούς.

Πρώτον, υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη δεδομένου ότι στηρίζεται και οφείλει την ύπαρξή της σε παράνομη απόφαση. Αυτή η άλλη απόφαση ⁽²⁾, 2007/629/ΕΚ ⁽³⁾, είναι η αρχική απόφαση περί μη καταχώρισεως της ουσίας trifluralin που πήγασε από την κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ ⁽⁴⁾ εξέταση της ουσίας. Αν η απόφαση 2007/629/ΕΚ δεν είχε εκδοθεί παρανόμως, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν θα υπήρχε.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι και αυτή παράνομη για αυτονόητους λόγους. Υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη στηρίζοντάς την σε επιφυλάξεις σχετικά με:

- τη δυνητική μεταφορά σε μεγάλες αποστάσεις: οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν συναφώς ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη στοιχεία (έλλειψη επιστημονικής αιτιολογίας), παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης και προσέβαλε το δικαίωμα άμυνας. Επιπλέον, η προσέγγιση που ακολούθησε όσον αφορά τη μεταφορά σε μεγάλες αποστάσεις είναι, κατά τις προσφεύγουσες, μεροληπτική και δυσανάλογη·
- την τοξικότητα για τα ψάρια: οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν συναφώς ότι η διαπίστωση δεν στηρίζεται σε επιστημονική δικαιολόγηση. Επιπλέον, κατά τη γνώμη τους, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι δυσανάλογη ως προς τον τρόπο με τον οποίο προσεγγίζει την προβαλλόμενη επιφυλάξη περί χρονίας τοξικότητας.

⁽¹⁾ Κοινοποιήθηκε με το έγγραφο C(2010) 4199 (ΕΕ L 160, σ.30).

⁽²⁾ Που οι προσφεύγουσες προβάλλουν στο πλαίσιο της υπόθεσης T-475/07, Dow AgroSciences κ.λπ. κατά Επιτροπής (ΕΕ 2008, C 51, σ. 54).

⁽³⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας trifluralin στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και με την απόσυρση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν την εν λόγω ουσία [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2007) 4282] (ΕΕ L 255, σ. 42).

⁽⁴⁾ Οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Δικαστηρίου

(Υπόθεση T-447/10)

(2010/C 346/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης, Μ. Δερμιτζάκης, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του καθού περί απορριψεως των προσφορών της προσφεύγουσας που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της προσκλήσεως υποβολής προσφορών CJ 7/09 «Δημόσιες συμβάσεις για την παροχή υπηρεσιών τεχνολογίας των πληροφοριών» ⁽¹⁾, και όλες τις μεταγενέστερες συναφείς αποφάσεις του καθού συμπεριλαμβανομένης της αποφάσεως περί αναθέσεως των συμβάσεων στους επιτυχόντες υποψηφίους,
- να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη από την επίδικη διαδικασία διαγωνισμού ύψους 5 000 000 ευρώ,
- να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση για διαφυγόντα κέρδη και για την προσβολή που υπέστη στη φήμη και την αξιοπιστία της ύψους 500 000 ευρώ,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, καθώς και στις λοιπές δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής-αγωγής, ακόμη και σε περίπτωση απορριψέως της.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό κρίση υπόθεση η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του καθού της 12ης Ιουλίου 2010 περί απορριψεως της προσφοράς που υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της προσκλήσεως υποβολής προσφορών CJ 7/09 για υπηρεσίες τεχνολογίας της πληροφορικής και περί αναθέσεως των συμβάσεων στους επιτυχόντες υποψηφίους. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζητεί αποζημίωση για τη ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη από τη διαδικασία του διαγωνισμού.

Προς στήριξη των αιτημάτων της η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αναθέτουσα αρχή παραβίασε την αρχή της μη εισαγωγής διακρίσεων μεταξύ των διαγωνιζομένων υποψηφίων, δεδομένου ότι για ορισμένους επιτυχόντες υποψηφίους συνέτρεχαν τα κριτήρια αποκλεισμού και, ως εκ τούτου, παρέβη τα άρθρα 93 και 94 του δημοσιονομικού κανονισμού ⁽²⁾, το άρθρο 133 των κανόνων εφαρμογής, και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το καθού παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού όσον αφορά και τις δύο παρτίδες, π.χ. την υποχρέωση παράθεσης αιτιολογίας καθόσον δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα επαρκή αιτιολογία και επαρκείς εξηγήσεις. Ειδικότερα, δεν προσδιορίστηκαν προσηκόντως τα χαρακτηριστικά και τα σχετικά πλεονεκτήματα της επιλεγείσας προσφοράς. Όσον αφορά την προσφορά της προσφεύγουσας, σημειώθηκε μόνο μία απλή τεχνική βαθμολογία κάτω από κάθε κριτήριο με αόριστη διατύπωση, ενώ για τους επιτυγχόντες υποψηφίους αναφέρθηκε μόνον ότι η προσφορά τους κρίθηκε ως ποιοτικότερη.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το καθού δεν εξασφάλισε ίση μεταχείριση σε όλους τους προσφέροντες όταν τους κάλεσε να επισκεφθούν τις εγκαταστάσεις της, καθόσον το γεγονός αυτό δεν τους επέτρεψε να διαγωνιστούν δίκαια έναντι του αναδόχου που επιλέχθηκε τελικά στην εν λόγω πρόσκληση υποβολής προσφορών.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, χρησιμοποιώντας άλλα κριτήρια εκτός από εκείνα που επιτρέπονται από το άρθρο 138 του δημοσιονομικού κανονισμού και με την επεξεργασία δεδομένων τα οποία δεν είχαν προταθεί από την προσφεύγουσα για την ανάθεση και αναμειγνύοντας κριτήρια επιλογής και ανάθεσης και μη χρησιμοποιώντας κριτήρια σχετικά με την οικονομικό πλεονέκτημα της προσφοράς, το καθού παρέβη το άρθρο 97 του δημοσιονομικού κανονισμού και το άρθρο 138 των κανόνων εφαρμογής.

(¹) ΕΕ 2009/S 217-312293.

(²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 248, σ. 1).

Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2010 — ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-449/10)

(2010/C 346/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ClientEarth (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), Transport & Environment (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Ευρωπαϊκό Γραφείο Περιβάλλοντος (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και BirdLife International (Cambridge, Ηνωμένο Βασίλειο), (εκπρόσωπος: S. Hockman QC)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 20ής Ιουλίου 2010, την εκ του νόμου αρνητική απάντηση βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 (¹), με την

οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει στους προσφεύγοντες πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα που περιείχαν περιβαλλοντικά πληροφοριακά στοιχεία·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να παράσχει πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που ζητήθηκαν και προσδιορίστηκαν κατά την εξέταση της αιτήσεως της 2ας Απριλίου 2010 και της επιβεβαιωτικής αιτήσεως της 8ης Ιουνίου 2010, εκτός αν προστατεύονται από την απόλυτη εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, αμελλητί και χωρίς οποιαδήποτε απόλειψη· και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων, δυνάμει του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων των παρεμβαίνοντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, οι προσφεύγοντες ζητούν, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα των προσφευγόντων να έχουν πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα που περιείχαν περιβαλλοντικά πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με την εκπομπή αερίων θερμοκηπίου λόγω παραγωγής βιοκαυσίμων, τα οποία κατήρτισε και/ή χρησιμοποίησε η Επιτροπή στο πλαίσιο συντάξεως της εκθέσεως που προβλέπει το άρθρο 19, παράγραφος 6, της οδηγίας 2009/28/ΕΚ (²).

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

Πρώτον, υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 7, παράγραφος 3, και 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, διότι δεν εξέθεσε λεπτομερώς τους λόγους για τους οποίους ζητήθηκαν οι παρατάξεις που δόθηκαν στις 27 Απριλίου 2010 και 29 Ιουνίου 2010.

Δεύτερον, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 7, παράγραφος 1, και 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, διότι δεν εξέθεσε λεπτομερώς τους λόγους αρνήσεως της παροχής προσβάσεως σε κάθε έγγραφο. Στις 20 Ιουλίου 2010, ημερομηνία παρελεύσεως της προθεσμίας που προβλέπει ο κανονισμός, η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στα υπόλοιπα έγγραφα χωρίς να εκθέσει λεπτομερώς τους λόγους αρνήσεώς της, όπως επιβάλλουν ο κανονισμός και η νομολογία.

Τρίτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η καθής παρέβη το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 λόγω μη συγκεκριμένης και αυτοτελούς αξιολογήσεως του περιεχομένου κάθε εγγράφου. Μέχρι τις 20 Ιουλίου 2010, ημερομηνία παρελεύσεως της προθεσμίας που προβλέπει ο κανονισμός, η Επιτροπή δεν προέβη ούτε γνωστοποίησε τη διενέργεια συγκεκριμένης και αυτοτελούς αξιολογήσεως, προκειμένου να καθορισθεί αν όλα τα έγγραφα ή ορισμένα από αυτά εμπίπτουν στην εξαίρεση από τον γενικό κανόνα της παροχής προσβάσεως σε όλα τα έγγραφα.

Τέταρτον, ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού 1049/2001 και το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 ⁽³⁾, διότι δεν εκπλήρωσε τις εκ του νόμου απορρέουσες υποχρεώσεις της κατά τη διάρκεια της αποτελούμενης από δύο στάδια διοικητικής διαδικασίας. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στα έγγραφα και δεν προέβαλε κανένα λόγο για τη θεμελίωση εξαιρέσεως που να δικαιολογεί την άρνηση πρόσβασης στα έγγραφα αυτά.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 140, σ. 16).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13).

Προσφυγή της 1ης Οκτωβρίου 2010 — Timab Industries και CFPR κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-456/10)

(2010/C 346/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Timab Industries (Dinard, Γαλλία) και Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Γαλλία) (εκπρόσωπος: N. Lenoir, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση κατά το άρθρο της 1, ιδίως καθόσον αυτή κρίνει ότι η CFPR και η Timab συμμετείχαν στις πρακτικές που αφορούσαν τους όρους πωλήσεως και σε ένα σύστημα αντισταθμίσεως·
- εν πάση περιπτώσει, να μεταρρυθμίσει το άρθρο 2 της αποφάσεως και να μειώσει ουσιαστικώς το ποσό του επιβληθέντος, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, στην CFPR και στην Timab προστίμου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως C(2010) 5001 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2010, σχετικά με διαδικασία βίας του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (στο εξής: ΕΟΧ) (υπόθεση COMP/38866 — Φωσφορικά άλατα για τις ζωοτροφές), όσον αφορά σύμπραξη στην ευρωπαϊκή αγορά των φωσφορικών αλάτων που προορίζονται για τις ζωοτροφές, με αντικείμενο την κατανομή ποσοστώσεων πωλήσεων, τον συντονισμό των τιμών και των όρων πωλήσεως και την ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν οκτώ λόγους ακυρώσεως αντλούμενους από:

- προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοικήσεως και παράβαση του κανονισμού 773/2004 ⁽¹⁾ και της ανακοινώσεως σχετικά με τη διεξαγωγή διαδικασιών διευθέτησης διαφορών ⁽²⁾, λόγω του ότι οι προσφεύγουσες τιμωρήθηκαν για το γεγονός ότι αποσύρθηκαν από τις συζητήσεις που διεξήχθησαν με σκοπό τη διευθέτηση της διαφοράς κατά το άρθρο 10α του κανονισμού 773/2004, στο μέτρο που το πιθανό πρόστιμο το οποίο η Επιτροπή είχε καθορίσει κατά τις συζητήσεις διευθέτησης της διαφοράς αυξήθηκε εν συνεχεία κατά 25 %, παρά το γεγονός ότι, αφενός, το πιθανό πρόστιμο δεν έπρεπε να αυξηθεί περισσότερο από 10 % μετά την άρνηση των προσφευγουσών να συμμετάσχουν στη διαδικασία διευθέτησεως της διαφοράς και, αφετέρου, ότι η διάρκεια της παραβάσεως είχε μειωθεί κατά 60 %·
- ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολογία, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση του βάρους αποδείξεως, καθόσον καταλογίστηκε στις προσφεύγουσες συμμετοχή σε πρακτικές στις οποίες αυτές δεν είχαν συμμετάσχει, παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν διέθετε αποδείξεις για τη συμμετοχή τους αυτή·
- παραβίαση της αρχής της μη αναδρομικότητας του αυστηρότερου νόμου με τον οποίο επιβάλλονται κυρώσεις και παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ίσης μεταχειρίσεως και της ασφάλειας δικαίου, στο μέτρο που το ύψος του προστίμου υπολογίστηκε κατ' εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 ⁽³⁾, ενώ η καταλογιζόμενη παράβαση έλαβε χώρα πριν τη δημοσίευση των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών· αυτή η αναδρομική εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 είχε ως συνέπεια την επιβολή υψηλότερου προστίμου·
- παράβαση του άρθρου 23 του κανονισμού 1/2003 ⁽⁴⁾, παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας, της ατομικότητας των ποινών και της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον το επιβληθέν πρόστιμο δεν είναι αντιπροσωπευτικό ούτε της διάρκειας ούτε της βαρύτητας των πρακτικών·
- πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως της βαρύτητας των καταλογιζόμενων στις προσφεύγουσες πρακτικών και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της αναλογικότητας και της ατομικότητας των ποινών κατά τον προσδιορισμό του βασικού ποσού προστίμου, καθόσον η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το ότι η παράβαση δεν είχε σημαντικές επιπτώσεις ούτε το ότι η Timab είχε μικρότερη συμμετοχή στη σύμπραξη απ' ότι οι λοιποί μετέχοντες·
- σφάλμα εκτιμήσεως και παραβίαση των αρχών της ατομικότητας των ποινών και της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε να αναγνωρίσει στις προσφεύγουσες οποιαδήποτε ελαφρυντική περίσταση, παρά το γεγονός της αλληλεξαρτήσεως των μετεχόντων στη σύμπραξη και της ανταγωνιστικής συμπεριφοράς της Timab·
- προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της ανακοινώσεως περί επιείκειας ⁽⁵⁾, στο μέτρο που η μείωση του προστίμου, που χορηγήθηκε λόγω επιείκειας στις προσφεύγουσες κατά τη διάρκεια των συζητήσεων για τη διευθέτηση της διαφοράς, περιορίστηκε σημαντικά μετά την απόσυρση των προσφευγουσών από τις εν λόγω συζητήσεις·

— πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως της ικανότητας πληρωμής των προσφευγουσών και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και των διατάξεων του άρθρου 3 ΣΕΕ και του Πρωτοκόλλου αριθ. 17 που έχει προσαρτηθεί στη Συνθήκη της Λισαβώνας, καθόσον η Επιτροπή εφάρμοσε τις διατάξεις των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 όσον αφορά την ικανότητα πληρωμής των προσφευγουσών χωρίς να λάβει υπόψη ούτε τις εξαιρετικές περιστάσεις που προέκυψαν συνεπεία της κρίσεως στον τομέα της ευρωπαϊκής γεωργίας, ούτε τους ειδικούς οικονομικούς και κοινωνικούς περιορισμούς των προσφευγουσών.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 123, σ.18).
- (²) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη διεξαγωγή διαδικασιών διευθέτησης διαφορών εν όψει της έκδοσης αποφάσεων δυνάμει του άρθρου 7 και του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 2008, C 167, σ. 1).
- (³) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, σημείο α) του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).
- (⁵) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3).

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-457/10)

(2010/C 346/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης, Μ. Δερμιτζάκης, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

— να ακυρώσει την απόφαση της DIGIT περί επιλογής της προσφοράς της προσφεύγουσας που υποβλήθηκε στην πρόσκληση υποβολής προσφορών DIGIT/R2/PO/2009/045 «Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών για την ανάπτυξη και τη μελέτη συστημάτων πληροφορικής» (ΕΕ 2009/S 198-283663), όσον αφορά την παρτίδα 2 «Εμπειρογνομosύνη για εκτός έδρας ανάπτυξη», για την ανάθεση της παραπάνω σύμβασης προμήθειας ως τρίτης εργοληπτριας στο μηχανισμό σειράς, αντί για πρώτη, και όλες τις συναφείς αποφάσεις της DIGIT συμπεριλαμβανομένης της αποφάσεως περί αναθέσεως των συμβάσεων στους επιτυχόντες υποψηφίους·

— να υποχρεώσει την DIGIT να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση ύψους 30 000 000 ευρώ όσον αφορά την Παρτίδα 2 προς αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη στο πλαίσιο της επίμαχης διαδικασίας προσκλήσεως υποβολής προσφορών και το ποσό των 3 000 000 ευρώ για διαφυγόντα κέρδη και για την προσβολή που υπέστη στη φήμη και την αξιοπιστία της,

— να καταδικάσει την DIGIT στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, καθώς και στις λοιπές δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής-αγωγής, ακόμη και σε περίπτωση απορριψέως της.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό κρίση υπόθεση η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της καθής της 16ης Ιουλίου 2010 περί επιλογής της προσφοράς της που υποβλήθηκε στο πλαίσιο της προσκλήσεως υποβολής προσφορών DIGIT/R2/PO/2009/045 «Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών για την ανάπτυξη και τη μελέτη συστημάτων πληροφορικής» (¹), όσον αφορά την παρτίδα 2 «Εμπειρογνομosύνη για εκτός έδρας ανάπτυξη», ως τρίτης εργοληπτριας στο μηχανισμό σειράς, αντί για πρώτη, και όλες τις συναφείς αποφάσεις της DIGIT συμπεριλαμβανομένης της αποφάσεως περί αναθέσεως των συμβάσεων στον πρώτο και στον δεύτερο εργοληπτή. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζητεί αποζημίωση για τη ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη από τη διαδικασία του διαγωνισμού.

Προς στήριξη των αιτημάτων της η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 93 και 94 του δημοσιονομικού κανονισμού (²) και τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της διαφάνειας καθώς επίσης και τα άρθρα 106 και 107 του δημοσιονομικού κανονισμού, εφόσον για ορισμένα μέλη της επιτυχούσας κοινοπραξίας συνέτρεχαν τα κριτήρια αποκλεισμού διότι είχε διαπιστωθεί σοβαρή παράβαση εκ μέρους τους των προηγούμενων συμβάσεων και ένα μέλος της επιτυχούσας κοινοπραξίας εμπλέκεται σε απάτη, δωροδοκία και επαγγελματικά παραπτώματα, ενώ ορισμένα μέλη της επιτυχούσας κοινοπραξίας χρησιμοποιούν υπεργολάβο εγκατεστημένο σε χώρα που δεν έχει προσχωρήσει στη συμφωνία περί δημοσίων συμβάσεων του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ/ΣΔΣ).

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπήρξε παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της αρχής της ίσης μεταχείρισης καθώς και παράβαση των άρθρων 89 και 98 του δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 145 των κανόνων εφαρμογής του διότι υπήρξε σύγκρουση συμφερόντων στο πρόσωπο ορισμένων αξιολογητών.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται εξάλλου ότι χρησιμοποιήθηκαν αόριστα και μη νόμιμα κριτήρια κατά τη διαδικασία αξιολόγησης κατά παράβαση του άρθρου 97 του δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 138 των κανόνων εφαρμογής.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αναθέτουσα αρχή παρέλειψε να δημοσιοποιήσει τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του επιτυχόντος διαγωνιζόμενου και υπέπεσε σε πολλά πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση της προσφοράς της και της προσφοράς μίας από τις επιτυχούσες κοινοπραξίες. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας η αναθέτουσα αρχή χρησιμοποίησε αόριστα και αστήρικτα σχόλια στην έκθεση αξιολόγησης, κατά παράβαση της υποχρέωσης της αιτιολογήσεως.

(¹) ΕΕ 2009/S 198-283663.

(²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 248, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-474/10)

(2010/C 346/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης, Μ. Δερμιτζάκης, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της DIGIT: α) περί επιλογής της προσφοράς της προσφεύγουσας που υποβλήθηκε στην ανοιχτή πρόσκληση υποβολής προσφορών DIGIT/R2/PO/2009/45 «Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών για την ανάπτυξη και τη μελέτη συστημάτων πληροφορικής» (ΕΕ 2009/S 198-283663), όσον αφορά την παρτίδα 1Α, ως δεύτερης εργολήπτριας στο μηχανισμό σειράς, β) περί επιλογής της προσφοράς της προσφεύγουσας που υποβλήθηκε στην προαναφερθείσα πρόσκληση υποβολής προσφορών για την Παρτίδα 1Β, ως τρίτης εργολήπτριας στο μηχανισμό σειράς, γ) περί επιλογής της προσφοράς της προσφεύγουσας που υποβλήθηκε στην προαναφερθείσα πρόσκληση υποβολής προσφορών για την Παρτίδα 1C, ως δεύτερης εργολήπτριας στον μηχανισμό σειράς, δ) περί επιλογής της προσφοράς της προσφεύγουσας που υποβλήθηκε στην προαναφερθείσα πρόσκληση υποβολής προσφορών για την Παρτίδα 3 ως τρίτης εργολήπτριας στο μηχανισμό σειράς, αντί για πρώτη εργολήπτρια σε όλες τις Παρτίδες, όπως κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα με τέσσερις χωριστές επιστολές (μία για κάθε Παρτίδα) της 16ης Ιουλίου 2010 και όλες τις συναφείς αποφάσεις της DIGIT συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων περί αναθέσεως των συμβάσεων στον πρώτο και δεύτερο εργολήπτη,
- να υποχρεώσει την DIGIT να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση ύψους 242 000 000 ευρώ προς αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη στο πλαίσιο της επίμαχης διαδικασίας προσκλήσεως υποβολής προσφορών (122 000 000 ευρώ για την Παρτίδα 1Α, 40 000 000 ευρώ για την Παρτίδα 1Β, 30 000 000 ευρώ για την Παρτίδα 1C και 50 000 000 ευρώ για την Παρτίδα 3) και το ποσό των 24 200 000 ευρώ για διαφυγόντα κέρδη και για την προσβολή που υπέστη στη φήμη και την αξιοπιστία της, και
- να καταδικάσει την DIGIT στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, καθώς και στις λοιπές δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής, ακόμη και σε περίπτωση απορρίψεώς της.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό κρίση υπόθεση η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της καθής της 16ης Ιουλίου 2010 περί επιλογής της προσφοράς της που υποβλήθηκε στο πλαίσιο της προσκλήσεως υποβολής προσφορών DIGIT/R2/PO/2009/45 «Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών για την ανάπτυξη και τη μελέτη συστημάτων πληροφορικής»⁽¹⁾, για τις Παρτίδες 1Α, 1Β, 1C και 3, ως δεύτερης και τρίτης εργολήπτριας στον μηχανισμό σειράς αντί για πρώτη εργο-

λήπτρια και όλες τις συναφείς αποφάσεις της DIGIT συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων περί αναθέσεως των συμβάσεων στον πρώτο και δεύτερο εργολήπτη. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζητεί αποζημίωση για τη ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη από τη διαδικασία του διαγωνισμού.

Προς στήριξη των αιτημάτων της η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 93 και 94 του δημοσιονομικού κανονισμού⁽²⁾ και τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της διαφάνειας καθώς επίσης και τα άρθρα 106 και 107 του δημοσιονομικού κανονισμού, εφόσον για ορισμένα μέλη της επιτυχούσας κοινοπραξίας συνέτρεχαν τα κριτήρια αποκλεισμού διότι είχε διαπιστωθεί σοβαρή παράβαση εκ μέρους τους των προηγούμενων συμβάσεων και ένα μέλος της επιτυχούσας κοινοπραξίας εμπλέκεται σε απάτη, δωροδοκία και επαγγελματικά παραπτώματα, ενώ ορισμένα μέλη της επιτυχούσας κοινοπραξίας χρησιμοποιούν υπεργολάβο εγκατεστημένο σε χώρα που δεν έχει προσχωρήσει στη συμφωνία περί δημοσίων συμβάσεων του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ/ΣΔΣ).

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπήρξε παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της αρχής της ίσης μεταχείρισης καθώς και παράβαση των άρθρων 89 και 98 του δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 145 των κανόνων εφαρμογής του διότι υπήρξε σύγκρουση συμφερόντων στο πρόσωπο ορισμένων αξιολογητών.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται εξάλλου ότι χρησιμοποιήθηκαν αόριστα και μη νόμιμα κριτήρια κατά τη διαδικασία αξιολόγησης κατά παράβαση του άρθρου 97 του δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 138 των κανόνων εφαρμογής.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αναθέτουσα αρχή παρέλειψε να δημοσιοποιήσει τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του επιτυχόντος διαγωνιζόμενου και υπέπεσε σε πολλά πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση της προσφοράς της και της προσφοράς μίας από τις επιτυχούσες κοινοπραξίες. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας η αναθέτουσα αρχή χρησιμοποίησε αόριστα και αστήρικτα σχόλια στην έκθεση αξιολόγησης, κατά παράβαση της υποχρέωσης της αιτιολογήσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009/S 198-283663.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 248, σ. 1).

Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2010 — SE — Blusen Stenau κατά ΓΕΕΑ — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)

(Υπόθεση T-477/10)

(2010/C 346/94)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SE — Blusen Stenau GmbH (Gronau, Γερμανία) (εκπρόσωπος: Ο. Bischof, Rechtsanwalt)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH (Wels, Αυστρία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 22ας Ιουλίου 2010 στην υπόθεση R 1393/2009-1·

— να καταδικάσει το καθύ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που φέρει το λεκτικό στοιχείο «SE© SPORTS EQUIPMENT», για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το γερμανικό και διεθνές λεκτικό σήμα «SE» για προϊόντα της κλάσεως 25 καθώς και τα γερμανικά σήματα «SE So Easy» και «SE-Blusen» για προϊόντα των κλάσεων 14, 18, 24 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Εν μέρει αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης και αναπομπή στο τμήμα ανακοπών προς περαιτέρω εξέταση

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009⁽¹⁾, για τον λόγο ότι τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα είναι πανομοιότυπα και συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ τους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Département du Gers κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-478/10)

(2010/C 346/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Département du Gers (Auch, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Mabile και J.-P. Mignard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2010/419/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2010, για την έγκριση της εμπορίας προϊόντων που περιέχουν, αποτελούνται ή παράγονται από γενε-

τικώς τροποποιημένο αραβόσιτο (SYN-BTØ11-1), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγον, γαλλικός νομός με πυκνό αγροτικό πληθυσμό ο οποίος καλλιεργεί μεγάλες εκτάσεις αραβοσίτου, ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2010/419/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2010, για την έγκριση της εμπορίας γενετικώς τροποποιημένου αραβοσίτου ή προϊόντων που τον περιέχουν.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως οι οποίοι αφορούν:

— ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά του κανονισμού (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές⁽¹⁾, βάσει του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλομένη απόφαση, καθόσον:

— ο κανονισμός 1829/2003 εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της θεσμικής ισορροπίας, κατά το μέτρο που: i) το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν είχε εξουσίες κατά τη διαδικασία εγκρίσεως, ενώ η Επιτροπή είχε υπερβολικά μεγάλη εξουσία, και ii) δεν δόθηκε περιθώριο εκτιμήσεως στα κράτη μέλη,

— ο κανονισμός 1829/2003 εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της προλήψεως, κατά το μέτρο που δεν λαμβάνει αρκούντως υπόψη τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία, για το περιβάλλον, για τη γεωργία και την κτηνοτροφία, τους οποίους προκαλούν τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές,

— ο κανονισμός 1829/2003 προσβάλλει τα δικαιώματα των καταναλωτών, αφενός, διότι δεν προβλέπει κανένα μέτρο το οποίο να παρέχει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να πληροφορούνται ότι τα ζώα που καταναλώνουν έχουν τραφεί με ΓΤΟ και, αφετέρου, καθιστώντας δυνατή την εσφαλμένη κατ' ουσίαν πληροφόρηση περί της μη υπάρξεως ΓΤΟ σε προϊόντα τα οποία περιέχουν, παρά ταύτα, ΓΤΟ, αλλά σε ποσοστό της συνθέσεώς τους χαμηλότερο του 0,9 %,

— έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης απόφασεως:

— λόγω ελλείψεως αιτιολογίας, πράγμα το οποίο συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου, κατά το μέτρο που η απόφαση της Επιτροπής απλώς παραπέμπει στη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (στο εξής: ΕΑΑΤ),

— λόγω παραλείψεως ασκήσεως αρμοδιότητας, συνιστώσας καταστρατήγησης διαδικασίας, δεδομένου ότι η Επιτροπή παρέλειψε να ασκήσει την εξουσία της εκτιμήσεως,

— λόγω παραβιάσεως της αρχής της προλήψεως, δεδομένου ότι οι μέθοδοι αξιολογήσεως τις οποίες χρησιμοποίησε η ΕΑΑΤ ήταν ατελείς και η αξιολόγηση του αραβοσίτου Βt11 ήταν υπερβολικά αβέβαιη,

— λόγω προσβολής των δικαιωμάτων των καταναλωτών, εξαιτίας της ελλείψεως επισημάνσεως των ζώων που έχουν τραφεί με αραβόσιτο Bt11 και της ελλείψεως διαφάνειας όσον αφορά τα προϊόντα που περιέχουν λιγότερο από 0,9 % αραβόσιτο Bt11.

(¹) EE L 268, σ. 1.

Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Département du Gers κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-479/10)

(2010/C 346/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Département du Gers (Auch, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Mabile και J.-P. Mignard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2010/420/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2010, για την έγκριση της διάθεσης στην αγορά προϊόντων που περιέχουν, αποτελούνται ή παράγονται από γενετικά τροποποιημένο αραβόσιτο MON89034xNK603 (MON-89034-3xMON-00603-6), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει το προσφεύγον ταυτίζονται ή είναι κατ' ουσίαν όμοια με τα προβληθέντα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-478/10, Département du Gers κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Département du Gers κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-480/10)

(2010/C 346/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Département du Gers (Auch, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Mabile και J.-P. Mignard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2010/426/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2010, για την έγκριση της διάθεσης

στην αγορά προϊόντων που περιέχουν, αποτελούνται ή παράγονται από γενετικά τροποποιημένο αραβόσιτο Bt11xGA21 (SYN-BT011-1xMON-0021-9), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει το προσφεύγον ταυτίζονται ή είναι κατ' ουσίαν όμοια με τα προβληθέντα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-478/10, Département du Gers κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Département du Gers κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-481/10)

(2010/C 346/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Département du Gers (Auch, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Mabile και J.-P. Mignard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2010/429/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2010, για την έγκριση της διάθεσης στην αγορά προϊόντων που περιέχουν, αποτελούνται ή παράγονται από γενετικά τροποποιημένο αραβόσιτο της σειράς MON 88017 x MON 810 (MON-88017-3 x MON-00810-6), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει το προσφεύγον ταυτίζονται ή είναι κατ' ουσίαν όμοια με τα προβληθέντα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-478/10, Département du Gers κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Département du Gers κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-482/10)

(2010/C 346/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Département du Gers (Auch, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Mabile και J.-P. Mignard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2010/432/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2010, για την έγκριση της διάθεσης στην αγορά προϊόντων που περιέχουν, αποτελούνται ή παράγονται από γενετικώς τροποποιημένο αραβόσιτο της σειράς 1507x59122 (DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει το προσφεύγον ταυτίζονται ή είναι κατ' ουσίαν όμοια με τα προβληθέντα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-478/10, Département du Gers κατά Επιτροπή.

Προσφυγή της 13ης Οκτωβρίου 2010 — MIP Metro κατά ΓΕΕΑ — J. C. Ribeiro SGPS (MISS B)

(Υπόθεση T-485/10)

(2010/C 346/100)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-C. Plate και R. Kaase, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: J. C. Ribeiro SGPS S.A. (Sta Maria de Feira, Πορτογαλία).

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή (μαζί με τα παραρτήματά της) που ασκείται κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 5ης Αυγούστου 2010 στην υπόθεση R 1526/2009-1.
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον αφορά την ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος για προϊόντα των κλάσεων 14 και 25, ως ασυμβίβαστη με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: C. Ribeiro SGPS S.A.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «MISS B» για προϊόντα των κλάσεων 14, 16, 18, 21, 25 και 28.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχώριση στη Γερμανία και διεθνώς του λεκτικού σήματος «miss H.» για προϊόντα των κλάσεων 6, 9, 14, 16, 18, 25 και 26, καθώς και καταχώριση στη Γερμανία του εικονιστικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Miss H.», για προϊόντα των κλάσεων 3, 8, 9, 14, 16, 18, 20, 24, 25 και 26.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αποδοχή της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009⁽¹⁾, καθόσον υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 18ης Οκτωβρίου 2010 — Mayer Naman κατά ΓΕΕΑ — Daniel e Mayer (David Mayer)

(Υπόθεση T-498/10)

(2010/C 346/101)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: David Mayer Naman (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Sutti, S. Cazzaniga, V. Fedele, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Daniel e Mayer Srl (Μιλάνο, Ιταλία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει στο σύνολό της την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «David Mayer» (αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 1518950), για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Daniel e Mayer Srl

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα: Το ιταλικό λεκτικό σήμα «Daniel & Mayer made in Italy» (αριθ. 472351), για προϊόντα της κλάσεως 25, και το λεκτικό μη καταχωρισμένο σήμα «Daniel & Mayer», που χρησιμοποιείται στην Ιταλία για «παραγωγή και πώληση ειδών ενδύσεως και αξεσουάρ»

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Μερική αποδοχή της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 8ης Οκτωβρίου 2010 — MOL κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-499/10)

(2010/C 346/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: N. Niejahr, δικηγόρος, F. Carlin, barrister και C. van der Meer, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που διατάσσει την ανάκτηση της ενισχύσεως από την προσφεύγουσα, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2010) 3553 τελικό, της 9ης Ιουνίου 2010, με την οποία κηρύχθηκε ασύμβατο προς την κοινή αγορά το καθεστώς ενισχύσεως που έθεσαν σε εφαρμογή οι συγγραφικές αρχές υπέρ της Hungarian Oil and Gas Plc («MOL») κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της MOL και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, βάσει της οποίας η εν λόγω εταιρία απαλλάσσεται, στην πράξη, από την υποχρέωση καταβολής αυξημένου μεταλλευτικού τέλους, μετά από σχετική τροποποίηση του συγγραφικού νόμου για τα μεταλλεία τον Ιανουάριο του 2008 [Κρατική ενίσχυση C 1/09 (πρώην NN 69/08)]. Η προσφεύγουσα χαρακτηρίζεται με την προσβαλλόμενη απόφαση ως δικαιούχος της εικαζομένης κρατικής ενισχύσεως και η απόφαση αυτή υποχρεώνει τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας να ανακτήσει την ενίσχυση, πλέον τόκων, από την προσφεύγουσα.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη των αιτημάτων της.

Πρώτον, υποστηρίζει ότι η καθής υπέπεσε σε νομικό σφάλμα καθόσον έκρινε ότι η συναφθείσα το 2005 συμφωνία παρατάσεως της ισχύος των μεταλλευτικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας σε συνδυασμό με τη μεταγενέστερη τροποποίηση του νόμου για τα μεταλλεία το 2008 συνιστούν παράνομη και ασύμβατη προς την κοινή αγορά κρατική ενίσχυση και διέταξε την ανάκτησή της, πλέον τόκων, από την προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα

ισχυρίζεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον έκρινε:

- ότι η συμφωνία παρατάσεως του 2005 και η τροποποίηση του νόμου για τα μεταλλεία το 2008 συνιστούν, από κοινού, ενιαίο μέτρο κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·
- ότι το φερόμενο ως μέτρο ενισχύσεως έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, στηριζόμενη στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι ως σύστημα αναφοράς πρέπει να θεωρηθεί το καθεστώς αδειοδοτήσεως, και όχι ο νόμος για τα μεταλλεία·
- ότι το φερόμενο ως μέτρο ενισχύσεως παρείχε πλεονέκτημα στην προσφεύγουσα, παρά το γεγονός ότι η προσφεύγουσα κατέβαλλε υψηλότερα μεταλλευτικά τέλη από εκείνα τα οποία θα όφειλε ελλείψει του εν λόγω μέτρου ή βάσει της τροποποίησεως του νόμου για μεταλλεία το 2008 και, εν πάση περιπτώσει, μολονότι η Δημοκρατία της Ουγγαρίας ενήργησε εν προκειμένω ως επιχείρηση που ασκεί δραστηριότητες στην οικεία αγορά και η συμφωνία παρατάσεως δικαιολογούνταν για οικονομικούς λόγους·
- ότι το φερόμενο ως μέτρο ενισχύσεως προκαλεί στρέβλωση του ανταγωνισμού, καίτοι οι λοιπές επιχειρήσεις της οικείας αγοράς δεν κατέβαλλαν υψηλότερα τέλη δυνάμει του νόμου για τα μεταλλεία, όπως τροποποιήθηκε.

Δεύτερον, και επικουρικώς, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον δεν εξέτασε τη συμφωνία παρατάσεως (η οποία δεν αποτελούσε μέτρο ενισχύσεως κατά το χρονικό διάστημα από τη σύναψή της το 2005 και έως το 2008, οπότε τροποποιήθηκε ο νόμος για τα μεταλλεία και κατέστη κρατική ενίσχυση μόνον αφού τέθηκε σε ισχύ ο τροποποιηθείς το 2008 νόμος για τα μεταλλεία) βάσει των κανόνων που ισχύουν για τις υφιστάμενες ενισχύσεις.

Τρίτον, και επικουρικότερον, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί ότι το μέτρο συνιστά νέα ενίσχυση, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού [659/1999] στο μέτρο που διέταξε ανάκτηση της ενισχύσεως, διότι η ανάκτηση των σχετικών ποσών από την προσφεύγουσα αντιβαίνει τόσο στην αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λόγω της νόμιμης προσδοκίας της προσφεύγουσας ότι η συμφωνία παρατάσεως θα διατηρηθεί σε ισχύ, όσο και στην αρχή της ασφάλειας δικαίου.

Προσφυγή της 19ης Οκτωβρίου 2010 — Dorma κατά ΓΕΕΑ — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)

(Υπόθεση T-500/10)

(2010/C 346/103)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dorma GmbH & Co. KG (Ennepetal, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Koch Moreno, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Puertas Doorsa, SL (Petrel, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 17ης Αυγούστου 2010 στην υπόθεση R 542/2009-4, και
- να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS», για προϊόντα των κλάσεων 6, 9 και 19 — αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 4884359

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιπαχθέν σήμα ή σημείο: Εικονιστικό σήμα «DORMA» καταχωρισθέν στη Γερμανία υπ' αριθ. 39525884, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 6, 9, 16, 19 και 37· λεκτικό σήμα «DORMA» καταχωρισθέν στο Ηνωμένο Βασίλειο υπ' αριθ. 2201691, για προϊόντα των κλάσεων 6, 7, 9, 16 και 19· λεκτικό σήμα «DORMA» καταχωρισθέν διεθνώς υπ. αριθ. 722009, για προϊόντα των κλάσεων 6, 7, 9, 16 και 19

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένα τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου στο επίμαχο σήμα.

Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2010 — ΤΙ Media Broadcasting και ΤΙ Media κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-501/10)

(2010/C 346/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Telecom Italia Media Broadcasting Srl (ΤΙ Media Broadcasting) (Ρώμη, Ιταλία) και Telecom Italia Media SpA (ΤΙ Media) (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι B. Caravita di Toritto, L. Sabelli, F. Pace και A. d'Urbano)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανίσχυρη και να την ακυρώσει κατά το μέρος κατά το οποίο επέτρεψε στην SKY να μετάσχει στον διαγωνισμό για το ψηφιακό μέρισμα (digital dividend),

— επικουρικά σε σχέση με το αίτημα που υποβάλλεται υπό το σημείο 1: να υποχρεώσει την Επιτροπή να: (i) προσδιορίσει την παρτίδα για την οποία μπορεί να επιτραπεί στην SKY να μετάσχει στον διαγωνισμό, (ii) να επεκτείνει την πενταετή απαγόρευση χρήσης των συχνοτήτων για συνδρομητικές υπηρεσίες, ώστε να περιληφθούν και όσες αποκτήθηκαν κατόπιν συμφωνιών με υπάρχοντες φορείς ή νεοεισερχόμενους στην αγορά φορείς,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες εν προκειμένω εταιρίες ζητούν την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής C(2010) 4976, της 20ής Ιουλίου 2010 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), με την οποία τροποποιήθηκε η ρήτρα 9.1 των δεσμεύσεων που προσαρτώνται στην απόφαση της 2ας Απριλίου 2003 (υπόθεση COMP/M.2876), με την οποία η Επιτροπή κήρυξε συμβατή με την κοινή αγορά και με τη Συμφωνία ΕΟΧ την πράξη συγκέντρωσης που οδήγησε στη σύσταση της SKY Italia (στο εξής: SKY).

Επισημαίνεται συναφώς ότι η εν λόγω ρήτρα πρόβλεπε την υποχρέωση της SKY να εγκαταλείψει ορισμένες αναλογικές και ψηφιακές συχνότητες και να μην αναπτύξει καμία δραστηριότητα ψηφιακής επίγειας τηλεόρασης, ούτε ως φορέας εκμετάλλευσης δικτύου ούτε ως προμηθευτής προγραμμάτων, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2011. Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή δέχτηκε το αίτημα της SKY και της επέτρεψε να μετάσχει στον διαγωνισμό για την εκχώρηση του ψηφιακού μέρισματος, υποβάλλοντας προσφορά για την κατακύρωση ενός μόνο πολλαπλού διαύλου (multiplex), ο οποίος επρόκειτο να εκπέμπει προγράμματα χωρίς κρυπτογραφική κλειδα για μια πενταετία από την έκδοση της ίδιας απόφασης.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους εξής λόγους ακύρωσης: παράβαση των άρθρων 2, 6 και 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (¹), του σημείου 74 της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα που είναι αποδεκτά βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 802/2004 της Επιτροπής (²), της ρήτρας 14.1 που περιέχεται στις δεσμεύσεις που προσαρτώνται στην απόφαση της 2ας Απριλίου 2003 (υπόθεση COMP/M.2876) και του άρθρου 102 ΣΛΕΕ.

Κατά τις προσφεύγουσες, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελής, διότι ενέχει κατάχρηση εξουσίας και είναι ανατιολόγητη κατά το μέρος κατά το οποίο αφενός δέχεται ένα αίτημα με περιεχόμενο που υπερβαίνει κατά πολύ το αντικειμενικό πεδίο εφαρμογής της ρήτρας 9.1 που έχει προσαρτηθεί στην απόφαση του 2003 (υπόθεση COMP/M.2876) και αφετέρου επιτρέπει στη SKY να μετάσχει στον δημόσιο διαγωνισμό για την εκχώρηση του ψηφιακού μέρισματος.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επιπλέον ότι η καθής, κατά παράβαση ουσιαστών διαδικαστικών τύπων και κατόπιν παραμόρφωσης του περιεχομένου των πραγματικών περιστατικών, κατέληξε στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι συνέτρεχαν εξαιρετικές περιστάσεις που δικαιολογούσαν την τροποποίηση των υποχρεώσεων που είχαν επιβληθεί αρχικά στη SKY. Ειδικότερα, η Επιτροπή, με την επιχειρηματολογία της σχετικά με τις δυσλειτουργίες που χαρακτηρίζαν το ανταγωνιστικό πλαίσιο αναφοράς, εξομοίωσε την ΤΙ Media

με τους εδραιωμένους στην αγορά φορείς, την RAI και τη Media-set, ενώ η εν λόγω εταιρία ποτέ δεν είχε χαρακτηριστεί ως εταιρία κατέχουσα δεσπόζουσα θέση. Η Επιτροπή, για να επιβεβαιώσει την ορθότητα της παρεμπόδισης παρατήρησής της σχετικά με την «strong position» της TI Media στην αγορά, στηρίχθηκε σε εσφαλμένη ερμηνεία της απόφασης 544/07/CONS, καθόσον παρέλειψε τελείως να λάβει υπόψη τα αποτελέσματα της έρευνας της αγοράς.

Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, διότι δεν έχει διεξαχθεί καμία έρευνα και δεν έχει παρατεθεί καμία αιτιολογία ως προς το μέρος το οποίο, όσον αφορά τον προσδιορισμό των κριτηρίων για τη διεξαγωγή του διαγωνισμού, στηρίζεται σε πεπλανημένη και εσφαλμένη ερμηνεία του περιεχομένου των αποφάσεων 181/09/CONS και 427/09/CONS. Οι τελευταίες αυτές αποφάσεις δηλαδή, αντίθετα από ό,τι ισχυρίζεται η Επιτροπή, προσδιόρισαν τα κριτήρια για τον διαγωνισμό σε σχέση με τις παρτίδες συχνοτήτων (Α, Β και, προαιρετικά, C), χωρίς να κάνουν διάκριση μεταξύ των εθνικών φορέων κατατάσσοντάς τους σε διάφορες κατηγορίες, κυρίως δε χωρίς να χαρακτηρίζουν την TI Media κατετοπιημένο φορέα εκμετάλλευσής.

(¹) ΕΕ L 24, σ. 1.

(²) ΕΕ C 267, της 22.10.2008, σ. 1.

Προσφυγή της 18ης Οκτωβρίου 2010 — Département du Gers κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-502/10)

(2010/C 346/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Département du Gers (Auch, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Mabile και J.-P. Mignard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2010/428/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2010, για την έγκριση της διάθεσης στην αγορά προϊόντων που περιέχουν, αποτελούνται ή παράγονται από γενετικά τροποποιημένο αραβόσιτο της σειράς 59122x1507xNK603 (DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει το προσφεύγον ταυτίζονται ή είναι κατ' ουσίαν όμοια με τα προβληθέντα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-478/10, Département du Gers κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 21ης Οκτωβρίου 2010 — IDT Biologika κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-503/10)

(2010/C 346/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: IDT Biologika GmbH (Dessau-Roßlau, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Gross και T. Κρουρα, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε στις 10 Αυγούστου 2010 η Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Δημοκρατία της Σερβίας, με την οποία, αφενός, απορρίφθηκε η προσφορά που υπέβαλε η IDT Biologika GmbH για την παρτίδα 1 στο πλαίσιο της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, με στοιχεία αναφοράς EurorAid/129809/C/SUP/RS και με αντικείμενο την προμήθεια αντιλυσσικού εμβολίου προς το Υπουργείο Γεωργίας, Δασοκομίας και Υδάτινων Πόρων της Δημοκρατίας της Σερβίας, δικαιούχο της ενίσχυσης, και, αφετέρου, κατακυρώθηκε η σύμβαση αυτή σε σύμπραξη διαφόρων επιχειρήσεων με επικεφαλής την «Bionet a. S».

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προσβάλλει την απόφαση που εξέδωσε στις 10 Αυγούστου 2010 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στο πλαίσιο της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών με αντικείμενο την προμήθεια αντιλυσσικού εμβολίου (στοιχεία αναφοράς της δημοσίευσας: EurorAid/129809/C/SUP/RS), με την οποία το θεσμικό αυτό όργανο κατακύρωσε τη σύμβαση σε άλλον προσφέροντα και όχι στην προσφεύγουσα.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 252, παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 (¹), καθόσον η επιλεγείσα προσφορά δεν ανταποκρίνεται στις απαιτούμενες τεχνικές προδιαγραφές του φακέλου προκηρύξεως του διαγωνισμού σχετικά, αφενός, με την απάντηση σύμφωνα με την οποία το προσφερόμενο εμβόλιο πρέπει έχει μηδενική λοιμογόνο δύναμη για τον άνθρωπο καθώς και, αφετέρου, με τις απαραίτητες άδειες, πράγμα που θα έπρεπε να οδηγήσει αναγκαστικά στην απόρριψη της εν λόγω προσφοράς.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της διαφάνειας κατά το άρθρο 89, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 (²), διότι, παρά το γεγονός ότι η προσφορά της προσφεύγουσας ήταν η μόνη που ανταποκρινόταν στις προβλεπόμενες απαιτήσεις σχετικά με τις τεχνικές προδιαγραφές, εντούτοις επελέγη άλλη προσφορά.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2010 — Prima TV SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-504/10)

(2010/C 346/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Prima TV SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: L. Fossati και L. Perfetti, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση στην παρούσα διαφορά είναι η ίδια της υποθέσεως T-501/10, TI Media Broadcasting και TI Media κατά Επιτροπής.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως λόγω παραβάσεως δικαίου υπό μορφή πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι οι συνθήκες της ιταλικής αγοράς της συνδρομητικής τηλεόρασης είχαν μεταβληθεί, σε σχέση προς το 2003, σε βαθμό που επέτρεπε την αναθεώρηση των δεσμεύσεων που είχε αναλάβει η Newscorp στην υπόθεση COMP/M.2876. Αντιθέτως, όλα τα στοιχεία καταδεικνύουν ότι οι συνθήκες της αγοράς βάσει των οποίων αναλήφθηκαν οι δεσμεύσεις και έγιναν δεκτές από την Επιτροπή το 2003 δεν μεταβλήθηκαν κατά τρόπο σημαντικό και μόνιμο. Ειδικότερα, η Sky Italia κατέχει ακόμα απόλυτη δεσπόζουσα θέση στην ιταλική αγορά της συνδρομητικής τηλεόρασης.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως λόγω παραβάσεως δικαίου και καταχρήσεως εξουσίας, ιδίως κατόπιν πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, καθώς και λόγω παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή τροποποίησε τις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει η Newscorp στην υπόθεση COMP/M.2876, υποθέτοντας εσφαλμένως ότι η μη συμμετοχή της Sky Italia στην προσεχή διαδικασία κατανομής των επιγείων ψηφιακών συχνοτήτων θα την εμπόδιζε να εκπέμπει μη κωδικοποιημένα τηλεοπτικά προγράμματα στην Ιταλία. Όμως, πρέπει να διευκρινιστεί συναφώς ότι η Sky Italia ήδη δραστηριοποιείται στην εκπομπή μη κωδικοποιημένων τηλεοπτικών προγραμμάτων, εκπέμπει μέσω επιγείων ψηφιακών συχνοτήτων και θα μπορεί να αποκτήσει δυνατότητες μεταδόσεως έστω και εν απουσία τροποποίησης των συγκεκριμένων δεσμεύσεων.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως λόγω παραβάσεως δικαίου και πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως καθόσον η Επιτροπή τροποποίησε τις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει η Newscorp στην υπόθεση COMP/M.2876, κατόπιν αιτήσεως της Sky Italia, μολονότι οι απαντήσεις που λήφθηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας της αγοράς που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας –συμπεριλαμβανομένων των απαντήσεων των ιταλικών δημοσίων φορέων– περιείχαν σαφείς ενδείξεις σχετικά με την αρνητική επίδραση της τροποποίησης των εν λόγω δεσμεύσεων όσον αφορά τον ανταγωνισμό σε εθνικό επίπεδο.

Προσφυγή της 18ης Οκτωβρίου 2010 — Höganäs κατά ΓΕΕΑ — Haynes (ASTALOY)

(Υπόθεση T-505/10)

(2010/C 346/108)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Höganäs AB (Höganäs, Σουηδία) (εκπρόσωπος: L.-E. Ström, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Haynes International, Inc. (Kokomo, ΗΠΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 18ης Αυγούστου 2010 στην υπόθεση R 1530/2009-4·
- να απορρίψει την απόφαση του τμήματος ανακοπών υπ' αριθ. B 85624· και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την αντίδικο ενόπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «ASTALOY», για προϊόντα της κλάσεως 6 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 3890233

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικο ενόπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 55400 κοινοτικό λεκτικό σήμα «ASTALOY», για προϊόντα της κλάσεως 6

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένως τον κίνδυνο συγχύσεως, καθώς και την ομοιότητα των σημάτων.

Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2010 — RTI και Elettromica Industriale κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-506/10)

(2010/C 346/109)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Reti Televisive Italiane SpA (RTI) και Elettromica Industriale SpA (Lissonne, Ιταλία) (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis και S. Bariatti, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2010) 4976 τελικό, της 20ής Ιουλίου 2010, με την οποία τροποποιήθηκαν οι όροι εκπληρώσεως των δεσμεύσεων που προβλέφθηκαν προς την απόφαση C(2003) 1082, τελικό, της 2ας Απριλίου 2003, με την οποία κηρύχθηκε συμβατή με την κοινή αφορά και τη Συμφωνία ΕΟΧ η πράξη βάσει της οποίας η News Corporation Limited («Newscorp») απέκτησε τον πλήρη έλεγχο των επιχειρήσεων Telepiù Spa και Stream Spa, υπό τον όρο ότι η Newscorp θα συμμορφωνόταν πλήρως προς τις ως άνω δεσμεύσεις (Υπόθεση No COMP/M.2876 — Newscorp/Telepiù) ⁽¹⁾.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη του αιτήματός τους.

Πρώτον, ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, αποφαινόμενη ότι από την έκδοση της από 2 Απριλίου 2003 αποφάσεως (στο εξής: απόφαση εκκαθαρίσεως) οι όροι στην Ιταλική αγορά συνδρομητικής τηλεόρασεως άλλαξαν σε τέτοιο βαθμό, ώστε μπορούσε να διασφαλιστεί η αναθεώρηση των προσαρτημένων στην Απόφαση Εκκαθαρίσεως υποχρεώσεων και, εφάρμοσε εσφαλμένως την ανακοίνωση για τα διορθωτικά μέτρα και το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις ⁽²⁾. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι είναι προφανές ότι οι όροι της αγοράς βάσει των οποίων εγκρίθηκαν οι δεσμεύσεις το 2003 δεν άλλαξαν ούτε σημαντικά ούτε σε μόνιμη βάση. Ιδίως, η Sky Italia, η ιταλική θυγατρική της Newscorp, εξακολουθεί να κατέχει κυρίαρχη θέση στην ιταλική αγορά συνδρομητικής τηλεόρασης.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή έχει υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και έχει προσβάλει την αρχή της αναλογικότητας, κάνοντας δεκτό το υποβληθέν από την Sky Italia αίτημα αναθεώρησης των δεσμεύσεων και τις νέες δεσμεύσεις που πρότεινε η Newscorp, λαμβάνο-

ντας ως δεδομένο ότι η αδυναμία της Sky Italia να συμμετάσχει στην επικείμενη διαδικασία επιλογής για συχνότητες ψηφιακής επίγειας τηλεόρασης που θα διοργανωθεί τους προσεχείς μήνες στην Ιταλία θα απέτρεπε τη Sky Italia από το να δραστηριοποιηθεί στον τομέα της ελεύθερης τηλεοπτικής μεταδόσεως. Στην πραγματικότητα, η Sky Italia είναι ήδη ενεργή στον ιταλικό τομέα της ελεύθερης τηλεοπτικής μεταδόσεως και έχει πρόσβαση σε συχνότητες ψηφιακής επίγειας ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως, ακόμη και χωρίς να συμμετάσχει στη διαδικασία επιλογής.

Τρίτον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και σε πλάνη περί το δίκαιο, εκδίδοντας την επίμαχη απόφαση και κάνοντας δεκτό το αίτημα αναθεώρησης των δεσμεύσεων που πρότεινε η Sky Italia καίτοι, συνεπεία της έρευνας αγοράς που διεξήχθη κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, οι περισσότεροι εκ των μετεχόντων στη διαδικασία —συμπεριλαμβανομένης της Ιταλικής Αρχής Ανταγωνισμού και της Ιταλικής Ρυθμιστικής αρχής για τον τομέα των τηλεπικοινωνιών— εξέφρασαν σοβαρές ανησυχίες όσον αφορά τον αντίκτυπο της προταθείσας αναθεώρησης στην ιταλική αγορά της συνδρομητικής τηλεόρασης.

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 110, σ. 73.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (κανονισμός συγκεντρώσεων ΕΚ) (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1).

Προσφυγή της 19ης Οκτωβρίου 2010 — Seba Diş Ticaret ve Nakliyat κατά ΓΕΕΑ — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 1932 20 FILTER)

(Υπόθεση T-508/10)

(2010/C 346/110)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Seba Diş Ticaret ve Nakliyat A.S. (Κωνσταντινούπολη, Τουρκία) (εκπρόσωπος: H. Wilde, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Johann Wilhelm von Eicken GmbH (Lübeck, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 18ης Αυγούστου 2010 στην υπόθεση R 0559/2009-4
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το έγχρωμο εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «ESTABLISHED 1932 SEBA TRADITION», για προϊόντα της κλάσεως 34

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος:
Johann Wilhelm von Eicken GmbH

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα: Το εικονιστικό γερμανικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «ESTABLISHED 1770 JOHANN WILHELM VON EICKEN TRADITION», για προϊόντα της κλάσεως 34

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεων: Αποδοχή του αιτήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, καθόσον δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 20ής Οκτωβρίου 2010 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-509/10)

(2010/C 346/111)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Τεχεράνη, Ιράν (εκπρόσωποι: F. Esclatine και S. Perrotet, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 2010·
- να ακυρώσει την παράλληλα τον εκτελεστικό κανονισμό 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, εμπορική εταιρία ασκούσα τις δραστηριότητές της στον τομέα της πετρελαιοβιομηχανίας, ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 ⁽²⁾, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως της πυρηνικής τεχνολογίας, καθόσον το όνομα της προσφεύγουσας περιελήφθη στον κατάλογο των ατόμων, οργανισμών και οντοτήτων των οποίων δεσμεύτηκαν τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους που αντλούνται από:

- παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολόγησεως, διότι το Συμβούλιο στηρίχθηκε σε στοιχεία που είναι αδύστα, ασαφή και δεν επιδέχονται εξακρίβωση·
- προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, καθόσον i) προς υπεράσπισή της η προσφεύγουσα υποχρεώθηκε να προσκομίσει αρνητική απόδειξη περί της μη συμβολής της στο ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα, ii) στην προσφεύγουσα δόθηκε πολύ βραχεία προθεσμία προς υποβολή του αιτήματός της περί επανεξετάσεως και iii) η προσφεύγουσα στερήθηκε από το δικαίωμά της προς αποτελεσματική δικαστική προστασία και από το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, καθόσον η προσφεύγουσα δεν είχε πρόσβαση σε πληροφορίες περιλαμβανόμενες στον σχετικό φάκελο·
- έλλειψη αρμοδιότητας, διότι το Συμβούλιο είναι αρμόδιο να λαμβάνει μόνο μέτρα παρακολουθηματικά της αποφάσεως 1929(2010) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών· όμως, η απόφαση αυτή δεν προβλέπει κανένα μέτρο αφορών την πετρελαιοβιομηχανία·
- κατάχρηση εξουσίας, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραλύει όλες τις πράξεις που εκτελεί η προσφεύγουσα στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιλαμβανομένης της κτήσεως μη ουσιώδους τεχνικού εξοπλισμού, βαίνοντας με τον τρόπο αυτόν πέραν των όσων ορίζει το άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως·
- πλάνη περί το δίκαιο, διότι η εμπορία αγαθών διπλής χρήσεως δεν μπορεί να δικαιολογεί ένα μέτρο δεσμεύσεως κεφαλαίων σε βάρος οντότητας όταν αυτή δεν συμβάλλει πραγματικά στο ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα·
- σε ουσιαστική ανακρίβεια των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών, διότι η προσφεύγουσα δεν απέκτησε κανένα αγαθό που να έχει κάποιο ενδιαφέρον για το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα·
- πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, διότι οι περιορισμοί που επιβάλλονται στο δικαίωμα της ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας και στο δικαίωμά της να ασκεί οικονομική δραστηριότητα δεν δικαιολογούνται με κανένα λόγο γενικού συμφέροντος και είναι αντίθετοι προς την αρχή της αναλογικότητας, λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου σκοπού·
- έλλειψη εννόμου βάσεως όσον αφορά τον προσβαλλόμενο κανονισμό, πράγμα που πρέπει να έχει ως συνέπεια την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

⁽¹⁾ Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 195, σ. 25).

Προσφυγή της 26ης Οκτωβρίου 2010 — Nike International κατά ΓΕΕΑ (DYNAMIC SUPPORT)

(Υπόθεση T-512/10)

(2010/C 346/112)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nike International Ltd (Beaverton, ΗΠΑ) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Αυγούστου 2010 στην υπόθεση R 640/2010-4, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «DYNAMIC SUPPORT» για προϊόντα της κλάσεως 25 (αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 8299869)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμησή του και έκρινε εσφαλμένως ότι το άρθρο αυτό απαγορεύει την καταχώριση του επίμαχου σήματος

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Agriconsulting Europe κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-443/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/113)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 11 της 16.1.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2010 — Alisei κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-16/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/114)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 63 της 13.3.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 2010 — Bank Nederlandse Gemeenten κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-151/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/115)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 148 της 5.6.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Babcock Noell κατά Κοινής Επιχειρήσεως Fusion for Energy(Υπόθεση T-299/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/116)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 234 της 28.8.2010.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Sørensen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-85/05) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Υπάλληλοι οι οποίοι εντάχθηκαν σε ομάδα ανώτερων καθηκόντων με γενικό διαγωνισμό — Υποψήφιοι περιληφθέντες σε εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων πριν από τη θέση σε ισχύ του νέου ΚΥΚ — Μεταβατικοί κανόνες κατατάξεως σε βαθμό κατά την πρόσληψη — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών νέων κανόνων — Άρθρο 5, παράγραφος 2, και άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ)

(2010/C 346/117)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Susanne Sørensen (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και H. Krämer)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Arrio Santacruz και M. Simms)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί κατατάξεως της προσφεύγουσας που είχε εγγραφεί σε εφεδρικό πίνακα μελλοντικών προσλήψεων Β πριν από τη θέση σε ισχύ του νέου ΚΥΚ, κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών διατάξεων αυτού [άρθρο 12 του παραρτήματος XIII του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 που τροποποίησε τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων], καθώς και της απόφασης περί μηδενισμού των μορίων προαγωγής τα οποία απέκτησε η προσφεύγουσα ως υπάλληλος κατηγορίας C.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή της Susanne Sørensen.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 296 της 26/11/05 σ. 26 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπό τον αριθμό T-335/05 και διαβιβασθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005)

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Kay κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-113/05) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Υπάλληλοι οι οποίοι εντάχθηκαν σε ομάδα ανώτερων καθηκόντων με γενικό διαγωνισμό — Υποψήφιοι που είχαν εγγραφεί στον εφεδρικό πίνακα μελλοντικών προσλήψεων γενικού διαγωνισμού πριν από τη θέση σε ισχύ του νέου ΚΥΚ — Μεταβατικοί κανόνες κατατάξεως σε βαθμό κατά την πρόσληψη — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών νέων κανόνων — Άρθρα 2, 5, παράγραφος 2 και άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ)

(2010/C 346/118)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Roderick Neil Kay (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς T. Bontinck και J. Feld, δικηγόροι, στη συνέχεια T. Bontinck και S. Woog, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και H. Krämer)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Arrio Santacruz και I. Šulce)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί βαθμολογικής ανακατατάξεως του προσφεύγοντος, που είχε εγγραφεί στον εφεδρικό πίνακα μελλοντικών προσλήψεων γενικού διαγωνισμού πριν από τη θέση σε ισχύ του νέου ΚΥΚ, κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών διατάξεων αυτού.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή του R. Neil Kay.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 48 της 25/02/2006, σ. 36 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπό τον αριθμό T-421/05 και διαβιβασθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2010 — Birkhoff κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-60/09) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Αμοιβή — Οικογενειακά επιδόματα — Επίδομα συντηρούμενου τέκνου — Τέκνο που προσβλήθηκε από σοβαρή ασθένεια ή αναπηρία και αδυνατεί να καλύψει τα έξοδα διαβίωσής του — Αίτηση περί παρατάσεως της καταβολής του επιδόματος — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως — Ανώτατο εισόδημα του τέκνου ως προϋπόθεση παρατάσεως της καταβολής του επιδόματος — Έξοδα δυνάμενα να εκπέσουν από το εν λόγω εισόδημα)

(2010/C 346/119)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gerhard Birkhoff (Weitenau, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Inzillo, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curral και B. Eggers επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος του προσφεύγοντος να παραταθεί η καταβολή του επιδόματος συντηρου-

μένου τέκνου κατά το άρθρο 2, εδάφιο 5, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον G. Birkhoff στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 205 της 29.8.2009, σ. 50.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 23ης Σεπτεμβρίου 2010 — Bui Van κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-51/07 RENV) ⁽¹⁾

(2010/C 346/120)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 170 της 21.7.2007, σ. 43.

2010/C 346/116	Υπόθεση T-299/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Babcock Noell κατά Κοινής Επιχειρήσεως Fusion for Energy	58
----------------	--	----

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 346/117	Υπόθεση F-85/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Sørensen κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Υπάλληλοι οι οποίοι εντάχθηκαν σε ομάδα ανώτερων καθηκόντων με γενικό διαγωνισμό — Υποψήφιοι περιληφθέντες σε εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων πριν από τη θέση σε ισχύ του νέου ΚΥΚ — Μεταβατικοί κανόνες κατατάξεως σε βαθμό κατά την πρόσληψη — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών νέων κανόνων — Άρθρο 5, παράγραφος 2, και άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ)	59
----------------	--	----

2010/C 346/118	Υπόθεση F-113/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Kay κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Υπάλληλοι οι οποίοι εντάχθηκαν σε ομάδα ανώτερων καθηκόντων με γενικό διαγωνισμό — Υποψήφιοι που είχαν εγγραφεί στον εφεδρικό πίνακα μελλοντικών προσλήψεων γενικού διαγωνισμού πριν από τη θέση σε ισχύ του νέου ΚΥΚ — Μεταβατικοί κανόνες κατατάξεως σε βαθμό κατά την πρόσληψη — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών νέων κανόνων — Άρθρα 2, 5, παράγραφος 2 και άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ)	59
----------------	--	----

2010/C 346/119	Υπόθεση F-60/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2010 — Birkhoff κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Αμοιβή — Οικογενειακά επιδόματα — Επίδομα συντηρούμενου τέκνου — Τέκνο που προσβλήθηκε από σοβαρή ασθένεια ή αναπηρία και αδυνατεί να καλύψει τα έξοδα διαβίωσής του — Αίτηση περί παρατάσεως της καταβολής του επιδόματος — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως — Ανώτατο εισόδημα του τέκνου ως προϋπόθεση παρατάσεως της καταβολής του επιδόματος — Έξοδα δυνάμενα να εκπέσουν από το εν λόγω εισόδημα)	60
----------------	--	----

2010/C 346/120	Υπόθεση F-51/07 RENV: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 23ης Σεπτεμβρίου 2010 — Bui Van κατά Επιτροπής	60
----------------	---	----

Τιμή συνδρομής 2010 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα CD-ROM θα αντικατασταθούν από DVD εντός του 2010.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

